

2

MEDITATIO-
NES GRÆCANI-
CAE IN ARTEM
GRAMMATI-
CAM,

*

In eorum gratiam, qui uiua præceptoris
uoce destituuntur, & literas Græcas
suo ipsi ductu discere coguntur,

NI-
COLAO
CLENARDO
AVTO-
RE.

VIRTYE DVCI;

COMITE FORTVNA.

LUGDVNI APVD SEB.
GRYPHIVM,
1548.

HUMANISSIMO SI-

MVL'QVE DOCTISSIMO

uiro, Iacobo Cantæ, Reuerendissimi D. Cardi-
nalis Campegiij summo Cubicula-
rio, Nicolaus Clenardus

S. P. D.

SAEPENVMERO mihi uenit in mentem, cuiusmodi libellum conscribere, qui Græcæ linguæ studiosis, post primum Grammaticæ gustum, tanquam præceptoris instar esset, si quando uiuæ uocis penuria laborarent. Atq; id consilij non desuerunt qui probarent: Nihil tamē quæ confirmauit, ut tuum doctissime Cantæ iudicium. Cùm enim nuper Bruxellæ de literis ageremus, operæ pretium futurum credebas, si rudimentarijs istis Tyronibus, Scriptor quispiam Græcus ita legendus proponeretur, ut singuli uersus uerborum thematis insignirentur. In illis enim rimandis nusere plerosque angī, quibus hac ratione scrupuli omnes eximi possent. Ibi me ilico minus iam propositi pœnitere cœpit, sed quasi oraculi autoritate permotus, inchoatum alioqui opus absoluerè statui, eodem ferme filo, quod tua prudentia demonstrasti. Mitto itaq; istuc Meditationes Græcicas, easq; sub nominis tui auspicijs editas, ut quisquis inde fructus ad studiosam iuuentutem manauerit, cum totum propensissimæ tuæ uoluntati acceptum ferat, Deumq; precetur, ut quod prætereà de iuuandis bonarum artium studijs animo concepisti, felicem sortiatur exitum. Mihi certè pro effusissimo isto in literatos homines amore, augurari libet, & ominari licet, orbem aliquando sibi gratulaturum, de præclaris Iacobi Cantæ meritis. Bene uale uir integerrime, & Campegiam familiam literarum gloria, quod strenuè facis illustrare perge. Louanij Anno M. D. XXXI. XII. Calend. Iulias.

MEDITATIO-

NES GRÆCANI-

CAE, IN ARTEM

GRAMMATI-

CAM,

AUTORE NICOLAO

CLENARDO.

GRAMMATICORVM præcepta, quæ discendis linguis destinata sunt, ita demum utilitatem adferunt, si & memoria fideli conseruentur, & iugi meditatione, adhibito iudicio, tanquam renouentur. Qua quidem in re tantum est momenti, ut hic eos peccare potissimum cre-

dam, quicumque studia linguarum infeliciter auspiciati sunt. Videas plerosque annos aliquot in quibusuis passim obuersari auditorijs, noctes diesque Grammaticos euoluere, professorum dictata religiosissime describere, & breuiter, omnem (quod dici solet) mouere lapidem, ut artis quam sectantur omnes canones intelligant, cum interim tot consumptis laboribus, ne id quidem, ut assequuti, ut uel nominum teneant Declinationes, uel uerborum Coniugationes. Usque adeo quosdam transuersos agit inconsulta illa discendi libido, nouorum semper & incognitorum auiditate solliciti. Itaque non immerito graues saepe uiri, Paulino more, illud istis occinere solent, Semper discentes, & nunquam ad scientiam ueritatis peruenientes. Indignum cuius arbitrantur, pretiosi temporis magno dispendio, linguam, aut Græcam, aut Hebræam affectare, cum tot sint alioqui artes egregie, & mortalium usibus perquam necessarie, in quibus

MEDITAT. GRAECANICAE

Summa cum laude uersari possis. Neq; tamen stultorum mores plus ualere debent, quàm prudentum industria. Quin potius errantes in uiam reducere conuenit, & grassanti latius malo presentaneum remedium adferre. Quapropter iam nuper Institutionibus in linguam Graecam editis, ubi quicquid eò pertineret, breuiter præcepi, operæ pretium me facturum esse credidi, si discipulorum infirmitati, & temerariæ illorum sedulitati, curam consiliumq; pro uirili parte præberem, qui sursum ac deorsum citra delectum uarijs lectitandis auferuntur, multarum quidem horarum iactura, sed fructu exiguo. Atq; animū induxi, ut libellum aliquem rudi Minerua conscriberem, ubi Graecarum literarum candidatis, tanquam uocem præceptoris uiuam imitaret: ut haberent qui iam rudimenta percepissent, quid sequi, quid fugere deberent. Delecta siquidem epistola Diui Basilij, nihil intactum reliqui, quod ad istas minutias pertineret, quæ primò discenda essent, quæ contrà in præseus onū tendenda, & in posterum seponenda, quàm potui fidelissimè demonstrauit. Neque ab hoc instituto duxi alienius esse, uerbis singulis anxia quadam & barbara superstitione suum addere interpretamentum, nihil ueritus, ne in calumniam raperetur, quòd paruulis & balbutientibus ipse quoq; me balbum præstitissem. Subdidi tamen suam unicuiq; sententiæ uersionem Latinam, ut eam edidit Budæus: partim ne quis nostris modò conspèctis, ineptam & illatam interpretationem, ut æquum est, irideret, partim ut collatis inter sese linguis, propria utriusq; phrasis agnosceretur. Placent alijs alia, mihi hæc uisa est Epistola mirum in modum idonea, quæ per omnes (ut ita dicam) syllabas, exactè et diligèter excuteretur: propterea quòd præter elegantissimam dictionem, & dignam uiro graui uenustatem, optimis moritis Christianos mores componit, sine quibus perniciosum est quicquid usquam literarum ediscitur. Proinde cui in animo sedet nostro consilio uti, ubi summā Grammatices

IN ARTEM GRAMMATICAM.

compendio paruo fuerit affecutus, nominum uerborumq; inflexionibus, quantum sat erit, degustatis, statim has legat Meditationes, neq; aliò se conuertat, priusquam totam Epistolam pertractauerit, & pensiculando uestigandoq; sic locis omnibus rationem à se ipse postulauerit, ut citra moram quicquid occurrerit, diluere possit, nihil inde proferatur uel minimi momenti, quod non ad suum thema tanquam ad originem referre queat. Nam eiusmodi exercitatio unum aliquem in libellum conferenda est, ne perpetuò ad eandem reuoluare molestiam. Sed iam, exposita nostri propositi ratione, Basilium ipsum loquentem audiamus, cuius est Epistola ad hunc modum inscripta:

Ἐπιστολὴ τῆς Μεγάλου Βασιλείου, πρὸς τὸν ἅγιον Γρηγόριον τοῦ Θεόλογου, πρὸς τὸ ἐρημίαν διαγωγῆς.

15 Epistola Magni Basilij, ad sanctum Gregorium Theologum, de uita in solitudine agenda.

Secesserat uerò Basilius in Pontum, nactusq; locum contemplationi appositum, eòdem Gregorium pellicere studuit, missis ad eum literis, in quibus amœnitatem secessus graphicè depingit, & laudat. Cumq; is respondisset, regionis indolem non magnopere spectandam, ubi de lucro pietatis ageretur, & simul uideretur istiusmodi illecebris non adducendus, ut ipse quoque in Pontum migraret: ibi Basilius, occasione oblata, pulcherrimam rescripsit epistolam, quam sic aspicatur:

BASILIVS.

25 Ἐγίνωσκὲς τὴν ἐπιστολὴν, ἣσα ὁρῶ οἱ εὖ τῶν φίλων παύσασθαι ἐκ τῆς ἐπιφανομένης αὐτοῖς ὁμοιότητος πρὸς εὖ τεκόντας ἐπιγνώσκουσι.

Verbum uerbo redditum.

30 Agnoui tuam Epistolam, ut qui amicorum proles ex apparente in eis similitudine ad parentes agnoscunt,

MEDITAT. GRAECANICAE

Interpretatio Budæi.

Sic tuam Epistolam agnouit, ut nō facere solent,
 Qui amicorum liberos ex similitudine in ipsis
 conspicua agnoscunt.

5

SCHOLIA.

Hunc uertendi ordinem ad finem usq; seruabimus, et ubiq;
 Hadictis scholijs, quoties opus erit, ad nostras Institutio-
 nes lectorem remitemus, adscripto paginae numero, eoq; mi-
 nimè fallaci. Nam tametsi superiore anno, et fermè primo ab 10
 editione, supra quatuor millia excusa sint exemplaria, tamè se-
 dulò curatum est, ut omnes libri paginis inter sese conuenirent.
 Quòd si quādo presentis opusculi locum citauerimus, Codicem
 adducemus, alphabeti literis insignitum, et additis numeris.
 Hæc igitur præfati, Meditationes Græcicas incipiamus. 15

Vox epistolæ prima est ἐπίγνωμι] γνώσκω, id est, nosco:
 compositum autem ex præpositione ἰδι, est ἐπιγνώσκω, hoc
 est, agnosco. secundus Aoristus actiuis uerbi γνώσκω, est ἔγνωμι,
 à uerbo in μι Tertie coniugationis γνῶμι, cuius Futurum
 pri. est γνώσω, à primitiuo themate γνῶω. unde secundus Aori- 20
 stus actiuis ἔγνωμι. ut δίδωμι, Futurum δώσω, Aoristus se-
 cund. ἔδωμι, cuius formationem quære in Institutionibus, pa-
 gina 76. uersu 13. Sic à γνῶμι, Fut. γνώσω, Aorist. secund.
 ἔγνωμι, compositum ἐπίγνωμι, ex præpositione ἰδι, et ἔγνωμι.
 Abijciunt enim præpositiones ultimam uocalem, quoties præ- 25
 figuntur uocalibus. pagina 24. uersu 28.

Σου τὸν ἐπιστολῶν] ος, Genitiuus est pronominis primitiui,
 secundæ personæ, οὐ, οὐδ, tu, tui, et c. Vsurpant uerò Græci Ge-
 nitiuos primitiue speciei, ubi Latini per possessiuum loquun-
 tur, tuā Epistolam dicentes, non tui Epistolam: illi autē οὐδ τὸν 30
 ἐπιστολῶν: quanquā et possessiuus utantur, ἐπιστολῆν τὸν οὐόν.

Ἐπίγνωμι ος] Ex encliticis est ος, ideoq; destituitur proprio

IN ARTEM GRAMMATICAM.

accentu. pag. 127. uersu 25. Enclitica uerò non semper accen-
 tum remittunt in præcedentem dictionem, sed quandoq; solùm
 ipsum a mittunt, ἀξέδης τε, πάροργε: sic ἐπέγνωρ ος. id quan-
 do fiat. sensim ipse obseruabis. reperies σῶμα ος, non autem
 5 λόγος ος: rectè tamen διάσκαλός ος, σώματά ος. Nam uo-
 cabula προπεριτωμάδνα, id est, quæ penultimā circumflectunt,
 aut προτωποφύτορα, id est, quæ acuunt antepenultimam, ea di-
 ctionis Encliticæ suscipiunt accentum, non autem παροφύτορα,
 id est, quæ acuunt penultimam. Tamen si quod ad accētum per-
 10 tinet, securum adhuc esse præstat, neq; multum de his rebus an-
 gi, priusquam in Declinationibus & Coniugationibus probè
 uersatus fueris, & Casuum ac Temporum terminationes ex-
 actè perdidiceris. Tum deniq; ad accētus rationem ueniendum
 erit, & in eo diebus aliquot consumenda meditatio, reliquis
 15 omnibus omisis: scilicet ut ex animo & seriò quod agendum
 est, agas. Quandoquidem re ipsa comperi, plerosq; in his lite-
 ris cum plurimum temporis contriuisent, tamen uix tandem ad
 eam frugem peruenissent, ut iustam Grammatices cognitionem
 nacti essent, non aliam ob causam, nisi quòd statim omnia si-
 20 mul nosse noluerint, & nulli tamen rei totos sese dèdere. Atque
 illud uel maximè linguis prouehendis impedimento consueuit
 esse, dum uiri alioqui boni, sed è quorundam moribus hæc stu-
 dia æstimant, putantq; linguis singulis seculum esse tribuèdum:
 cum tamen, si quis recta ratione rem instituat, non uerò Græ-
 25 cam & Hebræam, sed & Chaldæam & Arabicam ita nosse
 possit, ut reliquis disciplinis percipiendis nihil prorsus officiat,
 sed maximè profint. Proinde, ut ad nostrum institutum recur-
 rat oratio, sic formari uelim discipulum, ut primus labor im-
 pendatur Declinationibus & Coniugationibus, etiam negle-
 30 ctis Accentibus, nisi si quid obiter suapte industria notarit: de-
 inde se in autore quopiam exerceat, & singulas nuuutias ex-
 cutiat, quemadmodum in Epistola præsentis facere cepimus.

MEDITAT. GRAECANICAE

Vbi hoc scopo sibi proposito, iam istam partem satis affectus erit, mox alteram curam suscipiat, de Accentibus, aut de Syn-taxi, dissimulatis interim illis, quae huc non pertinent. Itaque sua serim, libellum aliquem huic exercitationi designatum, non semel tantum euoluere, uerum toties à capite ad calcem usque per-lustrare, quoties nouam prouinciam capeffas: ita enim futu-rum est, ut & uetera, quae iam didicris, relectione confirmen-tur, & animus praesenti negotio detentus, minus distrahatur alienis.

Τὴν ἐπιτολήν] τὴν, Accusatiuus foemininus articuli pra- 10
positiui, ἢ, αἰ, τῆ, τῶ. Adhibent autem articulum ferme sin-gulis dictionibus, interdum certitudinis gratia, interdum etiam ornatus causa, de quo pagina 83. uersu 4.

Ἐπιτολή] Accusatiuus singularis, ἢ ἐπιτολή, Secunda de- 15
clinationis, ut ἡ τιμή, τῶ ἐπιτολήν, ut τῶ τιμήν. Articulus additus facile commonstrat nominum genus, numerum & ca-sum: quod si defuerit, adhibito Lexico planum fiet: nam caeteri casus cum Nominatiuo principalem syllabam habent eandem. At in uerborum temporibus alia est ratio, propter augmētum. Cum uerò dicatur ἐπιτολή, & ἐπιτολή accentu acuto, hic 20
grauis positus est, τὴν ἐπιτολήν. Dictiones enim acutae, nisi ponantur in fine periodi, & sententiam claudant, mutant acutum in grauem ob consequentem dictionem. pagina 125. uersu 5.

ὡσπερ] ut, quemadmodum: similitudinis aduerbium. idem 25
significat ὡς. Est enim in plerisque περ, adiectio syllabica, ut etiam in Articulis subiunctiuis. ὡσπερ, ἢ περ, ὅπερ. pagina 83. uersu 2. Nemo uerò sibi molestiam asciscat, in memorandis Aduerborum uarijs significandi modis, aut Coniunctionum potestatibus, ut norit quas Expletiuas dicere debeat, quas Ra-tionales, aut Causales. Illud pro partibus orationis, quas uo- 30
cant Indeclinabiles, satis fuerit, ut quando occurrent in auto-ribus, significationem & usum obseruet.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Οἱ] qui, articulus subiunctiuus, functus officio relatiui, pagina 82. uersu 10. quòd si scribatur sine accentiu οἱ, Præpositiuus erit, qui non conueniret uerbo ἐπιγινώσκεισσι, sed participio, οἱ ἐπιγινώσκοντες, id est, agnoscentes. at οἱ ἐπιγινώσκεισσι, qui agnoscunt.

Τὸν φίλων παῖδας] amicorum liberos. Inter articulum dictionis regentis, & ipsam dictionem regentem eleganter collocatur dictio recta cum suo articulo, τὸν παῖδας τῶν φίλων, liberos amicorum, τὸν φίλων παῖδας, amicorum liberos. Sic reliquæ particulae, ut Præpositio cum casu, aut Aduerbium, uenustè ponuntur in medio, ἢ μεθ' ἡμῶν βίον: τὸν οὕτω καθόδοις: cuiusmodi sunt apud Latinos, ubi inter adiectiuum & substantiuum quippiam interfertur, Temperatum orationis genus, Summam doctoris auctoritatem, &c.

Τῶν φίλων] articulus iudicat esse Genitiuum pluralem, à Nominatiuo Tertiæ declinationis ὁ φίλος, amicus: ut, ὁ λόγος, τῶν λόγων, τῶν φίλων. Semper uerò Genitiuus pluralis desinit in ων, in omni declinatione: ideoq; inde certum Nominatiuum nō licet colligere, nisi consulto Lexico, aut præceptore.

Τὸν παῖδας] proles, liberos. ὁ γὰρ ἢ παῖς, τῶν γὰρ αἰ παῖδός, Quintæ declinationis Accusatiuus pluralis τὸν παῖδας, accentū habens in priori syllaba, cū tamen Genitiuus παῖδός ultimam acuat, de hoc pagina 126. uersu 20. cur etiam παῖδας circumflectatur, non autem acuat, dicendo παῖδας, notatum pagina 125. uersu 20. in ἐξῶς ἐξῶς &c.

Ἐκ αἰ ἐπιφανομένους] ἐκ, & ἐξ, idem significant: sed hoc ante uocalem, ἐξ ἀντ', ex ipso: illud ante consonantem, ἐκ πατρός, ex patre. Præpositionum significata, regimen, & usum disces optimè legendis autoribus, & doctorum interpretationibus, quales ætate nostra duos insignes uidimus, Erasmmum & Budæum. Quòd si cui libebit alieno magis frui labore, non habeo consilium expeditius, quàm ut ipsius Budæi

commentarios, ubi de Præpositionibus accuratissimè scripsit, diligenter perlegat: præsertim si iam in literis grandior sit, & plusculum nactus fuerit iudicij. Alioqui infirmioribus & rudibus commodum erit Lexicon illud, quod nuper Parisijs excusum est opera Gerardi Morrhij: qui sedulò studuit, ut iuuentus in promptu posita haberet, & suo loco, non modò quæ tradidit Budæus, uerùm etiam quæcunq; ex aliorum monumentis apicula in morem collegit.

Ἐπιφαينوμένους] φαίνω, compositum ἐπιφαίνω, ostendo, passiuum ἐπιφαίνομαι, ostendor, appareo, reluceo, & conspicuus sum: nam crebrò passiuæ Græcorum reddimus per neutra Latinorum, aut contrà. Licet enim eandem rem diuerso nominare contingat idiomate, tamen quæ uocantur apud Grammaticos partium orationis accidentia, Genus, Numerus, Figura, & huiusmodi, ea non semper conueniunt: ut, nos dicimus in plurali, Diuitiæ diuitiarum: illi singulariter, ὁ πλῆτος, ἡ πλῆτος: nos deponentis uoce Furor, illi uoce actiua κλέπτω. Sic non mirandum, cum illi dicant, ἐπιφαίνομαι, sub uoce passiuæ, nos interpretemur nò solum ostedor, siue uideor, sed etiã appareo, reluceo, & etiã per circumlocutionem, conspicuus sum. Igitur ab ἐπιφαίνομαι fit participiũ ὁ ἐπιφανόμενος, qui ostenditur, apparet: aut si per nomè reddere uelis, conspicuus. Fœmininũ ἡ ἐπιφανομένη, Secundæ declinationis, Genitiuus ἡ ἐπιφανομένης.

Ἐπιφαينوμένους αὐτοῖς] apparēte in ipsis. Composita regunt casum præpositionis, ἕω: Datiuo iungitur, significans idè quod in: proinde uerbum compositum Datiuum habet, ἐπιφαίνομαι αὐτοῖς, reluceo in ipsis: nam absurda fuerit imitatio, Inappareo ipsis, quod uerbum Latinus non agnoscit. Quo factum est, ut in uersione præsentis Epistolæ, non sic uerbum uerbo reddere potuerimus, quin interdum cogeremur nūnus esse inepti, dum saltem Latinis uocibus uti studemus, et si peculiarem lingue phrasim neglexerimus, Ideo uertimus, Apparēte in ipsis:

IN ARTEM GRAMMATICAM.

non autem, Inapparente ipsis.

Αὐτοῖς] Dativus pluralis pronominis αὐτός, de quo pagina 80. verso ultimo.

Ὁμοιότης] ὅμοιος similis, ἡ ὁμοιότης, similitudo, ἡ ὁμοιότης. Adiectiva in os, formant substantiva feminini generis in ὄτης, quorum Genitiuus in ὄτη, pag. 13. verso. 21.

Ὁμοιότης] πρὸς τὰς τοκόντας] Observabis dictiones, quae significant convenire, consentire, similem esse: aut contra, dissidere, dissentire, pugnare, &c. praepositioni πρὸς adiungi: 10 exempla notabis, ubi inciderint.

Πρὸς τὰς τοκόντας] Praepositio πρὸς, cum Accusatiuo.

Τὰς τοκόντας] τίξω pario, secun. Aorist. ἔτοκος ab iniustitio uerbo τέκω, ab ἔτοκος Participium ὁ τοκός, ἡ τοκός. Accusatiuus pluralis τὰς τοκόντας, id est, eos qui genuerunt,

15 aut pepererunt, nempe parentes, quod tamen est nomen, non participium. Habent autem Graeci in omnibus uerbis, omnium temporum Participia: Latini non item. Cum sit igitur τοκόντας participium Aoristi secundi, & significet Praeteritum, necesse est nos circumloqui per uerbum & relatiuum, τὰς τοκόντας,

20 eos qui genuerunt. Nam à uerbis actiuis, ut sunt pario, gigno, non fiunt participia Praeteriti temporis. Ideoq; si uelimus adhibere periphrasim, & tamen una tantum uoce reddere, uel rationem Temporis negligimus, & utimur participio praesenti, gignentem, parientem: aut eius loco Nomen ponimus parentes,

25 genitores. Idem facito in ceteris: ut si quando Latinum participium eiusdem temporis non reperiat, inuenias nomen quod saltem significatione consentiat: sicut à uerbo κτίσω, Futurum, κτίσω, Aoristus primus ἔκτισα, Participium ὁ κτίσας, qui creauit: pro quo uerte, creatorem.

30 Ἐπιγινώσκουσι] agnoscunt, tertia pluralis, ab ἐπιγινώσκω.

BASILIUS.

Τὸ γὰρ μὴ μέγα εἶναι φῆσαι τὴν τὴν τὴν κατὰ-

Participii
praeteriti in-
terpretatio.

MEDITAT. GRAECANICAE

σκευῆν, πρὸς τὸ ἐμποιῆσαι ὀρμὴν ἕνα τῆ ψυχῆ σε,
 εἰς τὴν μεθ' ἡμῶν βίον, πρὶν ἂν πῶτε τὸ τροπὸν τῆ
 μάθους καὶ τῆ διαγωγῆς, σὸν ἢ ὄντως τὸ διανόημα,
 καὶ τῆ σῆς ψυχῆς, τῆ πάντα τὰ τῆδε μηδ' ἐν πνε-
 μῶν, πρὸς τὴν ἐν ἐπαγγελίᾳ ἀποκειμένην ἡμῶν ⁵
 μακαριότητα.

Verbum uerbo redditum.

Nam haud magnum esse dicere loci structuram, ad
 ingenerandum impetum aliquem animo tuo, ad cum ¹⁰
 nobis uitam, priusquam de modo aliquid didiceris &
 conuersatione, tuus est reuera sensus, & tui animi,
 omnia hęc nihili facientis, prae in pollicitationibus re-
 posita nobis beatitudine.

Interpretatio Budæi.

¹⁵

Nam quod existimare te ais, magnopere non
 referre, habitum structuramq; loci, ad ciendum
 in animo tuo desiderium uitae nobiscum agen-
 dae, antequam compertum quippiam habeas de
 modo & ratione uitae nostrae: tuus hic est pro- ²⁰
 fectò, animiq; tui sensus, qui huius mundi bona
 prorsus nihili esse ducas, praeut est beatitudo,
 quam reconditam in diuinis pollicitationibus
 habemus. ²⁵

SCHOLIA.

Τὸ γὰρ μὴ μέγα εἶναι φῆσαι, &c.] Sic ordina, τὸ φῆσαι
 τὴν τὸ τόπος κατὰ σκευὴν μὴ μέγα εἶναι, id est, dicere loci
 structuram non magnum esse: hoc est, non multum habere mo-
 menti. Caterum articulus τὸ, iungitur Infinitiuo φῆσαι, tan- ³⁰
 quam nomini. Siquidem Infinitiuus siue solus, siue cum casu,
 nominis uice fungitur, idq; in neutro genere, & hoc loco tan-

44 12 quam

IN ARTEM GRAMMATICAM.

quam Nominatiuus habetur.

γὰρ] enim, nunquam primum locum sibi in oratione uendicat, ideoq; uertimus per nam, propterea quòd Latini pro articulo τὸ, nihil habent quod ponant, nisi dicant, τὸ γὰρ φῆσαι,
 5 Ipsum enim dicere: aut, Id enim nempe dicere: ut capiamus Articulum præpositiuum pro Pronomine demonstratiuo: id est, τὸ, pro τῷ. siquidem hoc interdum fit. pagina 82. uersu 20. Alioqui si Articulum suo more capias, cum nihil Latine respondeat, turpe foret dicere, τὸ γὰρ φῆσαι, Enim dicere:
 10 quapropter uertimus, Nam dicere.

μὴ μέγα] non magnum. μὴ non: alia significata in præsens omitte, & suo loco discenda ducito.

μέγα] magnum, Adiectiuum neutrum, de quo pag. 94. uersu 24. Σαπε̄ alterius generis substantiuo additur Adiectiuum
 15 neutrum, τὸν τὸν κατὰσυνδὴν εἶναι μέγα, Loci structuram esse magnum: ueluti substantiuo, hoc est, rem magnam, aut magni esse momenti, magnoperè referre, ut Budæus uertit.

εἶναι] esse, Infinitiuus ab εἶμι sum. pag. 103. uersu 24.

φῆσαι] Infinit. Aoristi primi, ab Indicat. ἔφησα, ut τὸ φασ,
 20 ab ἔτυφα. cur ergo non φῆσαι, ut τὸ φασ Accentu acuto? Iam monuimus, non aliud esse agendum prima lectione huius Epistolæ, quàm ut casuum, & temporum, & personarum terminationes rimaremur. & uides terminatione cōsentire φῆσαι, cum τὸ φασ, utrunq; in αι. Quod ad accentum attinet, αι in huius-

25 modi solet haberi pro breui. pag. 125. uersu 25. longa uerò ante breuem finalem circumflectitur, itaq; scribendum non φῆσαι, sed φῆσαι. pag. 125. uersu 20. in ἐσῶς ἐσῶτ. Vsitatum uerò thema huius Infinit. φῆσαι, est φημι, de quo pag. 107. uersu ultimo. Nec tam significat dico, quàm puto, & profiteor: utrunq;
 30 que explicat Budæus, τὸ γὰρ φῆσαι, nam quod existimare te ais.

τὸν τὸν κατὰσυνδὴν] de Articulo dictionis regētis et re-
 35 ctæ, uide notata Codice a a 9. uersu 6. in τὸς τὸ φίλων παίδας.

MEDITAT. GRAECANICAE

τόπος] loci, ὁ τόπος, Tertiae declinationis, ἢ τόπος.

κατασκευὴ] structuram, ἢ κατασκευή, Secunda declin.

πρὸς τὸ ἐμποιῆσαι τῆ ψυχῆ σου] ad ingenerandū animo tuo.

Gerundijs et Supinis Graeci carēt, in quorū locum subeunt Infinitiu, adiectis articulis neutri generis, πρὸς τὸ ἐμποιῆσαι, hoc est (ut rudius loquamur) ad ingenerare, id est, ad ingenerandū: aut, causa ingenerandi. Nam prius supinum, gerundiū in di, uel dum, ferme efficit Infinitiuum adnunculo praepositionis πρὸς.

Ἐμποιῆσαι] Infinit. primi Aor. actiui, ab ἐμποιῶ indo, in-
genero, innasci facio: quasi intus facio, uel inesse facio. Capiatur simplex ποιῶ, & per Crasim ποιῶ, primae coniugationis circumflexorum, Futur. ποιῶσω, Aor. pri. ἐποίησα, Infinit. ποιῆσαι, unde compositum ἐμποιῆσαι, ab ἐμποιῶ, ex praepositione ἐν, migrante ν, in μ, propter π sequens. Quomodo uerò se habeant praepositiones ἐν, & σύν, in compositis, uide pag. 122. uersu 2. in uerbo συρρηγνυῶ.

Quoties inciderit uerbum compositum, ut facilius sit temporum formatio, tolle praepositionem, & excutito simplex, ut modò fecimus in Infinitiuo ἐμποιῆσαι.

ὄρμητιν] desiderium aliquod, & impetum. nam hoc propriè uox significat, ueluti cū animus aliquò fertur, & aliquid agere gestit, odio uel amore prouocatus. Nominatiuus est ὄρμητις, Secunda declin. Accusatiuus τὴν ὄρμητιν, ut τὴν τιμην.

τιν] Accusatiuus singularis foemini generis, Nominatiuus τῆς, τινός, τινί, τινά, quod habes pag. 14. uers. 3. Quanquam si quis rectè perceperit ordinem, quem secuti sumus in Quinta nominum declinatione, facile inuenerit omnia, uel nobis tacentibus. Primò scripsimus quae desinerent in uocalem, nempe α, ι, υ, ω: nam nullum nomen Quintae declinationis desinit in aliquam reliquarum uocalium, ε, η, ο: deinde sequuntur finiti in consonantem, nec ullum desinit in aliqua istarum consonantium, β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, π, τ, φ, χ, sed in unam reliquam

IN ARTEM GRAMMATICAM.

rum, nempe, ν , ξ , ρ , σ , ψ , quas quinque consonantes uariæ præcedunt uocales aut diphthongi, hoc ordine, $\alpha\nu$, $\epsilon\rho$, $\kappa\rho$, $\iota\rho$, $\omicron\rho$, $\chi\rho$, $\upsilon\rho$, $\omega\rho$. in litera ξ , non uocalium facimus discrimina, sed uarias ascripsimus terminationes Genitiui, $\kappa\omicron\varsigma$, $\gamma\omicron\varsigma$, $\chi\omicron\varsigma$, pro asfinitate trium inter sese mutarum, tenuis κ , mediæ γ , aspiratæ χ : sequitur $\alpha\rho$, $\epsilon\rho$, $\kappa\rho$, $\omicron\rho$, $\upsilon\rho$, $\omega\rho$. deinde $\alpha\varsigma$, $\alpha\iota\varsigma$, $\alpha\upsilon\varsigma$, $\epsilon\varsigma$, $\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\upsilon\varsigma$, $\eta\varsigma$, $\iota\varsigma$, $\omicron\varsigma$, $\upsilon\varsigma$, $\omega\varsigma$. Subduntur quæ in duas desinunt cõsonantes, $\lambda\varsigma$, $\nu\varsigma$, $\rho\varsigma$, ultimò quæ in duplicem ψ desinunt, ubi similiter ut in ξ , non uocalium habita est ratio, sed Genitiui $\pi\omicron\varsigma$, $\beta\omicron\varsigma$, $\phi\omicron\varsigma$, pro tribus alijs mutis, tenui π , mediæ β , aspiratæ ϕ . Hunc ordinem quisquis obseruabit, statim nouerit, ubi quærendū erit, quicquid occurreret de nominibus Quintæ declinationis.

Est autem hoc nomen $\tau\iota\varsigma$, ex Encliticis, quæ proprio destituuntur a centu, pag. 127. uers. 27. $\delta\rho\mu\acute{\eta}\rho\ \tau\iota\nu\alpha$, pro $\delta\rho\mu\acute{\eta}\rho\ \tau\iota\nu\acute{\alpha}$.

Enclitica enim quandoque non remittunt suum accentum, sed tantum perdunt, ut notatum Codice a a 7. uersu 1. in uoce $\epsilon\pi\acute{\iota}\gamma\nu\omega\rho\ \sigma\alpha$. Sic ϵ Enclitica disyllaba, quandoque remittunt, $\acute{\alpha}\nu\theta\rho\omega\pi\acute{\omicron}\rho\ \tau\iota\nu\alpha$, quandoque tantum perdunt, nempe si præcedat $\pi\epsilon\rho\iota\sigma\acute{\omega}\mu\epsilon\nu\omicron\rho$, id est, dictio cuius ultima circumflebitur, $\tau\omicron\iota\omega$

$\tau\iota\nu\alpha$, aut $\delta\acute{\xi}\acute{\upsilon}\tau\omicron\nu\omicron\rho$, id est, dictio cuius ultima est acuta, $\kappa\alpha\lambda\acute{\omicron}\rho\ \tau\iota\nu\alpha$, sic hoc loco $\delta\rho\mu\acute{\eta}\rho\ \tau\iota\nu\alpha$. in cuiusmodi ablatus est accentus è uoce $\tau\iota\nu\acute{\alpha}$, nec tamen dictio præcedens ullum habet accentum, præter natiuum ϵ proprium. Et in istis non obtinet

Canon ille de accentu acuto, qui ob consequentiam nãgrat in grauem, ut notatum Codice a a 8. uersu 19. in $\epsilon\pi\iota\sigma\omicron\lambda\acute{\iota}\omega$. Nam si Encliticum seruariet accentum, scriberemus $\delta\rho\mu\acute{\eta}\rho\ \tau\iota\nu\acute{\alpha}$. Acutus enim ob consequentiam mutatur in grauem: at ubi Encliticum accentum perdit, acuta dictio præcedens manebit acuta, $\delta\rho\mu\acute{\eta}\omega\ \tau\iota\nu\alpha$, non autem per grauem $\delta\rho\mu\acute{\iota}\omega\ \tau\iota\nu\alpha$.

$\psi\upsilon\chi\grave{\eta}\ \sigma\alpha$] animo tuo, $\grave{\eta}\ \psi\upsilon\chi\grave{\eta}$, $\tau\acute{\omicron}\ \psi\upsilon\chi\acute{\eta}\varsigma$, $\tau\grave{\eta}\ \psi\upsilon\chi\grave{\eta}$, Secundæ declinationis, ut $\grave{\eta}\ \tau\iota\mu\acute{\eta}$, $\acute{\alpha}\lambda\ \tau\iota\mu\acute{\eta}\varsigma$, $\tau\grave{\eta}\ \tau\iota\mu\acute{\eta}$.

$\omicron\varsigma$] Genitiuus à $\sigma\acute{\omicron}\nu$ pronomine, de hoc Codice a a 6. uers. 27.

ἰν οὗ τὴν ἐπιτολήν, ἔν ἐπέγνωσ, Codice a a 6. uers. ulti.
 εἰς ἤ μεθ' ἡμῶν βίον] Præpositio εἰς, cum Accusatiuo, εἰς
 βίον ad uitam. Budæus ὁρμὴν εἰς ἤ βίον, hoc est (uerbum ἐ
 uerbo) Impetum ad uitam, uerit, Desiderium uitæ. Non enim
 interpretis officium est, anxia quadam religione numerare 5
 uoculas, ἔ syllabis asidere: sed Latinis auribus satis facere,
 ἔ Græcicas figuras quàm maximè fugere: ad quod nihil
 æquè conducit, atq; ratio Copiæ: in qua quisquis erit benè uer-
 satus, is facillimè præstabit rectum interpretem.

τὸν μεθ' ἡμῶν βίον] Infirmioribus obsecuti, reddidimus in- 10
 eptissimè, ut cernerent, quid cui responderet, hoc pacto, εἰς ἤ
 μεθ' ἡμῶν βίον, Ad cum nobis uitam. Articulum enim ἤ, qui
 uarijs modis explicari potest, tanquam negleximus, ἔ Scholijs
 ipsum declarandum reliquimus. Itaq; articulus qui afficit præ-
 positionem cum casu, reddetur commodo aliquo adiectiuo, τὸν 15
 μεθ' ἡμῶν βίον, Agendam nobiscum uitam, pag. 132. uersu 14.

μεθ' ἡμῶν] Apostrophos est, pro μετὰ ἡμῶν, pag. 3. uers. 17.
 Græci autem hic à Latinis dissentiunt, naturali præpositionis
 ordine seruato, dicentes, μεθ' ἡμῶν, Cum nobis: pro quo La-
 tini, Nobiscum. Cæterum μετὰ, cum, Genitiuum habet, at 20
 μετὰ, post, Accusatiuum.

ἡμῶν] Genitiuus pluralis à Pronomine ἐγὼ, pagina 79.
 uersu 26.

βίον] ὁ βίος] uita, Tertiæ declinationis.

περὶ ἄρ μάθεις] priusquàm didiceris. περὶ antequàm, priusquàm. 25
 ἄρ μάθεις] Hæc coniunctio ἄρ, nunc est potentialis, ἔν ἄρ
 φάεις, Nequaquam dicas, haud possis dicere: nunc plane uacat.
 Vide Budæum in Commentarijs linguæ Græcæ, ubi usum ex-
 plicat, ἔ quibus modis iungatur. Tu interim, quoties obuia
 fuerit hæc particula, securus negligere tanquam otiosam, donec 30
 in istis literis plus roboris collegeris. Multa dissimulanda sunt,
 ut loco ἔ tempore discantur commodiore.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

περὶ τῷ Ἰόπῃ] De modo: præpositio περὶ cum Genitiuo.

Ἰόπῃ] Nominatiuus ὁ Ἰόπῃ, ut ὁ λόγῃ, masculinum est, quod inspecto disces Lexico. siquidem Genitiuus τῷ Ἰόπῃ, conuenit utriq; generi, siue dicatur ὁ Ἰόπῃ, siue in neutro τὸ Ἰόπῃ, ut τὸ ξύλον, utriusq; enim Genitiuus esset τῷ Ἰόπῃ.

3 A uerbis quorum penultima est ε, deducuntur nomina conuerso ε, in ο, λέγω dico, λόγῃ sermo: ἴσπεω uerto Ἰόπῃ mos, modus. item aliud Ἰόπῃ mutatio, ut ab ἐπιστέλλω, id est, mando, mitto epistolam, fit nomen sæmininum ἐπιστολή, id est, Epistola: nam Latinitate donatum est.

τί] Aliquid: neutrum à communi τῖς, τινός, hoc est, aliquis, quispiam, uel quidam: quæ tria Græci unica uoce dicunt.

τὶ μάθοις] aliquid didiceris, noris. Budæus adiutus præfatio copię, uersionem fecit speciosiore, dum pro didiceris,

25 uerit, compertum habeas.

μάθοις] μαθήσῃ disco, secund. Aor. capit à μαθεῖ inusitato. unde Futurū μαθήσω, Aor. pri. ἐμάθη(α, secundus, ἐμαθον, abijciendo ex Aoristo primo penultimam uocalem cum consonante sequente, nempe ης, de hoc pag. 60. uersu 1. Ab ἐμαθον

20 Optat. est μάθοιμι, μάθοις, ut ab ἐτυπον fit τύποιμι τύποις.

καὶ] et, coniunctio copulatiua. Quomodo discenda partes orationis indeclinabiles. scriptū Codice a a 8. uer. 30. in ὡσπερ,

Ἄ διαγωγῆς] διάγω dego, uitā traduco. à δια, et ἄγω, reiecta ultima præpositionis uocali, propter uocalē sequentē. pag.

25 24. uers. 28. Ab ἄγω, et compositis uerbalia fiunt, adiectione syllabæ γή, ἄγω ἄγωγῆ, σιῶγω σιῶγωγῆ, εἰσάγω εἰσαγωγῆ, sic à διάγω fit διαγωγῆ, id est, institutū uite, et uiuendi ratio.

σοῦ ἢ ὄν] σός, σή, σόν, tuus, tua, tuū, pronomen possessiuū. pag. 80. uer. 3. Scribitur hic σοῦ, graui accētū propter sequen-

30 tem dictionē, Codice a a 8. uers. 21. in ἐπιστολῶν. quod si poneretur in fine iustæ sententię, iam acueretur, διαθέμα τὸ σοῦ.

ἢ ὄν] est reuera, ἢ Imperfectū ab ἐμί, pag. 103. uers. 24.

bb i sed

IN ARTEM GRAMMATICAM.

tius τῆς, οἷς. poterat uti primitiuo Genitiuo, οὗ ἢ ψυχῆς,
hoc est, ut uetusto more loquamur, Tis animi: pro, Tui animi:
siquidem Græci genitiuos primitiua speciei μῆ, οὗ, ἧ, ἡμῶν,
ὕμῶν, σφῶν, etiam actiue & possessiue capiunt. apud nos au-
5 tem Mei, tui, sui, nostri, uestri, tantum passiue: actiue autem &
possessiue usurpant ueteres Mis, tis, sis, nostrum, & uestrum:
tria Mis, tis, sis, exoluerunt: Nostrum & uestrum tantum par-
titiue capiuntur, Vterq; nostrum, Quilibet uestrum.

ψυχῆς] ἢ ψυχῆ, τῆς ψυχῆς, Secunda declinationis.

10 τῆς πάντα τὰ τῆδε μὲν τιθεμένων] ordina sic, ἂν μὲν
τιθεμένων πάντα τὰ τῆδε, nihili faciētis omnia hic, subaudi po-
sita. Interpres non malè huuc locum extulit per secundam per-
sonam, hoc modo, Qui huius mundi bona prorsus nihili esse du-
cas. tamen Genitiuus ἂν τιθεμένων, referendus est ad subst. antiuū
15 quod præcedit, nempe τῶν ψυχῆς. Tuus, inquit, hic est profec-
tò, animiq; tui sensus. ψυχῆς, inquam, hoc est, animi, uel ani-
mæ. ἂν μὲν τιθεμένων, hoc est, nihili esse ducētis: aut, quæ ni-
hili esse ducat. Participiū enim uariè redditur, nunc aduersum
quiddam indicans, nunc causam explicans, ut hoc loco, τῶν
20 μὲν τιθεμένων, uihili ducentis, quæ nihili esse ducat, hoc est, ut
quæ, aut quippe quæ nihili esse ducat. Proinde quæ per parti-
cipia Græcis effertur, nos Latinitate donabimus per cuius-
modi coniunctionem, quæ commodissimè facit ad sensum.

πάντα] omnia. ὁ πᾶς, ἢ πᾶντός, ἢ πᾶσα, ἂν πάσης, τὸ πᾶν,
25 ἢ πάντός, Accusatiuus pluralis neutri generis, τὰ πάντα,
accentu in priore, licet Genitiuus sit πάντός, non πάντων,
uide pag. 126. uersu 20.

τὰ τῆδε] Articulus aduerbio iunctus, mutat ipsum in adic-
tiuum, χθὲς heri, ὁ χθὲς, hesternus, ἢ χθὲς hesternus, & ita per
30 omnes numeros & genera. pag. 132. uersu 14. aut in isto arti-
culo Participium intelligitur uerbi substantiui ὄν, ἴσα, ὄν: aut
aliud quippiam, quod loco & sententiæ congruit, seruata gene-

MEDITAT. GRAECANICAE

ris, numeri, et casus ratione. ἐκεῖ illic, ὅκεῖ qui illic est, habitat, ambulat, & cetera. οἴκοι, domi, aduerbialiter: τὸς οἴκοι, intellige ὄντας, existentes: hoc est, domesticos. sic τὰ τῆδε intellige ὄντα, aut aliud quod quadrat: id est, Quae hīc fiunt, uel geruntur: Quae in hoc mundo sita sunt, &c. Est autē τῆδε aduerbiū sub forma Dativi fœminini, cuiusmodi plurima sunt profecta ex secunda declinatione, habentq; α, uel η, diphthongū impropriam, δημοσία, publice: ἰδία priuatim: βία, uolenter: παρρησία, confidenter, liberè: sic ἄλλη, πᾶν, πῆ, ὄπι, κρυφή, σωδῆ, ἐκεῖ, ἡσυχῆ, κομιδῆ, πολλὰ, πᾶσι, διπλῆ, τριπλῆ, τετραπλῆ, ποῦ, πᾶσι, ταύτη. ad eundem modum τῆδε, quod fit ab Articulo præpositiuo ὁ, ἡ, τὸ, qui aduentu particulae δε, capitur pro Demonstratiuo, pag. 82. uersu 20. ὅδε, pro ἔτε, hic, ἡδε hæc, unde Dativus τῆδε huic, & aduerbialiter hic.

Μυδερ] nihil. ὁ μυδερῖς, ἢ μυδερμία, τὸ μυδερ, pag. 13. uers. 13. 15

Τιδεμελῖς] τιθῆμι, pag. 63. uersu 21. παθ. τίθεμαι, Part. ὁ τιδεμελῖς, ἢ τιθεμένη, Genitiuus ἂν τιδεμελῖος, id est, ponentis, facientis, ducentis. Apud Atticos enim Passiua capiuntur actiue: & alioqui Deponentalia & Media uerba, idem habent præsens & imperfectum eum passiuis. Porro τιθεας, hoc loco significat idem quod λογίζεας, id est, ducere atq; existimare. μυδερ τιθεας nihili facere, μικρὰ τιθεας parui habere, ὑστερον τιθεας posthabere, παρ ἑδερ τιθεας pro nihilo ducere, nihili facere. Verum ista persequi non est præsentis institui: tantum illud studiosos adolecentes admonitos uelim, si linguæ Græcæ proprietatem, & elegantem uocabulorum usum tenere desiderent, ut commentarios Budæi summa cura perlegant. Reperient enim incredibilem quendam thesaurum, unde ad copiosè scribendum reddentur instructissimi.

Πρὸς τὴν μακαροτόνην] ad beatitudinē. Nihili ducentis, i. quit, ad beatitudinē, hoc est, præut est beatitudo. capitur πρὸς, ut apud Comicum præpositio ad: Nihil ad nostrā hanc: id est,

IN ARTEM GRAMMATICAM.

præut nostra hæc est formosa, ὁ δὲ πρὸς τὴν ἡμετέραν τὰύτην.
 Ἐν ἰπαγγελίαις] in pollicitationibus. adiectiuum Diuinis, In-
 terpres explicandi causa posuit.

- Ἐπαγγελίαις] A nominibus in os, tam substantiuus, quàm ad-
 5 iectiuus, deducuntur substantiua in ία: κακός malus, κακία ma-
 litia: ἀγγελῶ nuntius, ἀγγελία, res quæ nuntiat, ab ἀγγέλλω
 nuntio: cuius compositum ἐπαγγέλλω, ex præpositione ἰδι, Ἐ
 in uoce deponēti ἐπαγγέλλομαι promitto. Hinc ἐπαγγελῶ,
 unde ἐπαγγελία Secū. decli. Datiuus pluralis τῶν ἐπαγγελίαις.
 10 Ἀποκείμενον] Verbum κείμαι, pag. 107. uers. 11. compositum
 ἀποκείμαι resideo, repositus, uel depositus sum, Part. ἀποκεί-
 μενον Ἐ repositus, foemininum ἢ ἀποκειμένη Secun. declin. Ac-
 cusatiuus τὴν ἀποκείμενον. Nec miretur quis, quòd uerbum
 præsentis temporis ἀποκείμενον uertitur repositus sum, Ἐ item
 15 participium ἀποκείμενον Ἐ præsentis temporis per præteri-
 tum repositum. uide notata Codice a a 10. uersu 9. in uoce
 ἐπιφανομένης. Neq; præterea hic laborandum est, ut quia uer-
 bum κείμαι nobis occurrit, totam illius ediscas coniugationem.
 sed ubi excusso accusatiuo ἀποκείμενον, ad ipsum thema per-
 20 ueneris, nempe κείμαι, hic sistendum erit, nec ultra præsens
 tempus progrediendum. Id quod in omnibus obseruabis, ne lon-
 gius curam extendas, quàm præsens locus postulauerit. Si quis
 occurreret obliquus, non quiescendum nisi reperto Nominatiuo. si
 ipse incidit Nominatiuus, aut thema uerbi, non seruabimur
 25 anxie quæ inde tempora deducantur. Cæterum quia ad con-
 summatum grammaticum pertinet, etiam illa tenere, quæ po-
 steriore parte nostrarum Institutionum carptim scripsimus,
 quæ incipiuntur pag. 84. uers. 26. consultum uidetur, non qui-
 dem ea solum ediscere, ut sparsim in excutiendo libello quo-
 30 piam obuia erunt, sed huic quoq; rei postea tempus suum tri-
 buere, Ἐ à capite ad calcem usq; perlegere, serio studio haud
 aliter atq; secris in præceptione primorum rudimentorum.

MEDITAT. GRÆCANICAE

Ἡμῖν] nobis. Dativus pluralis ab ἐγώ.

Μακαρότη] ὁ μακάριος, inde ἡ μακαρότης, τ' μακαρό-
της, uide in uoce ὁμοιότη]σ, Cod. a a 11. uersu 4. Accusat.
τὴν μακαρότη]α.

Ἐγὼ ἧ ἀ μὲν ποιῶ αὐτὸς, ὡς τ' ἐσχάτης ταύτης, 5
νυκτὸς καὶ ἡμέρας, γράφειν ἀσχώομαι : κατέλιπον
μὲν γὰρ τὰς γν' ἄσει διατριβάς, ὡς μυελῶν κεκῶν
ἀφορμὰς, ἐμικτῶν δ' ἐπὶ ἀπολιπῶν ἡδυνήθην.

Ego uerò quæ quidē facio ipse in solitudine hac no- 10
cte & die, scribere erubescō : dereliqui quidem enim in
urbe occupationes tanquam sexcentorum malorum
causas, meipsum autem nondum derelinquere potui.

Equidem scribere ad te non sustineo præ pu- 15
dore, quæ in hoc extremorum finium recessu
interdiu noctuq; agito. Tametsi enim urbicas
occupationes pro derelicto habui, ut sexcento-
rum malorum causas: me tamen nondum ipsum
etiam habere pro derelicto quiui.

Ἐγὼ δὲ] Coniunctio δὲ, uariè redditur, autem uerò, cate- 20
rùm, porrò, sed, tamen, inò, rursus, contrà, quin, potius, ut sen-
tentia postulat.

ἃ μὲν ποιῶ] ἃ, articulus subiunctiuus, neutri pluralis, pa-
gina 82. uersu 10. μὲν est coniunctio. ποιῶ à ποίω, Circum-
flexum primæ coniugationis. 25

Αὐτὸς] ipse, pronomē aptum tribus personis, pa. 80. uers. 1.

Ἐπὶ τῆς ἐσχάτης] in solitudine, ὡς cum genitiuo.

Ἐσχάτης] ἡ ἐσχάτη Secun. declin. Genitiuus ἃ ἐσχάτης
per uocalem α. quòd desinat in α purum. Cur autem scribatur
Genit. ἐσχάτης per ἃ circumflexum, notatum pag. 126. uers. 2. 30
Interpres ἐσχάτης uertit, Extremorum finium recessu: signi-
ficantur enim hac uoce prædia ab urbibus semota, recessus, &

IN ARTEM GRAMMATICAM.

solitudo ab hominum strepitu remota, ab ἔσχατῶ extremus.

ΤΑΥΤΗΣ] demonst. ἕτῳ hic, αὐτῇ hac, Genitiuus ΤΑΥΤΗΣ.
pagina 88. uersu 14.

ΝΥΚΤΟΣ καὶ ἡμέρας] nocte & die, tempus collocatur in
3 Genitiuo. pag. 130. uersu 6.

ΝΥΚΤΟΣ] ἢ νύξ, nox, αὐ νυκτός, noctis. pag. 12. uer. 5. Quinquā
in huiusmodi sat fuerit indicasse Nominatiuum, quo conspecto,
facile cognouerit lector, quomodo Genitiuum & reliquos ca-

10 terminationibus obseruauerimus, de quo Cod. a a 14. uers. 25.

ἡμέρας] ἢ ἡμέρα Secū. decli. Geni. τῆς ἡμέρας, quia exit in ρα.

Γράφει] Infinitiuus presentis temporis, ut τὸ γράφειν, ab Indi-
catio γράφω: quod cum sit thema, sistendū est, nec extra pro-
positum inquirenda sunt reliqua tempora, Cod. b b 5. uersu 16.

15 Ἄισχύνομαι] ἄισχύω de decoro, pudefacio, suffundo pudore,
αἰσχύνομαι pudefacio, erubescio, suffundor pudore. habes the-
ma, ne longius angaris, ut reliqua rimaris tempora, sed hic sistas.

Ceterum quæ uerba passiuæ uocis, ut est αἰσχύνομαι, sint
reuera uerba Passiua, quæ autem Deponentia, & Actiua ca-
20 rentia, lectione autorum, ut pleraq; alia, discendum est. Inter-
pres γράφει αἰσχύνομαι, uertit sic, Scribere ad te non sustineo
præ pudore. quod speciosius est, et numerosius, quàm si uerbum
uerbo reddidisset, Scribere erubescio. pro uno uerbo αἰσχύνο-

25 μαι, id est, erubescio, substituit multa per Periphrasin, Non susti-
neo præ pudore. Quemadmodum autem rationes copie pluri-
mum ualēt ad parandam uersionis elegantiam, ita & omnibus
locis magno sunt usui: & ijs potissimum medentur incōmodis,
quas adjert linguarū illa proprietates & phrasis. Proinde si quis
expeditum & elegantem interpretem præstare studeat, ser-
30 monis ubertatem sibi comparet, & tanquam in numerato, po-
situmq; ob oculos habeat, quicquid Erasmus de hoc genere
præcepit, uir præter alias dotes innumeratas, hac ad miraculum

usq; suspiciendus, quòd ita Græca in Latinum uertat, ut nullum Græcitatæ uestigium appareat: idq; ea fide, ut nec sententiæ quid addat, nec detrahat: cumq; nihil minus spectet, quam ut totidem uerbis reddat, tamen incredibili quadam dexteritate plerunq; assequitur, ut citra sensus iacturam, dictionum tamen numero respondere uideatur: hoc credo maximè fretus, quòd scribendi usu iam meditatatum habet, quomodo in quãuis faciem formanda sit oratio. Quò factum est, ut illius interpretationes, præterquam quòd Græcanicas figuras nusquam redoleât, hoc etiã eximiu præ multis alijs sibi possint assumere, quòd tanquã fontes Latini esse credantur, non autem è Græcis fontibus hauriri. Sic uerò interpretem agere & numeris omnibus interpretis fidem præstare, neq; tamen alium quàm ipsum uideri argumenti autorem, id demum absoluti artificis est. Equidem pro mea tenuitate, non possum doctissimos uiros in hoc negotio uersatos inter sese committere, & de unoquoq; censuram ferre. Sed tamen omnibus candidatis linguæ Græcæ non dubito consilium dare, ut huius uiri uersiones diligentissimè perlegant, excutiant, & imitari conentur. Alia in alijs eminent, neq; omnia sunt in omnibus illustria: interpretem fidelem, Latinum, & elegantem, facilem, & commodum, in uarijs periclitatum, nisi nobis exhibuit Erasmus, nemo unquam est exhibiturus.

γράφει ἀσχύνομαι] Valde usitatus est Græcis infinitiuus, ubi nos gerūdijs utimur & supinis, ut diximus Codice a a 14. uersu 4. in uoce πρὸς τὸ ἐμποιῆσαι. uerūm & alioqui, quem admodum apud Latinos, certa quædam uerba gaudent infinitiuo, ita & apud Græcos βέλομαι λέγειν uolo dicere, & τολμῶ ποιῆν, non audeo facere, &c. horum est hoc loco ἀσχύνομαι γράφειν, erubesco scribere.

κατέλιπον] λέπω linquo, secū. Aor. ἔλιπον, p. a. 28. uer. 3. sic à κατὰ λέπω cōpositio, id est, derelinquo, secū. Aor. κατέλιπον, nō κατὰ λέπον, quia ἔλιπον incipitur ἀνοσολι, p. a. 24. uer. 2. ab imo.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

- μὲν] nusquam non obuia sunt hæ duæ coniunctiones, μὲν
quidem, δὲ uerò. utimurq; ipsis diuidendi gratia, ut sententiam à sententia, membrum à membro discernamus, ac priorem locum uendicat sibi ἢ, posteriorem δὲ. Quamuis autem creberrimum ἢ, nullo præcedente μὲν, rarissimum tamen est ἢ, quin postea subdatur uel δὲ, uel alia quæpiam coniunctio, quæ alteram sententiam contineat priori respondentem, ut cui sit uel affinis, uel diuersa: itaq; hoc loco prior sententia est: κατέλιπον μὲν ἃ τὰς ἕν ἄσφ διαφίβας, &c. subiungitur
20 altera, ἐμαυτὸν ἢ οὐκ ἀπολιπὼν ἰδιωθῆναι. Cæterum Budæus pro ἢ & ἢ, posuit tamen si, tamen, quæ duo minus Græcitatem sapiunt, quàm illa priora.

- γὰρ] enim. de hac coniunctione diximus Codice a a 13. uersu 2. Et quæ præterea nobis deuiò ac sæpius occurrent, ca
25 sat erit semel declarasse, uocis uerò significatum altera uersio facile monstrauerit, aut adhibitum Lexicon.

- Τὰς ἕν ἄσφ διαφίβας] a. iculus τὰς afficit præpositionem cum casu, de quo Codice a a 16. uersu 12. in uoce τ̄ μὲθ' ἡμῶν βίον. uerti poterat, in urbe oblatas, aut datas: aut per
20 relatiuum, quæ in urbe offerebantur, quæ in urbe mihi dabantur, quibus, cum in urbe agerem, inuolui & implicari solebam: nam hic sensus est. sed breuitatis studiosus, compendiò dixit, urbicas occupationes.

- ἄσει] τὸ ἄσφ, τ̄ ἄσει & sine Crasi. pag. 91. uersu 23. Datius uerò ἄσει Crasim admittit ἄσει, si non à Nominatiuorum, τὸ ἄσφ & τ̄ ἄσει & τ̄ ἄσει ἄσει, ut τὰχ & quemadmodum non solum dicitur δόρυ, sed & τὸ δόρυ & τ̄ δόρυ & δόρυς, τ̄ δόρυ ἄσει δόρυ, ut τὰχ &.

- 20 διαφίβας] φίβω, secund. Aor. ἔτεβον, compositum διαφίβω, secund. Aor. διέφιβον, unde uerbale ἢ διαφίβην, Secunde declinationis, Accusatiuus pluralis τὰς διαφίβας. Multa

MEDITAT. GRÆCANICAE

Sunt uerbalia, quæ seruant characteristicon secundi Aoristi,
διέξιστον, ἢ διαξιστί.

ὡς] tanquam, ut, ucluti. alia significata suo seruentur loco.
Caveant uerò studiosi, ne uocabulorum significationes inqui-
rant, quo tempore sunt in Grammaticis occupati præceptioni- 5
bus, qua in re plurimum sæpenuerò peccatur. deinde iactis
fundamentis, ubi ad auctorum lectionem sese contulerint, si non
aderit interpret. confugiendum ad Lexicon, sed uerbi signifi-
catum illud modò tractent, & quantum dabitur, in memoria
reponant, quod loco præsentis satisficiat. reliqua si fieri potest, 10
ne legant quidem: quòd si Scriptorem probè se uideantur in-
telligere, uel uiua præceptoris uoce freti, uel fida alioqui ad-
iuti interpretatione, stultum est à Lexicis petere consilium. in
quibus ut omnia tradantur planissimè, etiam quæ uocis usum
prolatis exemplis ostendunt, tamen ieiuniora minusq; uiuida 15
sunt, neque tam penitus hærent, ut quæ ipse tibi legendis auto-
ribus paraueris.

μυείων] τὰ μύεια, multa & innumera, pro quo Latini
sexcenti, numerus finitus pro infinito. Genitiuus pluralis τῶν
μυείων. 20

κακῶν] ὁ κακός, ἢ κακὴ, τὸ κακόν, malus, mala, malum.
Genitiuus pluralis neutri generis, τῶν κακῶν malorum.

ἀφορμῶν] ἢ ἀφορμῆ, Secundæ declinationis, τὰς ἀφορμῶν
Accusatiuus pluralis.

ἐμαυτῶν] incipsum, pronomen compositum. pag. 81. uersu 6. 25
οὐπῶ] nondum. πῶ tanquam adiectio syllabica, sic μῆπῶ. iti
apud nos syllaba dum, in nō dum, necdum, quiddum, haud dum.

ἀπολιπέων] λέπω, secund. Aor. ἔλιπον, Infini. λιπέειν, sic à
composito ἀπολείπω, secund. Aor. ἀπέλιπον, Infini. ἀπολιπέειν.

ἠδυνήθημι] δυνάμει possum, uerbum deponens secund. cōiug. 30
in μι, à primitiuo δυνάω, Futu. δυνήσω, Præt. Acti. δεδυνήκηα,
Pass. δεδυνήκηαι, δεδυνήκασα, δεδυνήκην, Aor. pri. ἐδυνήθην, &

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Atticè ἠδυνώθην: mutant enim Augmentum syllabicum in tem-
porale. pag. 96. uersu 19. Nemo uerò miretur, nos in rimando
thematē, aut formādo tempore multa proferre quæ non sunt
recepta: neq; enim quæ recepta sunt, recensemus, sed quomodo
5 unumquodq; formetur.

Ἄλλ' ὁμοίος εἰμι τοῖς ἐν θαλάσῃ ὑπὸ τῷ πλῆθι ἀπειρίας ἀπολλυμένοις καὶ ναυσιδίῃ.

Sed similis sum in mari præ circa nauigationem in-
10 experientia pereuntibus, & nauseantibus.

Similiterq; illis affectus sum, qui nauigandi
insolentes, nausea perditè afflicti sunt.

ἀλλ' ὅμοιός ἐστι ἀλλὰ ὅμοιός ἐστι, Apostrophos. pag. 5. uer. 17. Vt
15 te docebit quæ uocales desint, ubi assidua lectione didiceris
ἀλλὰ non ἀλλὸ, & ita in reliquis. Budæus ἀλλὰ uertit que:
nā hæc coniunctio uaria significat, nec tantum est aduersatiua.

ὁμοίος εἰμι] similis sum. rectè uertit similiter affectus sum.
Tentabis ipse memor copię, num aliter quoq; reddi queat: ita
20 nobiscum agitur, perinde res nostræ sese habent. & breuiter,
quæcunq; uoces similitudinem æqualitatemq; significant, tibi in
mentem ueniant. & quod optimum duxeris, id ponere licebit.

εἰμι] accentum hoc loco remittit in præcedentem dictionem:
est enim Encliticum, pag. 127. uersu 25. Caterum coniugatio-
25 nem huius uerbi substantiui εἰμι habes pag. 103. uers. 25. sed
quia hic præsens tempus occurrit, id est, thema, non est necesse
ad reliqua descendere, ut antè monuimus.

τοῖς, &c. ἀπολλυμένοις] Inter articulum τοῖς & partici-
pium ἀπολλυμένοις, interseruntur aliquot particule: de quo
30 satis iam scriptum est in præcedentibus. Codice a a 9. uersu 6.

ἐν θαλάσῃ] in mari, præpositio ἐν, cum Datiuo θαλάσῃ,
cuius est Nominatiuus ἡ θάλασσα Secundæ declinationis.

bb 11 ὑπὸ

MEDITAT. GRAECANICAE

Ἐπὶ δὲ αὐτῆς τῆς πλῆρ ἀπειρίας] sic ordina, Ἐπὶ τῆς ἀπειρίας, præ inexperientia, αὐτῆς τῆς πλῆρ, circa navigationem, uel in nauigatione. aut sic, Ἐπὶ ἀπειρίας, præ inexperientia, ἀπειρίας, inquam, αὐτῆς τῆς πλῆρ, quæ est circa navigationem, quæ inter nauigandum contingit, explicando articulum αὐτῆς, ut maxime 5
quadrat. nec est aliud ἀπειρία αὐτῆς τῆς πλῆρ, inexperientia circa nauigationē, quàm inexperientia nauigandi. proinde interpretatus est totam hanc particulam duabus uocibus, nauigandi inso-
lentes. capta uoce, ut apud Comieum, quid tu Athenis insolens?

Ἐπὶ] præ, cum Genitiuo, Ἐπὶ δέσς præ metu. 10

κατὰ τῆς πλῆρ] in nauigatione, circa nauigationem, hoc est, inter nauigandum, Præpositio cum Accusatiuo.

πλῆρ] πλέω nauigo, hinc ὁ πλόος nauigatio, ut à ζέπω fit ζόπος, Codice bb 1. uersu 6. in uoce ζόπος. Contrahitur autem hoc nomen ὁ πλόος πλός, Accusatiuus πλόος 15
πλῆρ. pag. 91. uersu 3.

Ἀπειρίας] πείρα, experientia, inde ἀπειρος inexpertus: Nam α est ερεπτικός μόριον, id est, priuatiua particula, faciens è Substantiuo Adiectiuum, quod rei priuationem significet, μόριον pars, ἀμοιρος expers, φόβος metus, ἀφοβός in- 20
trepidus: sic à πείρα fit ἀπειρος, unde Substantiuum ἡ ἀπειρία, αὐτῆς ἀπειρίας, Secundæ declinationis. Siquidem ab Adiectiuis in os fiunt Substantiua in ία, κακός malus, κακία malitia. ut notatum Codice bb 5. uersu 4. in ἐπαγγελίας. Nec tamen Analogia freti, conabimur quæuis à quouis deducere, sed 25
spectandus est autorum usus, magnus magnitudo, non magnitas. contra, pius pietas, non item pietudo. iustus iustitia, non iustitas, nec iustitudo. sic apud Græcos φίλος φιλία amicus amicitia, non item κάλλος καλία, pulcher pulehritudo.

Ἀπολυμέλις ἢ κατῆσις] pereuntibus et nauseantibus, 30
pro quibus Budæus, qui nauseæ perditè afflictantur. Participii. alterum mutauit in uerbum eiusdem temporis, et relatiuum:

IN ARTEM GRAMMATICAM.

- deinde uocem unā duabus reddidit per Periphrasin, pro naua
 scare, afflictiari nausea: pro altero Participio ἀπολλυμένοις
 substituit Aduerbiū perditē. aut contrā, pro ἀπολλυμένοις per-
 ditē afflictantur, pro ναυτίωσιρ Ablatiuū nausea. Faciamus pe-
 5 riculum, num alio quoq; pacto uertere liceat? qui nausea per-
 eunt, quos miserē cruciat nausea, qui perditē nausea torquena-
 tur, quos perditē grauat nausea, quos ad interitum usq; nausea
 premit, qui perditē uexantur nausea, quos infestat & perdit
 nausea, quibus nausea molestia perniciem adfert. Quamquam
 10 ista partim liberiora sunt, quā pro officio interpretis. tantum
 ostendendam hoc modo uiam putauī, qua ratione eruenda sint,
 quæ studiosis huius rei conducant, ut ubi dictionem latissimē,
 pluribusq; uerbis explicauerint, ea demum seligant, quæ com-
 pendio ad sententiam proximē uideantur accedere.
- 15 Ἀπολλυμένοις] ὀλλύω, compositum ἀπόλλω, unde Actiuū
 in μι, ἀπόλλυμι, Pass. ἀπόλλυμαι perdor & perco, Partici.
 ἀπολλύμεν & Tertiæ declin. Datiuus pluralis τοῖς ἀπολλυ-
 μένοις, qui regitur à nomine ἑμοί &. nam ut Latini, sic &
 Græci Similitudinis adiectiuo tribuunt Datiuum. Et quod ad
 20 illa communia Syntaxeos capita spectat, sermē idem obtinet
 apud utrosq;. quapropter in Institutionibus nostris ista per-
 quā paucis & carptim attigimus, & quod discipulus iam in
 ludo Latino percepisset, id ne cōmemorare quidem uoluimus,
 rati nos operā perdituros, si doctum & memore admoneremus.
- 25 Ναυτιώσιρ] ναυτιάω, Crasis ναυτιῶ. Partici. ὁ ναυτιῶν, &
 ναυτιῶσι &, & ναυτιῶσι, Crasis ναυτιῶντι, Datiuus plu-
 ralis τοῖς ναυτιῶσι, reiectis literis ν. τ, ex Datiuo singulari.
 pag. 15. uersu 3. Scribitur autem ναυτιῶσιρ per ρ in fine, de
 quo pag. 23. uersu 26. & 95. uersu 10.

30

οἱ τῶν μεγέθει τῶ πλείοις δυσχόραινσιρ, ὡς πο-
 λὺν τὸν σέλορ παρεχόμελῶ, κακείθερ ὑπὸ τῶν λέμε-

MEDITAT. GRÆCANICAE

Εορ η̄ τὸ ἀνάτιον μεταβάλλοντες, πανταχῶ ναυπιῶσι
καὶ ἀπορῶνται. συμμετέχεται γὰρ αὐτοῖς ἡ ἀνομία ᾱ
ἢ χολή.

Qui magnitudine nauigij offenduntur, tanquam
multam iactationem præbente, & illinc in lembum
aut acatium transeuntes ubique nauseant & hærent.
transgreditur enim cum ipsis molestia & bilis.

Nanque illi magnitudine nauigij offensi tan-
quam uehementius succutientis, in lembum aut
nauiculam cum transilierint, sic quoque non se-
cius à nausea laborant, nimirum molestia ipsos
ac bile quò transierint cunque comitantibus.

Οἱ] qui, Articulus subiunctiuus, pro quo interpres, Nanque 15
illi. Siquidem Relatiua sæpenumerò causam indicant.

Μεγέθει] τὸ μέγεθος magnitudo, ἡ μεγέθει, ἡδὲ με-
γέθει, ἔ per Crasin μεγέθει, ut τάχα, Prime declinationis
contractorum.

Πλοῖς] τὸ πλοῖον, ἡ πλοῖς, Tertiæ declinationis. 20

Δυσχεραίνω] δυσχεραίνω indignor, indignanter fero,
offendor, Datiuo iungitur. tertia pluralis δυσχεραίνουσι, cui
additur litera ν, de hoc pag. 23. uersu 26.

Ὡς πλοῖον ἡ σάλος παρεχομένη] tanquam multam iacta-
tionem præbenti. qui Datiuus refertur ad casum μεγέθει. indi- 25
gnantur nauis magnitudini tanquam præbenti multā iactatio-
nem, id est, ut quæ, siue quippe quæ præbeat multā iactationē.

Πολίω] Accusat. nominat. πολὺς, de quo pag. 94. uersu 20.

Τὸν σάλον ἡ σάλος] ἡ σάλος Tertiæ declinationis, iactatio in ma-
ρι, undarum ἔ fluctuum agitatio, quæ dum in nauim irruit, se 30
lent uectores huc atq; illuc quassari, ἔ in utraq; nauis latera
protrudi.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Παρεχομένων] præbenti, efficienti. In eadem significatione plurima uel actiue proferuntur uel passiue, horum est παρέχω & παρέχου & præbeo, Particip. ὁ παρέχων & παρέχουσα. Scitè interpres pro παρέχουσα ὁ ἄλλος, id est, præbere & efficere iactationem & agitatione, usus est uerbo succutere. Nam proprie succutere, aut quod receptius est, succussare dicitur equus, qui sic graditur ut sessorem concutiat, & equus ipse succussor appellatus est, & succussarius, à succussatione, hoc est, eiusmodi agitatione. Itaq; id uerbi ad turbulentam nauigationem accommodauit, quoties in uasto nauigio uector haud aliter concutitur, atq; sessor à succussatore. Accusatiuum autem πολῶν expressit Aduerbio uehementius, παρεχομένων πολλῶν ἢ ὁ ἄλλος, præbenti multam iactationem, mutauit in uehementius succutientis. quanquam si anxie superstitiosi esse uolumus, uertendum est non succutientis sed succutienti. Participium enim παρεχομένων tribuitur Datiuo μεγέθει, non Genitiuo πλοῖς, nisi forte Budæus Genitiuum legit παρεχομένων πλοῖς, succutientis nauigij. non autem μεγέθει παρεχομένων magnitudini succutienti. Boni consulat lector curiositatem, quæ, cum tam pulchrè con-

20 stet sensus, dubio procul iniqua foret, nisi nobis propositum esset etiam in minutissimis adiuuare discipulorum studia, eorumq; hæsitantiæ sic mederi, ut quasuis amoliremur remoras.

Κακῆδον] Crasis pro καὶ ἐκᾶθεν & illinc. pagina 103. uersu 11.

25 ἰδιῶν ἢ λέμβος] ἐπι Præpositio, ὁ λέμβος Tertiæ declin. ἢ τὸ ἀκάτιον] ἢ aut. hæc litera uaria significat, ut uariant illius spiritus & accutus.

Τὸ ἀκάτιον] genus est nauiculæ piscatorie.

Μεταβαίνοντες] Participium plurale, à μεταβαίω transeo.

30 Πᾶσι αἰσῶ ναυτιῶσι] πᾶσι αἰσῶ ubiq; ναυσίαω nauseo, tertia pluralis ναυτιῶσι, per Crasim ex ναυτιᾶσι. hic autem Verbum est ναυτιῶσι. suprâ uerò Participium Datiui pluralis, qui

MEDITAT. GRÆCANICAE

hoc consentit cum tertia plurali. pag. 75. uersu 14.

Ἀπορῶνται] ἀπορίομαι hæreo, perplexus sum, Tertia pluralis ἀπορίονται, Crasis ἀπορῶνται ut ποιδῶνται.

Συμμετέρχεται ἢ αὐτοῖς] Simplex ἔρχομαι, Compositum ex μετὰ, μετέρχομαι, deinde altera præfigitur Præpositio σὺν, nec tamen dicitur σὺνμετέρχομαι, sed συμμετέρχομαι migrante *v* in *μ*, ut Cod. a a 14. uersu 9. in uoce ἐπιποῖσαι, tertia persona singularis συμμετέρχεται, ut τύπεται. Composita uerò ex σὺν gaudent Datiuo. pag. 130. uersu 19. hoc loco συμμετέρχεται αὐτοῖς, cum eis transit, nisi ineptire uelis & dicere contrahit eis, pro eo quod est unà aut pariter cum eis transit. Budæus uertit quo transferint cunque comitantibus, per Tmesin pro quocunque transferint comitantibus. Mutauit quoq; interpres orationis faciem, dum in locum Verbi cum Coniunctione causali, substituit Ablatiuum, pro nam comitantur, dixit comitantibus. propterea quòd Ablatiui absolute positi crebrò causam reddunt, unde & particulam adiecit, nimirum.

ἀνδία] ἀνδῖς molestus, iniucundus, ἀνδία molestia. Suidas interpretatur ἀορεξία, id est, si ita loqui liceret, inappetentia, cum stomachus destituitur appetitu, quod ijs contingit, qui nauigationis impatientes nauscant.

χολῆ] bilis, & pro ira capitur. unde præcessit δυοχεραῖροι, indignantur, stomachantur, offensi sunt.

Observabis hoc loco, non pertinere ad Interpretem, ut periodi, membri, aut incisi rationem habeat, sed ut cunq; uisum erit, aut structuræ Græci sermonis omni ex parte respondeat, aut periodum in membrum, membrum in incisum redigat, aut contra geminam periodum transferat in unam. Verbi gratia, Budæus si exacte singula tantum spectasset, ac non potius uniuersam sententiam animo concepisset, tres absoluisset, ut hæc. Græcus, periodos, hoc modo; Nam illi magnitudine nauigij

IN ARTEM GRAMMATICAM.

offenduntur, tanquam uehementius succutientis. Deinde in lembum aut nauiculam cum transfilerint, sic quoque nonsecus à nausea laborant. Nam molestia ipsos ac bilis quo transfierint cunq; comitantur. Vides hic tria esse prouuntiata, quæ tribus
 5 absoluta sunt uerbis, offenduntur, laborant, comitantur, perinde atq; in Græcis tres periodi totidem constant uerbis, δυσχεραίνωσι, ναυσιῶσι, συμμετέρχεται. quæ tria ad unicam translata sunt periodum, uultu sermonis nonnihil immutato, quod duo uerba δυσχεραίνωσι & συμμετέρχεται reddit per Participia, offensi, & comitantibus.

Atq; hæc uariandi figura, iacenti alioqui & frigenti orationi mederi solet. Quandoque enim Græca rectè habent multis distincta periodis, ubi Latinus scriptor minus acris erit, nisi membrorum & incisorum potius feratur multitudine, quàm clau-
 15 sularum. est rursum ubi contra fieri præstiterit, ut plausibiliores sint multe sententiæ paucis grauatae membris, quàm periodus iusto prolixior & obscurior, quæ omnia is demum nosse poterit, quisquis & optimos quosq; Interpretes prescius excusserit, & ipse quoq; sese in uertendis Græcis exercuerit, idq;
 20 non oscitanter ac citra iudicium, sed tanquam in promptu positis rationibus, quot tandem modis singula uerti queant, quo uerbo pacto Verbum nunc Participio, nunc Adiectiuo reddatur: Participium interdum Verbo, interdum Nomine, oratio Actiua in Passiuam conuertatur aut contra. & ita in cæteris omnibus ad
 25 manum sit uariandi forma.

Τοῦτο γὰρ ἐν τῇ καὶ τῷ ἡμέτερον. τὰ γὰρ ἔνοικα παῖ-
 30 θη συμπεριφέρωντες, πανταχῶς μετὰ τῶν ὁμοίων δο-
 ρύβων ἴσμεν. ὡσεὶ δὲ μὲν μέγα εἰ ἐρημίας ἀπὸ πᾶσι
 δα πάντες.

Tale igitur quiddam & nostrum: nam domesticas perturbaciones simul circumferentes, ubique cum simi-

MEDITAT. GRAECANICAE.

libus tumultibus sumus. itaq; nihil magnum solitudi-
ne lucrati sumus hac.

Huiusmodi igitur quiddam nobis contigit,
quidomesticas perturbationes quoquò circum-
ferentes gentium, ubique locorum perinde uer-
samur in tumultu. quare non magnopere adiu-
ti sumus ab hac solitudine.

Το:στον] tale, neutrum in ὅν, de quo pag. 84. uersu 27.

ἔρ] igitur, ergo. Coniunctio nunc illatiua, nunc continua- 10
tiua.

Τί] quiddam. neutrum ab infinito nomine τὸς τινὸς, de quo
pag. 14. uersu 3. destituitur autem proprio accentu, quòd sit
Encliticum. de quo pagina 127. uersu 25. nec tamen ipsum re-
mittit in præcedentem dictionem ἔρ. Nulla enim syllaba ge- 15
minum sortitur accentū. igitur ἔρ τί scribendum unico accen-
tu. at in σὼμα τί duplex est syllaba: nanq; μα proprium nul-
lum habet, ideoq; locum tribuit accentui particula τί. Quòd
si dictionem Encliticam præcesserit syllaba proprium accentū
possidens acutum, isq; ob consequentiam migret in grauem, ut 20
θεὸν τινὰ φιλεῖ, rursum reponetur acutus, si Encliticum pro-
prio desitueris, θεὸν τινὰ φιλεῖ. non autem θεὸν τινὰ φιλεῖ.

καὶ] et, etiam, quoq; uerti possit, huiusmodi igitur nobis
quoq; contigit: nisi quod ἔ, multis locis abundat, de quo uide
Commentarios Budæi, in quibus plenissimè docet usum par- 25
tium orationis indeclinabilium.

Τὸ ἡμετέρον] nostrum, Pronomen possessiuum, huiusmodi,
inquit; quiddam etiam nostrum, subaudi, est. crebrò enim Ver-
bum substantiuum intelligitur, cum alioqui apertus est sensus.
Capitur autem Nostrum substantiuè, id est, res nostra. siue ne- 30
gotium nostrum, pro quo Interpres dixit, nobis contigit. Li-
ceat tibi quoque sic uertere: Ad hunc igitur modum nostræ

IN ARTEM GRAMMATICAM.

quoque res sese habent, neque uerò aliter nobiscum agitur, in eiusmodi igitur statu res nostræ quoq; sunt sitæ, ad eundem rerum statum nos quoque redacti sumus, eodem nimirum fermè loco res quoq; nostræ consistunt, &c.

5 ἔνοικα πάθῃ] domesticas perturbationes. οἶκος ⊕ domus ἔνοικος ⊕ domesticus, quasi dicas in domo existens.

Plurima uerò Præpositionum adminiculo formantur Adiectiua, aut quæ tanquam Adiectiua capiuntur, cuiusmodi sunt ea, quæ officium aliquod significant, aut functionem, & muneris
10 alicuius administrationem. quorum quidem nominum tanta est copia, ut nulla sint Lexica numerandis omnibus absoluta. Cum sint enim Græci in omni compositionis genere felicissimi, nec tam arctis conclusi spatij ut Latini, nullus unquam futurus est
15 ta, & licuit semperq; licebit scita compositione recens & nuper exorta signare.

Πάθῃ] τὸ πάθος ⊕ Primæ declinationis contractorum, ἔπαθος ⊕, Plurale τὰ πάθηα, & per Crasin πάθῃ.

Συμπεριφέρουτες] Si Latinis æqualis permitteretur audacia, uerterent concircunferētes, sed aures non ferunt. Itaq; quoties istiusmodi occurrunt, quæ ad uerbum commodè & uenustè reddi non possunt, ut fermè contingit in Græcorum compositionibus, spectare conuenit sententiam, & illam uerbis
25 unā nobiscum circunferentes. nam quod addit Interpretis, quoque gentium, non ad significatum Præpositionis facit, sed toti sententiæ seruit & ornatui.

Συμπεριφέρουτες] φέρω fero : adde præpositionem περι- περιφέρω : præfige alteram præpositionem συρ, sed nūgret ἢ
30 ἢ μ, συμπεριφέρω, unde Participium συμπεριφέρων, ἔπι συμπεριφέρουσι ⊕, plurale οἱ συμπεριφέρουσι.

Μετὰ τῶ ὁμοίω ἑορῶν ἴσμι.] cum similibus, hoc est,

MEDITAT. GRAECANICAE

eisdem tumultibus sumus. pulchrè Interpres, perinde uersamur in tumultu, Genitiuum ὁμοίω expresseit Aduerbio, perinde: μετὰ θορύβωv dixit in tumultu: pro Verbo, ἔσμεν, posuit uersamur.

Ὀμοίωv θορύβωv] Nominatiuus singularis ὁμοίωv ἑβ- 5
 ρυβωv Tertiae declinationis.

Ἔσμεν] sumus, ab ἐμὶ sum. pag. 103. uersu 24.

ὧτε] itaq; quapropter, quare.

Ἔδειν] nullum, nihil, ab ἐδείς, pag. 13. uersu 11.

Μέγα] neutrum à μέγας. pag. 94. uersu 24. 10

Ἐρημίας] ἢ ὄρημιά, Ἄ ἔρημίας Secunda declinationis.

Ταύτης] Nominatiuus αὐτη, Genitiuus ταύτης, pag. 80. uersu 14.

Ἀπώαμεθα] tolle Praepositionem ἀπὸ, manet simplex ὠνάμεθα pro ὠνισάμεθα, per Syncopen, ut scripsimus pa- 15
 ginæ 114. uersu 4. Et sequentibus. igitur ὠνάμεθα est Aorist. primus medius pro ὠνισάμεθα, cuius singulare ὠνισάμεν, ab Aoristo act. ὠνισα, Futu. ὠνίσω, Praesens ὠνέω, per ο, quod ratione Augmenti uertebatur in ω. Ceterum dum istiusmodi ratione Verborum themata quaerimus, nihil nos offendant, quòd 20
 per quæ decurrimus tempora, crebrò sint inusitata. nec enim hoc hic agitur, ut sciamus receptum thema ne sit ὠνέω, an potius uerbum in μι, ὄνυμι. tantum paratur uia quæ temporum formationes demonstrat.

Οὐδὲν μέγα Ἄ ἔρημίας ἀπώαμεθα ταύτης] gaudet hoc 25
 uerbum Accusatiuo cum Genitiuo, Accusatiuus significat fructum Et emolumentum quod percipimus, Genitiuus autem id unde fructus proficiscitur. idem sit in uerbo ἀπολαύω. Lucianus quodam loco utrunq; usurpauit, τὶ μὲν γὰρ, inquit, οὐ ἀπολαύσας Ἴ ὄρωv; τί δ' ἄρ' ἀπόλαυστο Ἴ σὺ κάλλος αἰ βόε 30
 quem nam fructum percipies è montibus? quid uerò boues consequantur emolumentum è tua pulchritudine? Interpres pro

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Accusatiuo ἰδὲν μέγα, posuit non magnoperè Aduerbialiter, non magnoperè adiuti sumus ab hac solitudine.

5 Ἄ μὲντοι ποιῆν ἔδει, καὶ ὁθεν ὑπῆρξεν ἡμῖν τῶν
 ἰχνῶν ἔχεσθαι τὸ πρὸς σωτηρίαν καθηγουμένης (εἰ τις
 γὰρ, φησι, θέλει ὀπίσω με εἰλθεῖν, ἀπαρηγάδω ἐαυ-
 τόν, καὶ ἀράτω τὸν σαυρόν αὐτοῦ, καὶ ἀκολοθεῖτω
 μοι) ταῦτά ἐστιν. ἐν ἡσυχίᾳ τὸν νόον ἔχειν πειραῖσθαι
 προσήκει.

10 Quæ uerò facere oportebat, & unde licuit nobis ue-
 stigijs hære ad salutem præeuntis (si quis enim, in-
 quit, uult post me uenire, abneget seipsum, & tollat cru-
 cem suam, & sequatur me) hæc sunt. in quiete mentem
 habere, conari conuenit.

15 At uerò quæ facta à nobis oportuit, unde ἐξ
 auspicandum fuit ei, qui uestigijs hære uoluit
 eius, qui nobis salutis uiam præiuit (si quis, in-
 quit, ponè mē uenire uult, abiuret semetipsum,
 20 & tollat suam ipse crucem, & sequatur me) hæc
 ferè sunt. Iam primùm mentem pacatam habere
 conueniebat.

Μῦθοι] at uerò, uerùm, Aduersatiua coniunctio. hoc loco
 25 respondet coniunctioni ἄ, quæ multum antè præcessit, ἄ μὲν
 ποιῶ αὐτὸς, &c. nam post ἄ, ut scripsimus Cod. b b 9. uers. 1.
 in uoce μὲν, fermè sequitur δε, aut alia quæuis Coniunctio,
 posteriori sententiæ aut membro seruiens. hic prior oratio, ubi
 ponitur μὲν, statum rerum Basilij continet, altera quæ effertur
 30 tur per μὲντοι, declarat quid ipsum agere conueniebat.

Ποιῆν] Infinitiuus à uerbo ποιῶ ποιῶ, pag. 48. uersu 2.

ἔδει] oportebat, impersonale δε oportet. pag. 113. uersu 22.

MEDITAT. GRAECANICAE

finge uocem personalem, & cape tertiam personam, Δείω, Δείας, Δεία, & per Crasin δῆ. Imperfectum ἔδειον, ἔδειες, ἔδειε, Crasis ἔδην. est enim impersonale Actiuæ uocis.

Ὅθεν] unde, ἐ quibus, Aduerbiū.

Ἰπῆρξεν] Simplex ἀρχω, Fut. ἀρξω, Aori. pri. ἤρξα, Compositum Ἰπάρχω, Fut. Ἰπάρξω, Aori. pri. Ἰπῆρξα, Ἰπῆρξας, Ἰπῆρξε, quod uerbum Infinitiuo iunctum tanquam impersonaliter accipitur, pro contigit, licuit, euenit, Ἰπῆρξεν ἔχει, licuit hærere. forte Basilius scriptum reliquit Ἰπῆρξεν ἄρ, id est, licuisset. In exemplari Aldino deest hæc uox Ἰπῆρξεν. sed tantum excusum est, Ὅθεν ἡμῖν ἤ ἰχνῶν ἔχει, unde nobis uestigijs hærere, quod nescio an secutus sit Budæus, interpretatus in hunc modum, Undeque; auspiciandum fuit ei, qui uestigijs hærere uoluit, &c. quasi quippiam subaudiendum putarit, Ὅθεν unde, & è qua re, subaudi proficiscitur. ἔχει ἤ ἰχνῶν hærere uestigijs. quanquam alioqui ab ijs auspiciari conuenit, unde licet rem assequi.

ἡμῖν] nobis, Datiuus pluralis ab ἐγὼ, pag. 79. uersu 26.

τῶν ἰχνῶν] Genitiuum pluralem indicat articulus τῶν, sed cum quiuus Genitiuus pluralis desinat in ων, & Articulus τῶν sit omnis generis, aut Præceptore opus est, aut Lexico, ut discas Noninatiuum esse τὸ ἰχνῶν uestigium, primæ declin. contractorum, ἢ ἰχνεῶν, ἢ ἰχνέων, Crasis ἰχνῶν.

ἔχει] Infinitiuus ab ἔχομαι hæreo, postulat Genitiuum.

Πρὸς σωτηρίαν] ad salutem, σωτήρ seruator, ἢ σωτήρ, unde ἡ σωτηρία salus. Nam quemadmodum à Nominatiuis in ος, fiunt Substantiua in ία, κακὸς ἢ κακία, Codice b b 5. uersu 4. in uoce ἐπαγγελίας: ita & à Genitiuo desinente in ος, quandoque; huiusmodi fiunt nomina in ία, ut ἢ σωτήρ, ἢ σωτηρία Secundæ declinationis.

καθηγησαμένη] Genitiuus est. Ordo est, ἔχει ἢ ἰχνῶν καθηγησαμένης πρὸς σωτηρίαν, hærere uestigijs eius, qui præuenit

IN ARTEM GRAMMATICAM.

ad salutem. Nominat. ὁ καθηγησάμενος, Participium à primo Aoristo med. καθηγησάμενος, pri. Aori. actiuus esset καθήγησα, Fut. καθηγήσω, Præsens καθηγίω, uerbum solum est receptum in uoce passiuua siue media καθηγίομαι, Crasis καθηγέμενος Pri-
 5 mæ coniugationis circumflexorum. Tamen quoties hæc uerba Deponentia siue Communia sint excutienda, formabimus omnia tempora in ore Actiuorum & Passiuorum, quamuis non sint recepta. ideoq; à καθηγησάμενω sursum ascendemus ad Præsens usq; καθηγίω, sed Lexicon docebit tantum receptum
 10 esse καθηγίομαι, quod est compositum ab ἡγίομαι. nam κατὰ perdit ultimum α, quia uerbum incipitur à uocali, quæ quòd sit aspirata, mutatur τ in θ, καθηγίομαι, non καθηγέομαι.

Cæterum deponentium uerborum tempora quedam sunt ut in passiuis, quedam ut in medijs, quod usu magis discas quam
 15 præceptis.

Est autem καθηγέμενος idem quod præco, præceptor sum, hinc καθηγεμέωσ autor, præceptor, qui rem instituit.

Εἰ τις] si quis, τις aliquis, Eucliticum est, & Accentum re-
 20 mittit in præcedentem syllabam ε̄, quæ ex se accentum nullum habet, cuiusmodi & alia scripsimus, pag. 127. uersu 23.

Γάρ φησι] φημί dico, tertia persona φησι, pag. 107. uersu ultimo. estq; ex Encliticis, & accentu destituitur, pagina 127. uersu 25. Est autem locus, quem citat Basilius, Lucæ capite nono, nisi quòd ibi additur hæc particula καθ̄ ἡμέρας, id est,
 25 quotidie.

Θέλει] uult, prima persona θέλω uolo.

Ὅπισω μὲς] post me. Aduerbiu est cum Genitiuo. Græcorum quedam aduerbia per Præpositionem reddimus.

Μὲς] Genitiuus ab ἐγὼ, destituitur Accentu tanquam En-
 30 cliticum.

Ἐλθέτω] ἐλεύθω, secundus Aorist. ἤλυθον, Syncope ἤλθον, Infinitiuus ἐλθέτω. pag. 99. uersu 14.

MEDITAT. GRÆCANICAE

Ἀπαρησάσθω] tolle Præpositionem ἀπό, manet ἀρη-
σάσθω, Aoristus primus medius Imperatiui, ut τυλάσθω,
secunda persona ἀρησαι, ut τύλαι, Indicatiuus ἡρησάμεν,
Aoristus primus actiuus esset ἡρησα, Futurum ἀρησώ, Præ-
sens ἀρέω, sed receptum est Deponens ἀρέομαι, inde ἀπαρ- 3
νέομαι, abnego.

Ἐαυτὸν] semetipsum, Pronomen compositum, pagina 81.
uersu 6.

Ἀράτω] ἀράω tollō, Futurum ἀρῶ, Aoristus primus ἤρα,
Imperatiuus ἀραρ ἀράτω, ut τύτω τυλάτω. 10

Σταυρόν] ὁ σταυρός crux, Tertiæ declinationis.

Ἄντ'] ipsius, crebrò reperies ἀντ' pro ἀντ', quod per
Aphæresin dicitur pro ἑαντ'. pag. 81. uersu 27.

Ἀκολουθεῖω] ἀκολουθεῖο sequor, Dativum regit. pag. 130.
uersu 15. Imperatiuus ἀκολυθεῖ, ἀκολυθεῖτω, & per Crasin 15
ἀκολουθεῖω, ut ποιέτω ποιέτω. pag. 48. uersu 15.

Μοι] Dativus ab ἐγὼ ex Encliticis est Accentu carens.

Τὰυτὰ ἔσιμ] τὰυτα hæc, neutrū plurale Pronominis ἐστ' &
pag. 80. uersu 14. Iungitur uerbo singulari pag. 128. uersu 17.

Ἐσι] est tertia singularis ab ἐμὶ sum. pag. 103. uersu 24. 20
estq; ex Encliticis. Scribitur autem ἔσιμ per μ more Attico,
qui Personis in iota finitis addunt μ, siue sequatur uocalis, siue
consonans, siue absoluta sit sententia, siue non. Idq; receptissi-
mum in Ecclesiasticis scriptoribus.

Ἐν ἡσυχίᾳ ἔχειμ] ἔχω habeo, Infinitiuus ἔχειμ habere, 25
ἔν ἡσυχίᾳ in quiete, pro quo Budæus pacatam habere. ἡ ἡσυ-
χίᾳ quies, Secundæ declinationis, Dativus ἡσυχίᾳ. per α
Diphthongum impropriam. ἐν in, Præpositio iuncta Dativu
ἡσυχίᾳ.

Τὸν νῆρ] Accusatiuus. Nominatiuus ὁ νῆος, Crasis νῆς. 30
pagina 91. uersu 3.

Πειράσθ] πειράσομαι nitor, conor, tento. Secunda coniug.

tionis circumflexorum. infinit. πρᾶαδ], Crasis πειρᾶαδ].

Προσῆκει] conuenit impersonaliter, Presentis temporis, ἄ
 πρὸς Ἐ ἡκω, Compositum προσῆκω conuenio. Budæus im=
 perfecto reddit, iam primùm, inquiens, mentem pacatam habe=
 5 re conueniebat: pro quo Græcus dixit, ἦν ἡσυχία ἔνδρ ἔχει
 πειρᾶαδ] προσῆκῃ, hoc est, uerbum è uerbo, In quiete mentem
 habere, conari conuenit. ordo est, conuenit conari habere, id est,
 ut habetas, aut ut habeat quis mentem, Ἐc. Magnus est enim
 usus Infinitiuu Græci, Ἐ sepe numero commodè redditur per
 10 Optatiuum præcedente particula ut, aut alia simili. Cæterum
 nos docendi gratia rudius uertimus, quò per omnia discipulo
 satisfaceremus. Neq; uerò miretur si inter Græca nihil respon=
 deat illi, iam primùm, nec Interpretem damnet, quasi Infiniti=
 uum πρᾶαδ] neglexerit. Latinis auribus ille inseruiuit, Ἐ
 15 sensum bona fide reddidit. Verùm iam deinceps in istiusmodi
 uersionis siue libertate, siue auctoritate, non multum immorabi=
 mur, sed Budæi doctissimam interpretationem tantum adscri=
 bebimus. Vbi enim singulorum uerborum themata demonstrata
 fuerint, Ἐ Grammaticas minutias exactè peruestigauerimus,
 20 facîle qui uis iudicio ipse suo consequetur, quid Interpretes aut
 prudens adiecerit, aut securus transmiserit. quorum utrunque
 quantum permissum sit, fidorum Interpretum scripta docebunt.
 Nunc quo cœpimus proposito, has Meditationes absoluamus.
 De interpretandi ratione, aliàs fortè Ἐ copiosius dicemus.

25 ὧς γὰρ ὀφθαλμὸν ποδισγόμενον συνεχῶς, καὶ νῦν
 μὲν ὑπὸ τὰ πλάγια ποδιφερόμενον, νῦν δὲ πρὸς τὰ
 αὐτὸ κατὰ πλάγια μετασφερόμενον, ἰδέειν γνάργῶς
 ἔχ οἶόν τε, ἀλλὰ γὰρ πρὸς πρὸς περιδῆναι τὴν ὄψιν τῶ
 30 ὀρωμνίῳ, εἰ μέλλοι γνάργῃ αὐτὸ ποιῆσαι τὴν διαμ,
 τῶ καὶ νῦν ἀνθρώπου ὑπὸ μολύβδου τῆν κατὰ τὸν
 κόσμον φροντίδων ποδισγόμενον, ἀμύχανον γνάργῶς

διατενίσαι τῇ ἀληθείᾳ.

Vt enim oculum circumactum assidue, et nunc quidem in obliqua circumlatum, nunc uerò ad superna & inferna identidem reuersum, cernere euidenter non possibile, sed oportet affixum esse obtutum uiso, si futurus sit euidentem ipsius facere cōspectum: sic & mentem hominis ab innumeris in mundo curis distractam, difficile euidenter intendere ueritatē.

Vt enim oculus continuo circumactu uersatus, & nunc horsum illorsumq̄ deflexus, nunc sursum deorsumque erectus uicissim ac depressus, exactè cernere nequit, sed obtutu incumbere in rem uisam eum oportet, si quidem cōspectum rei perspicuum facturus est: hunc in modum mentem humanam sexcentis mundi curis distractam, euidenter cernere ueritatem uix est ut euenire possit.

Ὡς γὰρ] ut enim, respondet ei quod sequitur οὕτω sic. 20

Ὀφθαλμῶν] oculum, ὁ ὀφθαλμὸς Tertia declinationis.

Πειραζόμενον] Accusatiuus Participij praesentis temporis, Nominatiuus ὁ πειραζόμενος, à Passiuis πειράζομαι, Actiuum πειράω circumago, circumduco, uerso, à πειρ ἔγω: nec abiicit πειρ uocalem, licet uerbum ἄγω incipiatur à uocali. pag. 25. uersu 4.

Συνεχῶς] συνεχῶ continueo, inde συνεχής continuus Prima declinationis contractorum, ἢ συνεχίς, ἢ συνεχίωv Crasi συνεχῶv, ἔ in σ conuerso, fit aduerbium συνεχῶς, quasi dicas continenter, qua uoce Caesar utitur pro assidue, ἔ citra intermissionem: continenter bellum gerere. De huiusmodi aduerbiorum formatione, pag. 83. uersu 26. Pro περιελκόμενον

IN ARTEM GRAMMATICAM.

συνεχῶς, Budæus habet continuo circumactu uersatus.

Καὶ νῦν μὲν] & nunc quidem. νῦν Aduerbium temporis.

ἰδί τὰ πλάγια] in obliqua. neutrum plurale Accusatiui casus, Nominatiuus singularis ὁ πλάγιος obliquus, transuersus, Tertiae declinationis, pro ἰδί τὰ πλάγια, Budæus horsum illorsumq̃.

Περιφερόμενον] φέρω, Compositum περιφέρω, Pass. περιφέρομαι circumferor, Participium ὁ περιφερόμενος Tertiae declinationis, Accusatiuus ὁ περιφερόμενος.

10 πρὸς τὰ ἄνω ἢ κάτω] sursum ac deorsum. ἄνω Aduerbium, sursum, supra, κάτω deorsum, infra. Aduerbijs articuli adduntur in quouis genere & numero, sensusq̃ redditur Latine per conueniens aliquod Participium, aut aliam quampiam uocem, quæ maximè quadrat. ὁ ἄνω qui sursum uersatur, τὰ ἄνω, sursum sita, τὰ κάτω deorsum posita. πρὸς τὰ ἄνω ad ea quæ sursum consistunt.

πρὸς] Præpositio iuncta est Accusatiuo τὰ ἄνω.

Πυκνά] neutrum plurale ab Adiectiui πυκνός, densus, frequens. Neutra uerò Adiectiua in utroq̃ numero tanquam aduerbia uerbascunt. πολλά multum, sic πυκνά frequenter, pro quo Budæus uicissim, id est identidem, crebro, per interualla.

Μεταστρέφμενον] Accusatiuus est. Nominatiuus ὁ μεταστρέφμενος, Participium presentis temporis à Passiui μεταστρέφομαι. Actiuum μεταστρέφω conuerto, reuerto. à μετά & στρέφω, pro πυκνά μεταστρέφμενον, id est, frequenter conuersum, uertit erectus uicissim, ac depressus. nam πρὸς τὰ ἄνω μεταστρέφεται, id est, sursum conuerti, non aliud est quam erigi: contra πρὸς τὰ κάτω μεταστρέφεται, deorsum conuerti, tanquam est deprimi. id uerò per uices contingit sibi mutuò succedentes,

30 ideo πυκνά μεταστρέφεται dixit, uicissim erigi ac deprimi. Ἰδέτω] uidere, Infinitiuus secund. A ori. pagina 115. uersu 13. in ἰδίω.

MEDITAT. GRÆCANICÆ

ἔναργως, manifestè, euidenter, Aduerbiū factum à Genitiuo plurali ἔναργῶν. Nominatiuus ὁ καὶ ἡ ἔναργής, Primæ declinationis contractorum.

Ὀυχ] non. ὄν ante Consonantem ἔ ποιῶσα, ἔκ ante Vocale tenuem ἔκ ἐποιῶσα, ἔχ ante Aspiratam ἔχ ἄπας. 5

Οἶόντε] οἶος potens, possibilis, quod nomen Ionico more capit Parelcon τε, οἶόντε, neutrum οἶόντε.

Χρή] oportet impersonale, pagina 124. uersu 1.

Προσπειροῦμαι] Simplex ὀρῶμαι, ut τυφθῆναι, Aoristus primus passiuus Infinitiui modi, Indicatiuus ἡρείσθω, à 10 tertia persona Præt. passiuui ἡρέσθαι, prima persona ἡρεισμαί, Præt. Act. ἡρέσθαι, Fut. ἡρέσω. Præs. ὀρέσθω, id est, firmo, figo: προσερέσθω applico, affigo. προσδρεισθῆναι τὴν ὄψιν, affigi oculum, siue aspectum applicari.

Τὴν ὄψιν] ὀπτομαι uideo, præt. ὤμμαι, secunda persona 15 ὠψαι, hinc ablato incremento uerbale fit ἡ ὄψις, ἡ ὄψις, τὴν ὄψιν, Secundæ declinationis contractorum.

Ὀρώμενος] ei quod uidetur. ὀράω uideo. ὀράομαι uideor. Crasis ὀρώμαι Secundæ coniugationis circumst. Particip. ὀρώμενος, Datiuus τῷ ὀρώμενῳ, pro quo Budæus dicit rem uisam. 20 Nam huiusmodi participijs Præteriti temporis sæpius abutimur, & ad significationem Præsentis accommodamus, quod Latini non habeant participiū præsens à uerbo passiuo. Quāquam & Græci & Latini Participia crebrò solent usurpare, non habita ratione temporis, sed significati: ut rem uisam 25 dicamus non eam solùm quam tempore præterito uidimus, sed omne id in quod oculus officio suo fungi potest, sic Græci τὸ ὀρώμενον participio præsentis temporis appellant, quicquid cerni potest, siue nunc in præsentia cernatur, siue antea conspiciuum fuerit, licet iam lateat, neq; appareat. id est, τὸ ὀρώμενον, 30 & uisum, pro obiecto uisus, ut Physici loquuntur, accipimus.

Εἰ] si, Coniunctio hic posita cum Optatiuo μέλλαι.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Μέλλω] Optatiuus ut τύπτοι, Indicat. μέλλω: quod uerbum peculiariter gaudet Infinitiuo. solentq; Latini hanc phrasin reddere his uerbis, futurum est ut, μέλλω ποιῆν futurum est ut faciam, μέλλω γράψαι futurum est ut scribam, μέλλω τύψαι futurū est ut uerberem, cuiusmodi planē eadem sunt cum futu-

- ris, faciam, scribam, uerberabo, sed uocum usus est obseruandus.

Nos rudium ducentes rationē pro μέλλωι diximus futurus sit.

Ἐναργῆ] ὁ κῆ ἢ ἑναργῆς Primæ decli. contractorum. ἤ καὶ ἄ ἑναργῆς, ἤ κῆ τῶν ἑναργῆα. Crasi ἑναργῆ, id est, euidentem, manifestum, aut, ut Budæus, conspicuum. hic capitur in genere sceminino, eius substantiuum διαρ.

- 20

Ἄντ] αὐτός ipse. pag. 80. uers. ultimo. neutrum αὐτό. Genitiuus αὐτῆ, refertur ad ὄρωμῶν Datiuum neutrum. Budæus habet pro αὐτῆ Genitiuum rei, quia ὄρωμῶν uertit rem uisam.

- 25 Ποιῆσθ] Infinitiuus à ποίημα. pag. 50. uersu ultimo. Ἐ in uoce passiua capitur actiuè, ideoq; regit Accusatiuum à tergo τῶν θίαρ. uide Codice b b 15. uersu 1. in παρεχομῶν.

Θίαρ] ἢ θία aspectus. uisus, at ἢ θία dea, utrunq; Secundæ declinationis, Accusatiuus à θία est τῶν θίαρ.

- 20 ὄντω] sic. ante consonantem ὄντω, ante uocalem ὄντως.

Ἄνθρωπος] Nominatiuus ὁ κῆ ἢ ἀνθρωπος Tertiæ declin.

ὑπὸ] hæc Præpositio cum Genitiuo solet addi dictionibus passiue significantibus, ut apud Latinos, à, uel ab. τύπτοιμα ὑπὸ σε uerberor abs te. sic hoc loco, ὑπὸ μείων φροντίδων

- 25 περιελκόμων.

Μείων] antè hoc explicatum est Cod. b b 10. uersu 18.

Τῶν κτλ ἢ κόσμος φροντίδων] Budæus uertit. mundi curis. Quomodo autem explicari possit Articulus ille ἤ iunctus Præpositioni cum casu κατὰ ἤ κόσμου, ostensum est Codicibus b b 12. uersu 1. in uerbis ὑπὸ ἄ κτλ ἢ πλῆρ ἀπείρας.

- 30 Κατὰ τὸν κόσμον] κτλ, in, Præpositio cum Accusatiuo κόσμου, Nominatiuus ὁ κόσμος Tertiæ declinationis.

MEDITAT. GRÆCANICAE

Φροντίδω] ἡ φροντίς, ἢ φροντίδα, τῶν φροντίδων.
 Περιελκόμην] ἔλκω traho, περιέλκω distraho. Ραβίον
 περιέλκομαι, Participium ὁ περιελκόμην, ἢ περιελκό-
 μων, distrahūm: est tamen Præsentis temporis. uide de hoc
 in uoce ὀρωμέω Codice c c. 12. uersu 20. 3

Ἀμήχανον] μηχανή conatus, machina. unde per α priuati-
 uam particulam fit ἀμήχανον difficile, quod nulla ratione uel
 arte fieri possit.

Ἐναίσια] ἀπορίω fixis oculis intueor. Futurum ἀποιίω,
 Aoristus primus ἠτένισα. Infinitiuus ἀποιίω, ut τύλαι, Com- 10
 positum ἠναίσια ab Indicatio præsenti ἠναίσια, quod
 Dativum regit τῇ ἀληθείᾳ, ratione Præpositionis ἦ, uide
 Codice a a 10. uersu 14. in ἐπιφαινομένης αὐτοῖς.

Nec mireris interpretem ἠναίσια uertisse per Infinitiuum
 præsentis temporis cernere, ut ἔσθ prius προσερχομένη incum- 15
 bere, ἔσθ ἰδῆν cernere. quandoquidem Aoristi uarijs tribuuntur
 temporibus. ἔσθ latissime patet eorum significatio ἔσθ usus.

Ἀληθεία] ueritati. Adiectiua in us Primæ declinationis con-
 tractorum faciunt Substantiua fœminina in εα. ἠαργῆς cui-
 dens, ἡ ἠαργῆς euidentia, ἀληθῆς uerus, ἡ ἀλήθεια ueritas, 20
 ἢ ἀληθείας, τῇ ἀληθείᾳ per α diphthongum impropriam,
 ἔσθ hoc differt à Nominatio ἀλήθεια.

Ἀλλὰ τῶν μὴ οὐπω τοῖς δεσμοῖς τῶν γάμων σιβε-
 ρουμένην, λυσοῦσιν ὑπὸ θυμῶν, ἢ ὄρμαι δισκέ- 25
 δεῖται, καὶ ἔρωτες ἡνὶ δυσέρωτες ἐκταράσσει.

Sed quidem nondum uinculis nuptiarum constri-
 ctum, rabidæ cupidines. & impetus irretenti, & amo-
 res quidam perditum perturbant.

Atque ei quidem, qui nondum coniugali- 30
 bus uinculis astrictus est, rabidæ cupidines, &

impetus effraenes, amoresque incessunt perditissimi.

Δεισμὸς] Dativus pluralis, Nominat. ὁ δεισμός Tertiae declinationis. est uerbale à δέω ligo, pag. 103. uersu 16. in fine, Γάμος] ὁ γάμος nuptiae Tertiae declin. est singulare, cum nos usmur plurali nuptiae. uide Cod. aa 10. uer. 12. in ἐπιφανομήνης.

Συνεζυγισμός] ζύγνυμι Tempora sumit à ζύγω, ut scriptum est pag. 109. uersu ultimo. in uerbo ἄγνυμι, Futurum igitur ζύξω, Praet. act. ἐζύχα, Pass. ἐζυγμαι, Particip. ἐζυγμένος, et Compositum συνεζυμένος, Accu. τὸ συνεζυμένον. Verbum tamen scribitur συζύγνυμι, non autem σιωζύγνυμι, ut συζάω non σιωζάω, pag. 122. uers. 2. Est autem συνεζευγμένος coniugatus, pro quo Budaeus, Constrictus.

Λυσώδης] Multa sunt adiectiua in ὠδης communia Primae declinationis contractorum, ἀνὴρ ἀνδρὸς uir uiri, ἀνδρώδης uirilil, ἰξὸς uiscum, ἰξώδης uiscosus: sic λύσα rabies, λυσώδης rabidus, τὸ καὶ ἄ λυσώδες, pluraliter οἱ καὶ αἱ λυσώδες, Crasis λυσώδης.

Ἐπιθυμία] Nominatiuus pluralis, singularis ἡ ἐπιθυμία concupiscentia Secundae declinationis.

Ὀρμίς] ἡ ὄρμη Secundae declinationis, impetus, subitus animi affectus et motus, quo temere huc uel illuc impellimur, cuiusmodi est in animantibus dolentibus, aut alio affectu subito 25 raptis.

Δυσκάθοις] retentu difficiles, ἔχω Futu. ἔξω per aspirationem quae manet in Praeterito εἶχα, Pass. εἶμαι εἶχα εἶχαι, unde ablato Ineremento, fit Verbale ἐκτός, sic à Composito κατέχω, id est, retinco, Verbale κάθοις, id est, cohibitus et 30 retentus. et licet scribatur κατέχω, tamen per ὄ scribitur κάθοις. nam κατέχω fit à κατὶ et ἔχω, at κάθοις ab ἐκτός quod habet aspirationem. A κάθοις fit δυσκάθοις

MEDITAT. GRAECANICAE

retentū difficilis, & qui cohiberi non potest, id est, effrænis. Particula uerò *δυσ* in compositione significat difficultatem, impossibilitatem, malum & perniciosum, cuius contrarium est εὖ. Cū sit autem ὄρμᾱ scæmininum, tamen dixit non *δυσκάθοκται*, sed *δυσκάθοκοι*. Attici nanque Adiectiua in es communi genere solent usurpare. pag. 85. uersu 2.

Ἐρωτες τῖνες] ἔρως amor, τ' ἔρωσ' &, plurale ἔρωτες Quintæ declinationis. τῖνες Encliticum à Nominatiuo τῖς, remittit Accentum.

Δυσέρωτες] Ab ἔρως fit Adiectiuum *δυσέρωτες*, id est, perditè amans, aut minime amandus, explica particulam *δυσ*, ut loco quadrabit ἔρωτες *δυσέρωτες* amores perditissimi, aut amores infelices & perniciosi.

ἐκταράσσοι] *ταράσσω*, turbo. *ἐκταράσσω* conturbo, molestus sum. Præpositio *ἐκ* in compositis sepe facit ad Auxesin, *ἐκκάμνη* supra modum defatigari, *ἕλασθονῆρ* ualde debilitari. *ἐκταράσσοι* tertia persona pluralis.

Τὸν δὲ ἦδη κατελημμένον ὁμοζύγω, ἔτερο θέρους φροντίδων ἐκδέχεσθαι. γν' ἀπαίδεια παιδῶν ἐπιθυμία, γυναικὸς φυλακὴ, οἴκου ἐπιμέλεια, οἰκετῶν προσκασίαι, αἱ ἢ τὰ συμβόλαια βλάβαι, οἱ πρὸς τοὺς γείτονας διαπληκτισμοὶ, αἱ γν' τοῖς δικασκείοις συμπλοκαί, ἢ ἐμπορείας οἱ κίνδυνοι, αἱ ἢ γωνργίας διαπονήσεις. πᾶσα ἡμέρα ἰδίᾳ ἢ κει φέρουσα ἢ ψυχῆς ἐπισκόπισιν. Ἐ αἱ νύκτες τὰς μεθήμενὰς φροντίδας παραλαβῆσαι, γν' ταῖς αὐταῖς φαντασίαις ἐξ-απαῖσι ἄν ἴδῃ.

At iam occupatum coniuge alter tumultus curarum excipit. in orbitate prolium desiderium, uxoris custodia, domus procuratio, ministrorum prefectura, in

IN ARTEM GRAMMATICAM.

contractibus damna, cum uicinis digladiationes, in foro concertationes, negotiationis pericula, agriculturæ labores: unaquæq; dies propriam uenit ferens animi caliginem. Et noctes diurnas curas excipientes in eisdem phantasijis fallunt mentem.

Coniugio autem mancipatū curarum agmen excipit. in orbitate desiderium prolis, uxoris custodia, domestica procuratio, seruilium officiorum constitutio, damna ciuilibus in contractibus accepta, digladiationes cum uicinis, forenses concertationes, negotiationis alea, agriculturæ labores: unaquæq; dies suam adfert animo caliginem. Iam uerò noctes, diurnas curas excipientes, per easdem rerum species imposturam menti faciunt.

Ἡδη] iam. Quanquam huiusmodi particulas, quas facile commonstrauerit Lexicon, non est necesse curiosius recensere, ut neq; quoties sese offerret casus Nominatiuus, aut præsens Indicatiui primæ personæ: quandoquidem has Meditationes in hoc tantum conscripsimus, ut uerborum themata, et casum Nominatiuum, grammaticis innixi præceptis, reperiamus.

Καταλημψίον] λαμβάνω, tempora sumit à λήβω, Futurū, λήψω, Præte. Actiuum λέληθα, et Atticè ἔληθα, pag. 98. uersu 12. Passiuum ἔλημμαι, Participium ἐλημψίον. sic à καταλαμβάνω καταλημψίον, Accus. et καταλημψίον.

Ὀμόζυγον] ὁμόζυγον coniuux. Multa deriuantur ab ὁμός similis, ὁμόψυγον eiusdem sententiæ et suffragij, ὁμόχρονον coetaneus, ὁμόζυγον coniuux dicitur, quod eiusdem sit iugis, et pari cum marito iungatur copula, à ζυγός, id est, iugum. Datiuus τῆ ὁμόζυγον Tertiæ declinationis.

dd 1 Ἐτερος

Ἐτέρῳ ἴτερος ἴτερος φροντίδω] alter uel alius tumultus curarum, ἴτερος ἴτερος Tertiae decli. φροντίδω à φροντίς.
Ἐκδέχεται] εκδεχομαι excipio, à λέχομαι, tertia persona singularis εκδέχεται ut τῦπεται.

Ἀπαιδία] πᾶς παιδός puer, proles, ἄπαις ἄπαιδῶ orbis, sine liberis. unde ἡ ἀπαιδία orbitas. Secun. decli. ut antè diximus à σωτήρ σωτήρῳ fieri ἡ σωτηρία salus. Cod. c c 6. uersu 26.

Παίδων] liberorum, prolium, à Nominatiuo πᾶς παιδός.

Ἐπιθυμία] θυμός animus, ἐπιθυμέω concupisco. à Praepositione ἐδί in, quasi in animo zero. ἐπιθυμία desiderium, 19
auuiditas, concupiscentia.

Γυναικός] ἡ γυνή uxor, Genitiuus ἡ γυναικός ab inusitato nomine γυνῶξ. uide Heteroclit. pag. 94. uersu 10.

Φυλακή] Verbalia plurima seruant figuratiuam litteram secundi Aoristi, quæ in uerbis Quarta coniugationis est γ, si Futurum desinat in ξω. pag. 28. uersu 18. itaq; à uerbo σφάττω iugulo. Fut. σφάξω, Aorist. secun. ἔσφαγον, Verbale nomen ἡ σφαγή caedes, ἐπίσῳτῳ impero, ἐπίσῳγῳ imperium: sic à φυλάττω custodio foret nomen ἡ φυλαγή custodia per γ, dicitur tamen φυλακή. siquidem huiusmodi mutarum, tenuis, aspi- 29
rata, & media, magna est inter sese affinitas, traduntq; operas mutuas, ut crebrò aliam pro alia reperias. Aut sit ἡ φυλακή à nomine φύλαξ custos, τῷ φύλακῶ, unde ἡ φυλακή.

Οἶκος ἐπιμέλεια] domus procuratio, cura, & diligentia, οἶκος domus, Tertiae decli. ἐπιμέλεις accuratus, diligens, unde 25
ἡ ἐπιμέλεια diligentia, ut ἀλθῆα ab ἀλθῆς, de hoc Codice c c 11. uersu 18. in ἀληθεία.

Οἰκετῶν] ὁ οἰκέτης, famulus, Primae declinationis, τῷ οἰκετῶν, Accentu circumflexo in ultima, pag. 126. uersu 8.

Προσάσαι] προϊσῳμι praesideo & praesum, à πρό, & ἴσῳμι 39
προῖσῳμαι praesicio, praesiciuram confero. simplex uerbum ἴσῳμι, Fut. γήσω, Præc. Acti. ἔσῳκα, Pass. ἔσῳμαι ἔσῳσαι, sic à

IN ARTEM GRAMMATICAM.

composito προΐσταμαι, Præter. προΐσταμαι προΐστασαι, unde ablato Incremento fit duplex nomen uerbale ἢ πρόστασις ἢ προστάσια, id est, præfectura, præsentia, Plurale αὖ προσασίαι.

Αἱ ἤ τὰ συμβόλαια βλάβαι] Vim articuli afficientis
 5 Præpositionē cum casu, pulchrè expressit Participio Damna ciuilibus in contractibus accepta.

Συμβόλαια] à βάλω Compositū συμβάλλω, quod præter alia significat pacisci, ἔτ contractus cōiunctiq; inire. unde Verbale συμβολή, ἔτ inde συμβόλαιον, hoc est pactum ἔτ contractus. Fermè autem huiusmodi Verbalia à βάλω ἔτ compositis, effertur per ο non α, ut βολή, προσβολή, καθ'αβολή. sic συμβολή, ἔτ inde συμβόλαιον, ut ἐπιβόλαιον, ἔτ c.

Βλάβαι] βλάπτω nocco, secundus Aoristus ἔβλαβον, tanquam à themate βλάβω. pag. 102. uer. 19. hinc Verbale βλάβη
 10 15 damnum, per idem effertur Characteristicon, nempe β.

Γέτορας] ὁ γέτωρ uicinus, ἔτ γέτορον ἔτ. habito Genitiuo, facile ad reliquos casus peruencris, τὸς γέτορας.

Διαπληκτισμοί] πλῆκτω percutio, Futu. πλῆξω, Præter. act. πέπληχα, Pass. πέπληγμαι, πέπληξα, πέπληκί : unde Verbale πλῆκτις percussor, ἔτ per Metaphoram obiurgator ἔτ conuiciator. unde Verbum πληκτίσω aut πληκτίσομαι. Illa enim in ἴσω ἔτ ἴσομαι passim à quouis deducuntur, ut doctis autoribus uisum est : Compositum διαπληκτίσομαι uerbum Deponens, id est, decerto, pugno, contendo. Futu. à πληκτίσω
 20 25 est πληκτίσω, Præter. act. πεπλήκισα, Pass. πεπλήκισμαι, unde Verbale ablato incremento ὁ πληκτισμός. pag. 88. uersu ultimo. sic à διαπληκτίσομαι Verbale διαπληκτισμός. Vtrum uerò recepta sint πληκτίσω, πληκτίσομαι, an tantum διαπληκτίσομαι, docebit assidua lectio. tantum ostendimus quo pacto
 30 Verba fiant, quæ quidē nunc Actiua, nunc contra Passiua, nunc Simplicia, uunc Composita solum in usu uersantur, quemadmodum apud Latinos recipiuntur Composita, aspicio, conspicio,

MEDITAT. GRAECANICAE

despicio, & inde aspectus, conspectus, despectus, non autem Simplex specio, licet usurpetur nomen species.

Δικασηείσις] δικάζω, Futu. δικάσω, Prate. acti. δελίκαα, Ραβ. δελίκασμαι, δελίκασαι, δελίκασαι: unde Verbale τὸ δικασηείον forum iudiciale, tribunal. Dativus pluralis τοῖς δικασηείσις Tertiae decli. nam δικάζομαι, id est, lites ago, contendo.

Συμπλοκή] πλέκω, συμπλέκω, συμπλέκομαι conflijo, negotium habeo cum aliquo. Verbale ἡ συμπλοκή congressio, conflictus, Secunda declinationis, migrat ε in ο, ut supra dictum Codice bb 1. versu 1. in Ἰόπν.

ἔμποείας] πόρ & quaestus, proventus, ἔμπορ & mercator, ἢ ἔμποεία, τ' ἔμποείας, Secun. declin. à Præpositione ἐν & Nomine πόρ &, uide Codice cc 3. versu 7. in ἔνοικα πάθη.

Κίνδυνοι] Nominativus pluralis, à singulari ὁ κίνδυ & periculum, pro quo Budeus posuit aleam.

Γεωργίας] γέα & per Crasin γῆ terra. ἔργον opus, inde γεωργός agricola, ἢ γεωργία agricultura, ἢ γεωργίας.

Διαπονήσις] πονέω laboro, Futu. πονήσω. Prate. Acti. πεπόννηα, Ραβ. πονήσμαι, πονήσσαι, Verbale ἡ πόνησις. pag. 89. vers. 2. Secun. decli. contractorum, τ' πονήσις, αἱ πονήσεις & Crasi πονήσις, Compositum διαπονήσις, à Nominativo διαπόνησις, à Verbo διαπονήσμαι excolo, laboro.

Πᾶσα ἡμέρα] ἡμέρα dies, Secunda declinationis, ὁ πᾶς omnis, Fœmininum ἢ πᾶσα, Neutrum τὸ πᾶρ.

Ἰδίαν] ἰδί & proprius, Fœmininum ἢ ἰδία, τὴν ἰδίαν. Quomodo uerò se habeant Fœminina Adiectiuorum. scriptum pag. 84. versu 20.

ἤκη] ἤκω, ἤκεις, ἤκη, uenio, uenis, uenit.

Φέρσα] φέρω fero, Participium ὁ φέρων. ἢ φέρσα.

Ψυχῆς] ἢ ψυχή Secunda declinationis, ἢ ψυχῆς.

ἔπισκότησιρ] σκοτ & tenebræ, uerbum σκοτέω, Futu. σκοτήσω, Prate. Act. ἔσκοτήα, Ραβ. ἔσκοτῆμαι, ἔσκοτήσαι, unde

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Verbale, ἡ σκοτίσις, pag. 89. uers. 2. ἀ σκοτίσεως, τὴν σκοτίσις, Compositum ἐπισκοτίσις, Nominatiuus ἡ ἐπισκοτίσις
 Secundæ declin. contractorum, ἀ uerbo ἐπισκοτέω obtenebro.

Νύκτες] ἡ νύξ, ἀ νυκτός nox noctis, plurale αἱ νύκτες.

- 5 Μεθήμερινάς] ἡμέρα dies. μεθ' ἡμέραν per Apostrophon pro μετὰ ἡμέραν, propriè significaret post diem, quia μετὰ iuncta Accusatiuo significat post, uerùm Atticè capitur pro ἐν ἡμέρᾳ in die, per diem, iuter diu. Ceterùm quia ratione Apostrophè legitur μεθ' ἡμέραν tanquam unica dictio μεθήμερινά, sit inde Adiectiuum ὁ μεθήμερινός diurnus, ἡ μεθήμερινά, Accusatiuus pluralis τὰς μεθήμερινάς.

Φροντίδας] ἡ φροντίς, τῆς φροντίδος, τὰς φροντίδας.

- 10 Παραλαβῶσαι] λαμβάνω, secund. Aorist. act. ἔλαβον, Participium ὁ λαβών, ἡ λαβῶσα, Compositum παραλαβῶσα ἀ παραλαμβάνω, plurale αἱ παραλαβῶσαι.

αὐταῖς] Datiuus pluralis ab αὐτή Pronomine relatiuo: quod non solum significat ipsum, sed etiam capitur pro eodem αὐταῖς φαῖσσις eiusdem phantasijs.

- 30 Φαντασίαις] φαίνω, Futu. φανῶ, Præter. act. πέφαγκα, Pass. πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφαί), Verbale φαίντός, unde uerbum φαίλαζομαι. finge uocem actiuam φαίλαζω, Futurum φατάσω, Præteritum act. πεφάντακα, Passi. πεφάνασμαι, secunda persona πεφάντασαι, unde Nomen Verbale ἡ φαῖσσις, pag. 113. uers. 2. Secundæ decli. Datiuus pluralis τὰς φαῖσσις.

- 25 Ἰλαπατῶσι] ἀπαῖω fallo, tertia pluralis ἀπαῖονσι, Crasis ἀπατῶσι, Compositum Ἰλαπαῖω, Ἰλαπατῶσι.

- 30 Τότων δὲ φυγὴ μία, ὁ χωρισμός ἀπὸ τοῦ κόσμου παντός. κόσμος δὲ ἀναχώρησις, ὃ τὸ ἔξω αὐτοῦ γενέσθω σωμάτικως, ἀλλὰ ὅτι πρὸς τὸ σῶμα συμπαθείας τὴν ψυχὴν ἀκρῆρῆσαι, ἢ γενέσθω ἀπολιμ, ἄκοιρον, ἀνίσθιον, ἀφιλέτουρον, ἀκτῆμονα, ἄβιον, ἀπράγμο-

MEDITAT. GRAECANICAE

να, ἀσωτῶν ἀλλοκῶν, ἀμαθῆ τῶν ἀνθρώπων διδασκαλῶν, ἐπιτομὴ ὑποδείξεως τῆ καρδίας τὰς ἐκ τῆ θείας διδασκαλίας ἐγγυμνάσις διατυπώσεις.

Horum autem fuga una, separatio à mundo uniuerso. Mundi uerò secessus, non extra ipsum fieri corporaliter, sed cum corpore consensu animum abrumpere, & fieri extorrem, sine domo, carentem proprio, nescium sodalitatis, inopem, sine facultatibus, uacantem negotijs, alienum à contractibus, rudem humanarum disciplinarum, paratum admittere corde ex diuina doctrina ingenitas informationes.

Quarum rerum una demum cautio est, si ab omni se mundo abdicauerit, qui hanc uitare molestiam instituerit. Est uerò secessus à mundo, non extra mundum esse corpore, ceterùm à consensu corporis mutuaq; affectione animum abrumpere. non ciuem esse, non domum possidere, non familiam, nihil proprium habere, non sodalitatis officia, non amicitia colere, praedia nulla, nullas facultates habere, negotijs uacare, iurifgentium contractus humanasq; disciplinas non nosse. Ita se comparare, cor ut humanum aptum sit admittere disciplinam ex diuinis monumentis informatam.

Ἰστῶν] Genitiuus pluralis Demonstratiui neutri generis Ἰστο, Masculinum ἵστος, Faemininum αὔτη, pag. 80. uersu 14.

Φυγῆ] φεύγω fugio. secundus Aorist ἔφυγον, uerbale nomen ἡ φυγή fuga. uide Codice dd 2. uersu 14. in φυλακί.

Μία] ἡς ἑνῆς, pag. 13. uersu 11. faemininum μία κη.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Χωρισμός] χωρίζω separo, Futu. χωρίσω, Præc. Actiuum
 κεχώριμα, Passiuum κεχώρισμαι, Verbale ὁ χωρισμός. pa-
 gina 86. uersu ultimo.

Κόσμος] ὁ κόσμος ☉ mundus, Genitiuus τῷ κόσμῳ.

5 Παντός] ὁ πᾶς, τῷ παντός, Quintæ declinationis.

Ἀναχώρησις] χωρίζω, Futu. χωρήσω, Præc. Act. κεχώρηκα,
 Pass. κεχώρημαι, κεχώρησα; Verbale χόρησις. pag. 89. uer-
 su 2. compositum ἀναχώρησις secessus, ab ἀναχωρίζω secedo.

10 Τὸ ἔξω αὐτῷ γοιᾶς] Articulus τὸ afficit orationem que
 constat ex Infinitiuo, id nempe extra mundum esse.

ἔξω αὐτῷ] aduerbium cum Genitiuo. quibusdam Latinorum
 Præpositionibus respondent Græcorum Aduerbia.

γοιᾶς] γίγνομαι, secundus Aori. medius ἐγοιᾶμιν, pag. 113.
 uersu 2. Infinitiuus γοιᾶς, ut τυπέας ab ἐτυπέμιν.

15 Σωματικῶς] τὸ σῶμα corpus, τῷ σωματικῶς, inde Adiectiuum
 σωματικῶς corporalis, Genitiuus pluralis τῷ σωματικῶν, à quo
 Aduerbium σωματικῶς, migrante r in σ. pag. 83. uersu 26.

πρὸς τὸ σῶμα συμπάθειας] scripsimus Codice a a τῷ
 uersu 7. in uoce ὁμοιότητι ☉, cuiusmodi dictionibus addatur

20 Præpositio πρὸς. Budæus uertit συμπάθειαν πρὸς τὸ σῶμα
 corporis consensum & mutuam affectionem.

Συμπάθειας] πάσχω patior, secun. Aorist. ἐπάθορα à πᾶθω,
 unde Nomina ἀπαθείς, ἀπαθείς, &c. per α & θ. sic à Com-
 posito συμπάσχω, id est, condoleasco, & alienis incommodis

25 afficior siue tangor, sit συμπάθεις qui eiusdem est affectus,
 unde Substantiuum ἡ συμπάθεια, quasi dicas condolentia, na-
 turalis ille consensus animi cum corpore.

Ἀπορήξαι] ῥήγνυμι frango, rumpo, Futurum ῥήξω, pagi-
 na 121. uersu 9. Aorist. pri. ἔρηξα, Infinit. ῥήξαι, Composi-
 30 tum ἀπορήξαι abrumperc, ab ἀπορήγνυμι per geminum ῥῆ.
 pag. 121. uersu 1.

Ἀπολίη] ἡ πόλις ciuitas, unde ἀπολίς extorris, qui ciuitate

destituitur aut caret, qui non est ciuis.

Magnus hoc loco catalogus eorum quæ sunt per α, partiam priuatiuam, quæ quidem Budæus non eadem semper uoce reddidit, licet compositionis ratio sit una in omnibus: ideoq; ut in cæteris, ita & in istis iuuabimur copia, ut nobis obuia sint, quæcunq; scitè & commodè priuationem significant, deinde comminiscamur apta uerba, quibus negationem tribuamus, ἀπολιγ γοιᾶς uertit non esse ciuem, ἀοικον non possidere domum, non familiam. quæ quidem multis alijs uerbis & rectè uerti possunt, ἀπολιγ γοιᾶς ciuitatem ignorare, ciuitate carere, ciuitate destitutum esse, & item alio & alio pacto, ut cunq; commodum erit negationem explicare.

Ἀοικον] Quoties α priuatiuum præfigitur Vocalibus, solet interseri ρ, ἀξιῶ dignus, ἀνάξιος indignus: uerùm id nõ est perpetuũ, ut ἀεργος, ἀϋπνῶ, ἀόρατῶ, ἀοικρος, ἀοργῶ, ἀώλος: sic ab οἶκος domus, Adiectiuũ formatur ἀοικος qui domo caret.

ἀιδιω] ἰδιῶ proprius, priuatus: ἀιδιω qui nihil habet proprium, quod sibi peculiariter uendicet.

Ἀφιλέταυρον] ἑταῖρον sodalis, amicus, φιλέταυρον sodalium studiosus, & amicitiam colens, ἀφιλέταυρον qui sodalitatibus & amicitie officia non colit.

Ἀκτήμων] κτάομαι acquirō, possideo, ἀκτῆμων inops, qui prædia non habet. Multa in μων deducuntur à Futuro uocis Actiue, μνάομαι reminiscor, futurum Actiuum esset μνήσω, inde μνήμων memor: sic à κτάομαι Futurum Actiuum κτήσω, unde si receptum esset, diceretur κτήμων, opulentus, qui multa possidet, hinc ἀκτῆμων, qui possessionibus destitutus est, Genitiuus ἀκτῆμων, Accusatiuus ἄκτῆμονα.

Ἄβιον] βίω uita, uictus, & facultates quibus uita sustinetur, quæq; ad usum uitæ pertinent: hinc ἄβιον is dicitur, qui ijs rebus caret.

Ἀπράγματα] πρᾶγμα res, capitur pro negotio & mole-

IN ARTEM GRAMMATICAM.

στία, ut παρέχων πράγματα, facessere negotium. hinc fit ἀπράγμων, qui nec alijs exhibet negotium, nec ipse libenter negotijs inuoluitur, ἢ ἀπράγμων ⊕.

Ἀσιβάλλαξι] ἀλλάττω, inde σιβάλλω contraho, πα-
 5 ciscor, in eo contractus ⊕ conuenta. tertia persona prateriti
 Παρ.σιωήλαξι], Verbale σιβάλλαξι ⊕. pag. 89. uers. 5. unde
 ἀσιβάλλαξι ⊕, ut δυσκάνω] ⊕ ἀ κατέχω, Cod. c c 15. uer. 21.

Ἀμαδί] μαθαίνω disco, secun. Aorist. ἔμαθον ab inusitato
 μαδίω. hinc ἀμαθής, Genitiuus ἀμαδέι ⊕ Primæ decli. con-
 10 tractorum, ἢ ἀμαθία, Crasis ἀμαθῆ, id est, rudem, nescium,
 indoctum. Crebrò uerò Genitiuum habent ista Adiectiua, quæ
 fiunt ex particulis α, ευ, δυσ, quorum exempla passim obuia.

Ἀνθρωπίνω] ἀνθρώπων ⊕ homo, ἀνθρώπιν ⊕ humanus.

Διδαγμάτων] διδάσκω ἀ διδάχω facit Præte. Παρ. διδι-
 15 δαγμα, Verbale τὸ διδαγμα. pag. 88. uersu ultimo. ἢ δι-
 δάγμα] ⊕, τῶν διδαγμάτων.

Ἰποδέξασι] δέχομαι, Futurum δέξομαι, Aorist. primus
 ἰδεξάμιω, Infinitiuus δέξασι], Compositum ἰποδέξασι].

Καρδία] Datiuus ἀ nominatiuo ἢ καρδία Secundæ declin.
 20 Θείας] ὁ θεός deus, inde ὁ θεῖ ⊕ diuinus.

Διδασκαλίας] Genitiuus ἀ Nominatiuo ἢ διδασκαλία, ἀ
 διδάσκαλ ⊕.

Ἐγινόμενας] γίνομαι, Participium γινόμεν ⊕, ἢ γινο-
 μένη, τὰς γινόμενας. Compositum ἐγινόμενας ab ἐγγίνομαι
 25 intus generor, inuasor, quasi dicas intus fio.

Διάτυπώσις ἀ nomine τύπ ⊕, fit Verbum τυπώω, Futu.
 τυπώσω, Præteritum Actiuum τετύπωκα, Passiuum τεῦ-
 πωμαι, τετύπωσα, unde Verbale ἢ τύπωσις, pag. 89. uersu 2.
 ἢ τυπώσιως, Accusatiuus pluralis τὰς τυπώσεις, Crasis
 30 τυπώσις, Compositum διάτυπώσις, ἀ Verbo διάτυπώω.

Ἐπιμασία δὲ καρδίας, ἢ ἀπομάθησις ἢ ἐκ πο-

νηρᾶς συνηθείας προκατασχόντων αὐτῶν διαλαγμά-
των.

Præparatio uerò cordis, obliuio ex praua consuetu-
dine ante occupantium ipsum doctrinarum.

Est autem huiuscemodî cordis comparatio, cum eæ doctrinæ dediscuntur, quæ prauâ consuetudine sedem in ipso occupauerunt.

Ἐτοιμασία] ἐτοιμάζω, Futu. ἐτοιμάσω, Præc. Act. ἠτοί- 10
μακα, Pass. ἠτοιμασμαι, ἠτοιμασασθαι. unde ἡ ἐτοιμασία Verbale.

Ἀπομάθῃσις] μαρτάνω tempora sumit à μαθῆω, Futu. μα-
θήσω, Præc. Act. μεμάθηκα, Pass. μεμάθημαι, μεμάθησαι,
unde ἡ μάθῃσις: inde ἀπομάθῃσις ab ἀπομαρτάνω.

Συνηθείας] συνήθης consuetus, ἡ συνήθεια, consuetudo, 15
τῆς συνηθείας, Codice c c 14. uersu 18. in ἀληθεία.

Προκατασχόντων] ἔχω, secun. Aorist. ἔσχον à Verbo σχῆω.
pag. 116. uersu 5. Participium σχῶν, σχόντων, ἔσχοντων
Compositum autem κατασχῶν à κατέχω: inde προκατασχῶν,
à προκατέχω, id est, prius occupo. Præpositio πρὸ in Com- 20
positis quandoq; præcedens tempus indicat, ut apud Latinos
præ in Verbo præuerto ἔσιν consimilibus.

Ὅτι γὰρ γνῶ κηρῶ γραψαὶ δυνατὸν, μὴ καταλειά-
ναντα τὸς γναπολειμῆνους χαρὰ κηρῶν, ὅτι ψυχῆ δό- 25
γματὰ θεῖα παραδέδι, μὴ τὰς ἐκ τῆ ἔθους πηλῆψαι
αὐτῆς ὀξελόντα.

Neque enim in cera scribere possibile, non delententi
infinitos characteres, neq; animæ placita diuina accom- 30
modare, non ex consuetudine anticipatas opiniones ex
ca eximentem.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Namneque in tabulis cereis scribere possis, nisi prius literas induxeris, quæ antè scriptæ fuerunt, neque animæ prius diuina placita accommodaris, quàm anticipatas opiniones ab ea exemeris.

Κηρῶ] Datuus à Nominatiuo δ κηρός cera, Tertiæ declinationis.

Γράψαι] γράφω scribo, Aoristus primus ἔγραψα, Infinitiuus γράψαι.

Διωατόρ] διώομαι possum, uerbum deponens Secundæ conjugationis in μι, ut ἴσαμαι. finge uocem actiuam διώομι, Futu. διώοσω, Præte. act. διεδώκα, Pass. διεδώαμαι per α. quia semper penultima Præteriti passiu uerborum in μι est breuis, pag. 78. uersu s. tertia persona διεδώαται, Verbale δ διωατός, ἢ διωατί, τὸ διωατόρ, possibilis, possibile.

Καταλείναί]α] λείνω, & inde καταλείνω delco, Futu. λείνω, Aorist. pri. ἔλενα, Particip. λείνας λείναι]α, ἢ λείναι]α, καταλείναι]α. Posuit Budæus hoc loco uerbum inducere, cuius usus est proprie, cùm de opere tectorio fit sermo. & pro abolere capitur. Suetonius, Amplissimis uerbis collaudatum in integrum restituit. inducto priori decreto. Et alio loco, Multa, & deleta, & inducta, & superscripta incrant. Siquidem illito chartis atramento, tanquam delentur quæ prius scripta fuerant. Vide Commentarios Budæi in uerbo ἐμπλάττω. Cæterùm μὴ καταλείναι]α τὸς χαρακτῆρας, uertit, nisi prius literas induxeris. Nam participia significationis præteritæ cùm non sint Latinis à uerbo actiuo, necesse est ut utamur uerbo Præteriti temporis, nisi prius induxeris, uel ubi nou induxeris. aut capiamus Participium præteriti passiu, & orationem actiuam commutemus in passiuam, καταλείναι]α τὸς χαρακτῆρας, inductis literis, siue deletis characteribus.

αδ ιε ζηαπ

MEDITAT. GRAECANICAE

ἡνωσκέμενος] κῆμαι iaceo, pag. 107. uers. 11. Compositum ἀπόκειμαι, hinc ἡνπόκειμαι, Participium ὁ ἡνωσκέμενος.

Χαρακτήρας] χαρατῆω sculpo, imprimo, tertia persona praeteriti passivi κεχάρηκε, unde ὁ χαρακτήρ. Verbale, pagina 89. uersu 1.

Δόγμα] τὸ δόγμα, Verbale à δοκέω, aut potius inusitato themate δόκω, Praeteritum pass. διέδογμα: hinc δόγμα. pag. 88. uersu ultimo.

Παραδείξι] δείξι secundus Aoristus medius Infinitivi à τίθεμαι, pag. 66. uersu 20. παρατίθεμαι παραδείξι.

ἔθες] τὸ ἔθε, ἔθε, Crasis ἔθες, ut τέχες.

Προλήψις] λαμβάνω, Futurum λήψω à λήβω, Praeteritum actiuum λέληφα, Passiuum λέλημαι, λέληται, Verbale ἢ λήψις. pag. 89. uersu 2. ἂν λήψως, Accusatiuus pluralis τὰς λήψεις λήψις per Crasin: sic πρόληψις τὰς προλήψις, Crasis προλήψις, à Composito προλαμβάνω.

ἔξελον] ἐξαιρέω eximo, simplex αἴρω, secundus Aorist. capitur ab ἔλω, ἔσ est ἔλωρ, Participium ἐλώρ ἐλόνη, Compositum ἐξελώρ ἐξελόνη, Accusatiuus ἔξελον.

Πρὸς δὲ τῶν μέγιστον ὄφελος ἡμῶν ἢ ἐρημία παρεχέσθαι, κατὰ δυνάμειν ἡμῶν τὰ πάθη, καὶ σχολῶν διδόντα τῷ λόγῳ, πανήλωσ αὐτὰ τῷ ψυχῆς ἐκτεμεῖν.

Ad uerò hoc maximam utilitatem nobis solitudo praebet, consopiens nostras perturbationes, & otium dans rationi, omnino ipsas ex anima elidendi.

Ad id autem assequendum solitudo grande operæpretium adfert, utpote quæ perturbationes animi consopire solita sit, spatiumque deinde indulgere, ut ratiocinationis ipsas stirpitus ex anima elidendi.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Πρὸς δὲ τὸ] ad id autem: dictionem Assequendum, explicandi gratia posuit, quomodo solet Cicero usurpare Præpositionem Ad, ut commodum subaudiatur Gerundium.

Μέγιστον] Superlativus à μέγας. pag. 88. versu 6.

5 Ὀφελος] utilitas, Nomen neutrum, ut τῆχ.

Καὶ δονάξω] δονή cubile, δονάξω sopio: Compositum καὶ δονάξω, Participium καὶ δονάξω, ἢ καὶ δονάξωσα, utpote quæ consopire solita sit. Sæpius Imperfectum reddunt per solet aut consuevit.

10 Διδῶσα] Participium præsens fœmininum à δίδωμι. pagina 71. versu 27.

ἐκτέμω] τέμνω, secundus Aoristus ἔτεμον, pag. 122. versu 12. Infinitivus τεμῶν, sic ἐκτέμω ἐκτέμω.

15 Ὡς γὰρ τὰ θερία ὀκεία γίνονται ἐστὶ κατὰ ψυχθύντα, ὅπως ὤνθυμιαί, καὶ ὄργαι, καὶ φόβοι, καὶ λύπαι, τὰ ἰοβόλα δὲ ψυχῆς καὶ κατὰ δονάξωσα δὲ δὲ ἰσυχίας, καὶ μὴ βλαβερὰ τῷ σώματι ἐρεθισμῶ, ὀκεία γίνονται τῆ δυνάμει τῷ λόγῳ γίνονται.

20 Vt enim feræ faciles superatu sunt permulsæ: sic concupiscentiæ, & iræ, & pauores, & mœrores, uenefica animæ mala, consopita per quietem, & non exasperata assiduo irritamento, superabilia ui rationis fiunt.

25 Vt autem feræ bestię blanda manu permulsæ, leni certamine superantur: ita libidines, pauores, mœrores, animæ uenefica mala, consuetudine consopita, nec perpetuo irritamento efferrata, eluctabilia deinde ui rationis fiunt.

30 Εἰ καὶ ἀγωνισα] ἀγωνίζομαι, tertia persona Præte. ἠγώνισα, Verbale ἀγωνισίς. pagina 89. versu 5. Compositum

dd 13 κατὰ γ

MEDITAT. GRAECANICAE

καταγωνίς Θ superabilis, à καταγωνίζομαι uinco, supero,
 ἀκαταγωνίς Θ qui facile uincitur. Nam εἶν in compositis
 significat facile, proclive, pronum, bonum, uide Codice c c 16.
 uersu 1. in δυσκάθαρτοι.

ἐπι] Verbum singulare, iungitur Nominatiuo plurali neu- 5
 tri generis θηρία, more Attico. pag. 128. uersu 17.

Καταψυχθέντα] ψύχω, Futu. ψύξω. Præte. ἔψυχα. Pass.
 ἔψυγμαι, ἔψυξαι, ἔψυκται. Aoristus pri ἔψυχθην, Particip.
 ὁ ψυχθείς, τὸ ψυχθέν Ψ ψυχθῆντ Θ , Plurale τὰ ψυχθέντα,
 Compositum καταψυχθέντα, à καταψύχω. 10

ὄργα] ira. Non hoc est in Budei uersione, nec eodem or-
 dine recenset ut habent Græca: uerum scribarum Θ typo-
 graphorum incuria, multa in huiusmodi Θ omittere solet Θ
 confundere.

Ἰοβόλα] ἰός uenenum, ἰοβόλ Θ uenenosus, quasi uenena ia- 15
 culans, à βάλλω iacio. Θ memimus in uoce συμβόλαια. Co-
 dice d d 3. uersu 10. Verbalia uerbi βάλλω efferrī per o,
 ἰοβόλ Θ , ut ἐκβόλ Θ procul iaculans, Apollinis epitheton.

Κατανασθέντα] ἀνάσω, Futurum ἀνάσω, Præte. actiuum
 ἔυνακα, Passiuum ἔυνασμαι, ἔυνασαι, ἔυνασαι, Aorist. primus 20
 ἀνάσθην, pag. 37. uers. 4. Participium ὁ ἀνασθείς, τὸ ἀνασθέν
 Ψ ἀνασθέντ Θ , Plurale τὰ ἀνασθέντα, Compositum κα-
 τανασθέντα, à κατἀνάσω sapio.

Ἐξαγριανόμενα] ἀγρι Θ ferox, agrestis: inde ἀγριάινω,
 ἀγριάινωμι, Partic. ἀγριανόμεν Θ , Compositum εξαγριανόμε- 25
 ναι, εξαγριανόμεν Θ , Neutrū plurale εξαγριανόμενα effe-
 rata, tamē est presentis tēporis, uide de hoc Cod. c c 12. uers. 10.

Συωχεῖ] ὁ συωχῆς Prima declinationis contractorum,
 Ψ συωχέ Θ , Ψ συωχεῖ, Crasis συωχεῖ.

Ἐρεθισμῶ] ὁ ἑρεθισμός Verbale ab ἑρεθίζω, factum à pri- 30
 ma persona Præteriti passiuī pag. 88. uersu ultimo.

Ἐυκαταγωνιστότερα] Comparatiuus ab ἀκαταγωνίς Θ .

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Διῶάμει] ἢ διῶάμεις, Primæ declinationis contractorum,
 ἢ διῶάμεως, τῆ διῶάμει, Crasis διῶάμει.

Γίνε[ι] tertia persona à γίνομαι fit. est rursum uerbū singu-
 lare cum nominatiuo plurali ἰοβόλα κακά. pag. 128. uers. 17.

3 Ἐστὼ τοίνυν τὸ χωρίον τοῦτο, οἷόντις ἐστὶ καὶ τὸ
 ἡμέτερον, ἐπιμιξίας ἀνθρώπων ἀπηλλαγμένον, ὡς μὴ
 ὑπὸ μηδενὸς τῆν ἕξωθεν τὸ σωεχὲς ῥησιν ἀσκήσεως δι-
 ακήσῃ. ἀσκήσεως δὲ ὕσεως τῶν ψυχῶν τρέφει
 10 τοῖς θεοῖς διανοήμασι.

Sit igitur locus talis, qualis est & noster, congressu
 hominum liber, ut ne à nullo externorum assiduitas
 meditationis interpelletur. meditatio autem pietatis
 animam nutrit diuinis cogitationibus.

25 Est igitur locus aliquis huiuscemodi, qua-
 lis hic noster, ita ab hominum congressu liber,
 ut à nullo extraneorum irrumpente assidua in-
 terpelletur meditatio. pietatis enim meditatio
 20 animam diuinis cogitationibus alit.

Ἐστὼ] Imperatiuus ab ἐμὶ sum. pag. 103. uersu 24.

Οἷόντις ἐστὶ] πὸρ adiectio est syllabica, ὅσπερ pro ὅς, sic
 οἷόνπὸρ pro οἷον. ἔστι Accentum remittit ut Encliticum.

25 Καὶ τὸ ἡμέτερον] καὶ multis locis tanquam abundat.

Ἐπιμιξίας] μίγνυμι misceo, Futu. μίξω, à μίγω, Præteri-
 tum actiuum μέμιχα, Pass. μέμιγμαί μέμιξα, sic ab ἐπιμί-
 γνυμι, id est, commercium habeo, fit ἐπιμίμιξα: unde nomen
 Verbale ἐπιμιξία commercium. pag. 99. uersu 2,

30 Ἀπηλλαγμένον] ἀλλάττω, Futurum, ἀλλάξω, Præteritum
 tiuum ἠλλάχα, Pass. ἠλλάγμαι, Participium ἠλλαγμένον,
 Compositum ἀπὸ ἀπὸ ἀλλάττωμαι discedo, liber
 dd 15 sum,

MEDITAT. GRAECANICAE

sum, regit hoc Verbum genitiuum ἐπιμιξίας.

Ὡς] Infinitiuo iungitur: id quod imitatur Horatius, Ut melius quicquid erit pati, pro ut patiaris.

Μὴ Ἐπὶ μηδενός] Attici geminata gaudent negatione, uide Commentarios Budæi. μηδενός, Genitiuus à μηδέις. pagina 13. uersu 12.

Τῶν ἔξωθεν] ὁ ἔξωθεν externus. Aduerbium aduentu articuloꝝ tanquam Adiectiuum est, pag. 132. uersu 14.

Τὸ σιωεχὲς ἢ ἀσκήσεως] assiduum meditationis, id est, assiduitatem. Nusquam non obuia sunt adiectiua neutra, substantiuè capta. ὁ καὶ ἡ σιωεχὲς, τὸ σιωεχὲς.

Ἀσκήσεως] Genitiuus à Nominatiuo ἡ ἀσκησις Secunda declinationis contractoꝝ, est Verbale ab ἀσκῶ, Futurum ἀσκῶσα, Præteritum actiuum ἤσκηκα, Passiuum ἤσκημαι, ἤσκησα, hinc ἡ ἀσκησις. pag. 89. uersu 2.

Διακόπη] κόπη, διακόπη, διακόπημα, interturbor, interpellor, Infinitiuus διακόπη.

Ἐνσεβείας] Genitiuus à Nominatiuo ἡ ἐνσεβεία, ab Adiectiuo ἐνσεβής.

Τρέφει] τρέφω, τρέφεις, τρέφει, nutrio, alo.

Διανομίασι] Datiuus pluralis à διάνομα, Cod. bb 2. uers. 6.

Τὶ δὲ μαλακώτερον ἢ τὴν ἀγγέλων χορείαν ἐν γῆ μμεῖσθαι; οὐδὲ μὲν ἀρχομένης ἡμέρας εἰς θυγατέρας ὁρμῶνται, καὶ ὑμνοῖς ἐὼς αἰῶνι γραῖσιν τὸν ὑπὸ τῶν 25
τα; εἶτα ἡλὶς καθαρῶς διαλάμψαντος ἐπ' ἔργα τραπεζίου, πανταχὸς αὐτῶν ἐν θυγατέρας συμπαρέσθαι, καὶ τοῖς ὑμνοῖς ὡσπερ ἄλατι παραρτυρεῖν τὰς ἐργασίας. τὸ γὰρ ἰλαρὸν ἐὼς ἄλυτον ἐν θυγατέρας κατὰ τὴν 30
τῶν ὑμνων παρεχομένη χερσὶν αἰετῶν.

Quid igitur beatius angelorum concentum in terra

IN ARTEM GRAMMATICAM.

imitari; statim quidem incipiēte die in preces exurgentem, & hymnis, & canticis uenerari creantem; deinde sole purè resplendente, ad opera conuersum, ubiq; ipsi precatōne præsentē, & hymnis tanquam sale condire actiōnes. Nam hilarem & alacrem animæ statum hymnorum cohortationes largiuntur.

Ecquid igitur beatius, quàm hominem in terra concentum angelorum imitari? ineunte statim die in orationes ire, in hymnis & canticis creatorem uenerari? Exinde sole iam dilucescente conuerti ad opera, nusquam sine oratione; denique canticis tanquam sale condire actiōnes? Siquidem hilarem alacremq; animæ æquabilitatem hymnica cohortamenta conferunt.

Μακαριώτερον] Comparatiuus à μακάριος.

Ἀγγέλων χορείαν] ὁ ἄγγελος Tertia declinat. ἢ χορεία Secunda.

20 Μιμῆσθ] μιμέομαι Primæ coniugationis circumflexorum, Infinitiuus μιμῆσθ, Crasis μιμῆσθ. Est autem hoc loco Infinitiuus cum casu, sumptus loco nominis Genitiui casus, qui pendet à Comparatiuo, ideoq; adest Articulus afficiens hanc orationem μιμῆσθ τῶν ἀγγέλων χορείαν, hoc modo, τὸ μακαριώτερον τῆ μιμῆσθ τῶν ἀγγέλων χορείαν; quid beatius ipso imitari angelorum concentum? quid beatius hac re, nempe imitari? & cæt. aut quid beatius quàm imitari angelorum concentum?

Ἀρχομῆνός ἡμέρας] tempus ponitur in Genitiuo. ἀρχομαι incipio, Participium ἀρχόμενος, ἢ ἀρχομένη, τῆ ἀρχομῆνός.
30 Ἐἰς ἀρχάς] in preces, ἢ ἀρχή Secunda declinat. τὰς ἀρχάς.
Ὀρμῶν] ὀρμάω. Particip. ὀρμάων. Crasis ὀρμῶν, τῆ ὀρμῶν, τῆ ὀρμῶν. cuius uerbi significatū uide in ὀρμῶν τινα.

MEDITAT. GRAECANICAE

Codice a a 14. uersu 20. Interpres Infinitiuo reddidit Ire, eum potuisset relinquere Participium, & dicere euntem.

Ἰμνοῖς ἢ ὠδαῖς γεραίρεται] ὁ ἴμνος & Tertiæ declinationis, Datiuus pluralis τοῖς ἴμνοις. ἢ ὠδῶν Secunda declinationis, Datiuus pluralis τῶν ὠδαῖς.

Γεραίρειν] Infinitiuus à γεράρω.

Κτίσαια] κτίσω creō, Futu. κτίσω, Aoristus pri. ἐκτίσα. Participium ὁ κτίσας, & κτίσαι] & κτίσοια eum qui creauit. de hoc uide Cod. a a 11. uersu 16. in τὸς τεκνύας.

Καθαρῶς] ὁ καθαρὸς purus, & καθαρῶν, & conuerso r, in σ, fit Aduerbiu καθαρῶς purè. pag. 33. uersu 26.

Διαλάμψαι] λάμπω, Futurum λάμψω, Aoristus primus ἔλαμψα Participium ὁ λάμπας, & λάμψαι] & Compositum διαλάμψαι] & à διαλάμπω. Caterum Genitiui Graecis absolutè ponuntur, pag. 128. uersu 19.

ἐπ' ἔργα] Apostrophos est ἰδι' ἔργα, pag. 5. uersu 17.

Τραπόμενον] ἴπιω, Aoristus secundus ἔτραπον, Medius ἔτραπόμην, Participium ἔτραπόμην &.

Συμπαρῶς] ἐμὶ sum. Participium ὦρ, ὄσα, ὄρ, Compositum παρῶρ, ἢ παρῶσα, αὐ παρῶσος, deinde additur & al- tera Praepositio σὺν, συμπαρῶσα συμπαρῶσος, Verba uerò ipsa sunt πάρεμι & συμπάρημι.

Ἄλας.] τὸ ἄλας sal, & ἄλα] & ἄλατι.

Παραρῆναι] ἀρτύω, παραρῆνω, condio. Sæpe quidem præpositio nihil addit significationi simplicis, tamen παρὰ sic multis locis accipitur, ut significet obiter quid fieri, & dum aliud agimus, παραρῆναι τὰς ὁρασίας τοῖς ἴμνοις, quasi dicat, dum opus facimus, obiter hymnos decantare.

Ὀρασίας] ἐργάζομαι, Præteritum ἐργασμαι, ἐργασαι, unde Verbale ἢ ἐργασία. pag. 89. uersu 2. Secunda declinat. Acc satiuus pluralis Ὀρασίας.

Ἄλυπος] λύπη dolor : inde Adiectiuum ἄλυτος & dolore

IN ARTEM GRAMMATICAM.

carens, sine tristitia, iucundus.

Κατάστημα] statum, habitum. Verbale à καθίστημι, id est, constituo. pag. 88. uersu ulti. quod etiam significat componere, pacatum & tranquillum reddere. unde interpretis κατάστημα

- 3 uertit æquabilitatem. Simplex est ἴσθμι, Futu. γήσω, Præte. acti. ἔτακα pro ἔτηκα, Pass. ἔταμαι. Verbale γήμα. sic à Composito καθίστημι fit κατάστημα per η, quasi deduceretur non à Præterito passiuo uerbi in μι, sed uerbi circumflexi, γάω, Futurum γήσω, Præte. acti. ἔτηκα, Pass. ἔτημαι, unde τὸ γήμα.
- 10 sic à κατὰ γάω fit κατάστημα. de istiusmodi uide notata in Institutionibus pag. 116. uersu 16. in uerbo ἔχω.

Παρηγορία] ἀγορά concio, locus ipse, & ipsa oratio. Quæ hinc deducuntur mutant α, in η, κατηγορία, ἀλληγορία, προσηγορία: sic παρηγορία, Plurale, αἱ παρηγορία.

- 15 Χαρίζουσα] tertia pluralis, à uerbo χαρίζομαι.

Ἡσυχία ἐν ἀρχῇ καθάρσεως τῆς ψυχῆς, μήτε γλώττης λαλόσης τὰ τῶν ἀνθρώπων, μήτε ὀφθαλμῶν ἐυχροίαις σωμάτων & συμμεβρίας ποδιστοπῶντων, μήτε

20 ἀκροῆς τὸν τόνον εἰς ψυχῆς ἐκλυδῆσις, γν' ἀκροάσεως μελῶν πρὸς ἡδονῶν πεποιμηλῶν, μήτε ῥήμασι ἐυραπέλων & γελιασῶν ἀνθρώπων, ὃ μάλιστα λύειν εἰς ψυχῆς τὸν τόνον πέφυκε.

- 25 Quies ergo principium expiationis animæ, neq; lingua loquente res hominum, neq; oculis nitidos colores corporum & proportionem circumspectantibus, neq; auditu uigorem animi dissolvente, in auscultatione carminum ad uoluptatem factorum, neq; uerbis scurrilium & ridiculorum, quod maximè frangere animi intentionem natum est.
- 30

Quietus igitur status animæ expiationis au-

MEDITAT. GRAECANICAE

spicatus est, cum nec lingua loquitur quæ ad ho-
mines pertinent, nec oculi colorum nitores cir-
cumspiciunt in corporibus, nec concinnè accom-
modatas membrorum proportiones, cum nec
aures animæ intentionem elanguescere faciunt,
auscultandis ipsæ modulamentis distentæ, ad
uoluptatem ciendam accommodatis, nec face-
torum hominum ridiculis aut scurrilibus dictis.
quæ res maximè comparata est frangendæ ani- 10
mæ intentioni.

Ἀρχή] principium, & origo: nam Verbum ἀρχή etiam
significat originem esse & autorem.

Καθάρισις] ἡ κάθαρσις Verbale à secunda persona præ-
teriti passivi κειάθασαι, pag. 89. uersu 2. à καθάρω purgo. 15

Λαλῶσις] λαλέω loquor, Participium λαλῶν, ἢ λαλῶσα.

Τὰ τῶ ἀνθρώπων] res hominum, aut ea quæ ad homines
pertinent. In articulo enim neutro, dum iungitur genitiuo,
subaudiendum est id, quod maximè conuenit, τὰ τῶ φίλων κοι-
νὰ, res amicorum sunt communes, aut bona amicorum, siue fa- 20
cultates eorum, & quæcunq; ad ipsos pertinent.

Εὐχροΐας] χροιά color εὐχροΐα bonus color, Secun. declin.

Σωμάτων] τὸ σῶμα, τῶ σώματι, τῶν σωμάτων.

Συμμετρία] μέτρον mensura, modus, mediocritas, inde
ἡ συμμετρία Secundæ declin. Symmetria, proportio. 25

Πειροσκοπήσῃων] σκοπέω, Participium σκοπιῶν, τῶ σκο-
πίου, Crasis σκοπήσῃων, τῶ σκοπῶντων: inde πειροσκο-
πῶντων à πειροσκοπέω.

Ἀκοῆς] ἀκούω audio, secundus Aorist. esset ἤκουον, inde no-
men Verbale ἡ ἀκοή, τῶ ἀκοῆς, per o penultimam.

Τόνου] τείνω tendo, inde ὁ τόνος tonus, contentio, uigor.

Ἐκλυούσις] λύω, ἐκλύω, Particip. ἐκλύων, ἢ ἐκλύουσα, ἂν

IN ARTEM GRAMMATICAM.

ἐκλυούσκει. est autem ἐκλύω dissoluo, & uiribus destituo, pro quo Interpres, facio elanguescere.

ἀκροάσω] ἀκροάομαι audio, Verbale ἢ ἀκρόασις, factum à secunda persona Præteriti pass. pag. 89. uersu 2. ἢ ἀκροάσεως Secundæ declinat. contractorum, Dativus τῇ ἀκροάσει, Crasis ἀκροάσθ.

Μελῶν] τὸ μέλ & carmen, canticum, τῷ μέλει & τῷ μελίω, Crasis μελῶν, Primæ declinationis contractorum.

Πεποιήμενων] ἀ ποιέω facio, Passiuum ποιέομαι, Præteritum πεποίημαι, Participium πεποιήμενός.

Ῥήμασι] ῥάω inusitatum uerbum, id est, dico, Futu. ῥήσω, Præte. act. ἔρηκα, Pass. ἔρημαι, Verbale τὸ ῥῆμα τῷ ῥήματι, Dativus pluralis τοῖς ῥήμασι. additur ν, ob uocalem sequentem ῥήμασι δὲ φάπेलω. pag. 23. uersu 26.

δὲ φάπेलω] φέπω uerto, inde φάπελος mutabilis per α: pag. 28. uersu 5. siquidem secundus Aorist. effertur per illam uocalem ἔτραπον, hinc δὲ φάπελός & comis, facietus: quam uocem Basiliius in malam partem accipit, sequitur Apostolum Paulum in epistola ad Ephesios, capite quinto, ubi sumit δὲ φάπელიαν pro scurrilitate, quæ Christianos non deceat.

Γελοιασῶν] γελοιάζω risum moueo, tertia persona Præte. pass. γεγeloιάσθαι, Verbale ὁ γελοιασῆς, pag. 89. uersu 5. τῷ γελοιασῆ, Primæ declin. Genitiuus pluralis τῷ γελοιασῶν.

ὅ] quod, siue quæ res, nempe scurrilia dicta, est articulus 25 subiunctiuus neutri generis.

Μάλιστα] maxime, Superlatiuus aduerbialis.

λύειν] λύω soluo, Infinitiuus λύειν soluere.

Πέφυκε] φύω, Futurum φύσω, Præteritum πέφυκα, τῷ φυσῆς, πέφυκε, id est, natura comparatum est, siue natum est, quemadmodum dixit Ouidius, At rubus & sentes tantummodo lædere natæ. id est, quæ ex natura pronitate & aptitudine solent lædere.

MEDITAT. GRAECANICAE

Νῆς μὲν γὰρ μὴ σχεδαννύμενθ ὑπὸ τὰ ἔξω, μη-
δὲ ὑπὸ τῶν αἰσθητικῶν ὑπὸ τὸν κόσμον διαχέομενθ,
ἐπάνεισι μὲν πρὸς ἑαυτὸν, δι' ἑαυτοῦ δὲ πρὸς τὴν
τοῦ θεῶ ἕννοιαν ἀναβαίνει.

Mens quidem enim non dispersa ad externa, nec à
sensorijs in mundum diffusa, redit quidem ad seipsam,
per seipsam uerò ad Dei notionem ascendit. 5

Quippe mens nec extrorsus dissipata, nec in
mundum per sensoria diffusa, ad sese ipsa redit, 10
moxçq; suoapte nutu ad Dei notionem euadit.

Μὲν γὰρ] uertes aptissimi, siquidem nos ruditati consulentes,
diximus, quidem enim.

Σχεδαννύμενθ] Participium à σχεδάννυμαι. 15

ὑπὸ τὰ ἔξω] ad ea quæ foris sunt: est Articulus iunctus Ad-
ucribio, ut prius τὰ ἄνω, τὰ κάτω, Cod. cc ii. uersu 14.

Αἰσθητικῶν] αἰσθάνομαι sentio, tempora capit ab αἰσθέ-
μαι, pag. 110. uersu 6. s'inge uocem actiuam αἰσθίω, Futurum
αἰσθήσω, Præte. act. ἤσθηκα, Pass. ἤσθημαι, ἤσθησθαι, ἤσθηται, 20
unde ablato Incremento, hoc est, redeunte η in αι, εὔ ultimam
uertendo in τηεον, fit nomen Verbale, pag. 89. uersu 5. τὸ
αἰσθητικῶν, τὰ αἰσθητικῶν sensoria εὔ sedes sensuum.

Διαχέομενθ] Participium à διαχέομαι, à διαχίω, à χίω.

Ἐπάνεισι] εἶμι, εἶς, εἶσι, eo is it, pagina 140. uersu 24. 25
ἀνειμι Compositum, deinde ἐπάνειμι, ἐπάνεισι, ἐπάνεισι, due
sunt Præpositiones ὑπὸ εὔ ἀνά.

Δι' ἑαυτοῦ] διὰ ἑαυτοῦ Apostrophos est.

ἕννοιαν] νόω intelligo, νόος mens. Hinc multa fiunt Substan-
tiua præsidio Præpositionum, quorum omnium penultima est 30
diphthongus οι, ἐπίνοια, πρόνοια, ὑπόνοια, sic ἕννοια notio
ab ἕννοιω considero, intelligo.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Ἀναβαίνει] βαίνω eo, uado, ἀναβαίνω ascendo, euado.

Κἀκείνω ἔρ] κάλλει πόδιλαμπόμενός τε καὶ ἑλ-
λαμπόμενός, καὶ αὐτῆς φύσεως λήθω λαμβάνει, μύ-
5 τε πρὸς τροφῆς φροντίδα, μύτε πρὸς ποδιβολάωμ
μείριμαγ τὴν ψυχῶν κεδιλιόμενός.

Et illo decore circumlustrataq; & illustrata, etiã ipsius
naturæ obliuionem capit, neq; ad cibi curam, neq; ad
uestimentorum sollicitudinem animum detrahens.

10 Quod fit ut illo decore illustratus undique in-
tellectus, atque supernè illuminatus, naturæ
quoque ipsius obliuione capiat, nec ad cibi
iam curam demittat animam, nec ad amicitiis an-
15 xietatem.

Κἀκείνω] Crasis pro καὶ ἐκείνω pag. 103. uersu 9.

Κάλλει] Crasis è Datiuo κάλλει, Nominatiuus τὸ κάλλος
7 κάλλειός Prima declinationis contractorum.

20 Περιλαμπόμενός τε καὶ ἑλλαμπόμενός] Harum parti-
cularum est ordo, ut τε præcedat, καὶ sequatur. apud Latinos
autem in prosa Coniunctio q; secundum obtinet locum. at in
carmine Græcorum more q; præcedere potest. Molem q; ἔ
montes insuper altos Imposuit. Est autem particula τε ex En-
25 cliticis, ἔ accentum remittit. pag. 127. uersu 28.

Περιλαμπόμενός] Participium à περιλάμνωμαι, à περι-
ελάμνω, id est, undiq; illustro, splendore ἔ lumine circum-
fundo ἔ collustro, Simplex est λαμπώ.

ἑλλαμπόμενός] Participium ab ἑλλάμνωμαι, id est, dini-
30 nitus doceor ἔ illuminor, à Προpositione ἕν ἔ λάμνωμαι,
sed migrat ν in λ, propter λ sequens. pag. 122. uersu 2. in
σφῆρηγυαῖ.

MEDITAT. GRAECANICAE

Φύσεως] φύω, secunda persona Præteriti pass. πέφυκα, unde Verbale ἢ φύσις. pag. 89. uersu 2. τ' φύσεως Secunda declinationis contractorum.

Λίθω] ἢ λίθη Secunda declinationis, obliuio, lethe. à λίθη lateo, pro quo tamen usurpatum est λανθάνω. 3

Λαμβάνει] accipit, à λαμβάνω.

Τροφή] τρέφω nutritio, ἢ τροφή esca, cibis, Secunda declin.

Πειροβάλλω] βάλλω: inde περιβάλλω induo, περιβολή uertis, τὸ περιβάλλω idem, Tertia declinationis, de hoc uide Cod. dd 3. uersu 10. in συμβόλαια. 10

Μέριμνα] Accusatiuus est ab ἢ μέριμνα Secunda declin.

Καθελκόμενον] ἔλκω traho, κατέλκω deorsum traho, à κατ' Præpositione. Pass. κατέλκομαι, Particip. καθελκόμενον. estq; Passiuorum more dictum καθελκόμενον τὴν ψυχὴν, de tractus animam, per Synecdochen, id est, habens animam de tractam, ut fractus membra, pag. 131. uersu 8. aut uerbum Passiuum capitur actiuè καθελκόμενον detrahens & demittens, id quod Atticis creberrimum est. 15

Ἄλλὰ σχολῶ ἀπὸ τῶν γίνωμ φροντίδων ἄγωμ, 20
τὴν πᾶσαν αὐτὴν ἀποδίδωμ, ἢ τὴν ἐπισημῶν αἰωνίωμ ἀγαθῶμ μετατίθησι, πῶς μὲν καθάρθωμ αὐτῶ
ἢ σωφροσύνη ἢ ἀνδρεία, πῶς δὲ ἢ δικαιοσύνη ἢ
ἢ φρόνησις, ἢ αἱ λοιπὰ ἀρετὰ, ὅσαι ταῖς γυμνασίαις
ταύταις ὑποδιατρέμναι, καθηκόντως ἕκαστα ἐπιτε
λαίμ τὴν ἐπισημῶν βίωμ ὑποβάλλεσι τῶν ἀποδίδωμ. 25

Sed otium à terrenis curis agens, omne suum studium ad acquisitionem æternorum bonorum traducit, quomodo quidem rectè præstetur ipsi temperantia & fortitudo: quomodo uerò iustitia & prudentia, & reliquæ uirtutes, quotquot sub generales has distributæ

decenter singula exequi in uita admonent studiosum.

Quippe qui à terrenarum rerum cura immu-
nis & feriatuſ, omne ſuum ſtudium ad ea bona
traducat, quæ magno certamine quæruntur. id
enim aſſequi conatur, quò numeros omnes for-
titudinis temperantiæq; impleat, quò iuſtitiam,
prudentiam, cæterasq; uirtutes abſolutè exco-
lat, aliasq; inſuper, quæ ſub hæc genera diſtri-
butæ, uirum ſtudioſum commonefaciunt, ut
cuncta officioſè exequatur, ad uitam rectè atq;
ordine inſtituendam.

Γῆν[ωρ] γῆ terra, ὁ γῆν[ωρ] terrenus.

Ἄγων] Particip. ab ἄγω. at ἀγών Nomen, id eſt, certamen.
Πᾶσαρ] ὁ πᾶς, ἢ πᾶσα, Accuſatiuus τῶν πᾶσαρ.

Κτήσιρ] κτῆσμαι acquirō, Futu. κτήσομαι, Præte. κέκτημαι
κέκτησαι, Verbale ἢ κτήσις. pag. 89. uerſu 2. Secunda decli-
nationis contractorum.

Αἰωνίωρ ἀγαθῶρ] hanc lectionem ſequuti, uertimus Aeter-
norum bonorum. Budæus Aldino uſus exemplari, ἀγωνίωρ
ἀγαθῶρ interpretatus eſt, Bona quæ magno certamine quæ-
runtur. ab ἀγών, id eſt, certamen. ſit ἀγών[ωρ], quaſi dicas in
certamine poſitus, & de quo certatur.

Μετατίθει] τίθειμι, τίθεις, τίθειſι, pag. 63. uerſu 21. Com-
poſitum μετατίθειμι muto, tranſfero, traduco.

Κατορθώη] ὀρθός rectus, ὀρθῶ dirigo, erigo. Sunt uerò plu-
rima uerba Tertie coniugationis circumflexorū, quæ forman-
tur à nominibus in ος, δίχμι & δίχμι, κακός κακῶ, ἀργυρός

ἀργυρόω, & cætera. ſic ὀρθός ὀρθῶ, unde κατορθῶ, Futurum
ὀρθώσω, Præter. acti. ὀρθωκα, Paſſ. ὀρθωμαι, ὀρθωσαι, ὀρ-
θῶται, Aoriſt. primus ὀρθῶθῆν, Subiunctiuus ἐὰρ ὀρθῶθῶ ὀρθῶ-

MEDITAT. GRÆCANICAE

ἔστι, ὁρθῶς, Compositum κατ'ορθῶς, à Verbo κατ'ορθῶς, id est, rectè & cum uirtute aliquid gero. à quo Verbale κατ'ορθῶμα officium, res bene gesta, & cum uirtute.

Κατ'ορθῶς αὐτῶ] rectè geratur ipsi, id est, ab ipso. Græci passiuus tribuunt Dativum, qui exponitur per Genitiuum intercedente Præpositione ὑπὸ, ut περὶ αἱμαί μοι ἔτο, pro ἔμῃ. Sic Cicero, Etsi mihi nullo modo probantur, id est, à me. & ita in reliquis. quæ apud Latinos Græcorum imitatione dicta sunt. Interpres uim huius uerbi κατ'ορθῶς reddidit, uersa oratione passiuâ in actiuam, numeros omnes impleat, pro nu- 10 meris omnibus impleatur, & absolutè præstetur.

Σωφροσύνη] Ab adiectiui nominis casu in os, siue Nominatiuo, siue Genitiuo, proficiuntur Substantiua in ὕνη δικαιοσύνη iustus, δικαιοσύνη iustitia. sed quoties deducuntur à communibus in ων, quorum Genitiuus in ονος, due tolluntur 15 litteræ ο & υ per Syncopen, ὁ ἢ ἢ ἐλεῆμων misericors, ἔχει αἰ ἐλεῆμων, unde ἢ ἐλεημοσύνη misericordia, eleemosyna, pro ἐλεημοσύνη, sic σώφρων temperans, ἔσωφρον, σωφροσύνη pro σωφροσύνη, &c.

Ἄνδρα] ἀνὴρ uir, Genitiuus ἀνδρός. pag. 12. uersu 10. 20 hinc ἀνδρα, ut ab ἀπειρ, sit ἀπειρα Codice b b 12. uersu 22. & Codice c c 6. uersu 8. in uoce πρὸς σωτηρίαν.

Φρόνησις] φρονέω, φρονίσσω, πεφρόνηκα, πεφρόνημαι, πεφρόνησαι, unde ἢ φρόνησις Verbale, pag. 89. uersu 2.

Λοιπαί] λείπω linquo, e in ο, λοιπός reliquus. 25

Γενικῆς] γένος genus, ὁ γενικός generalis.

ὑποδιαίρεται] αἰρέω, διαίρεω diuido, separo, διαίρεομαι, Partic. διαίρεόμενος, Crasis διαίρεται, à Præpositione διὰ: deinde præfigitur ὑπὸ altera Præpositio, ὑποδιαίρεω, Partic. pass. presentis temporis ὑποδιαίρεται, quod hic po- 30 nitur cum Datiuo ταῖς γενικῆς ταύταις. propter Præpositionē ὑπὸ. Exemplaria non participiū habebant ὑποδιαίρεται,

sed uerbum ἰσοδιαρθῆναι, id quod nō perinde quadrat, ideoq; reposuimus Participium, maximè freti Budæi uersione, qui Participio usus est distributæ, non autem Verbo distribuuntur.

Καθηκόντως] ἠκω, inde καθήκω, & καθήκω decet, conuenit, 5 & καθήκον Particip. neutri generis, id est, officium quod conuenit, & καθήκοντος, & καθήκοντων, & ν in σ conuerso, pag. 83. uersu 26. aduerbium καθήκοντως, officiosè, ut decet.

Ἐπιτελείω] τελίω, ἐπιτελείω exequor, perago, Infinitiuus ἐπιτελείειν, Crasis ἐπιτελείειν.

10 Τῶν κτλ] τῶν βίον] eorum quæ ad uitam pertinent, quæ in uita gerenda sunt. Verùm antea satis dictum est de articulo, qui afficit præpositionem cum casu. Cod. a a 16. uersu 12.

Ἵποβάλλω] βάλλω, Ἵποβάλλω suggero, admonco.

15 Μεγίστη δὲ ὁδὸς πρὸς τὴν τοῦ καθήκοντος ἔννοιαν, καὶ ἡ μελέτη τῶν θεοπνεύτων γραφῶν.

Maxima porro uia ad officij inuentionem, & meditatio diuinitus inspiratarum scripturarum.

20 Maxima porro uiarum ad ueri inuestigationem ferentium, meditatio est scripturarum diuinitus inspiratarum.

Μεγίστη] μέγας magnus, μέγιστος & maximus. pag. 88. uers. 6.

Καθήκοντος] τὸ καθήκον officium, paulò ante diximus.

25 Ἐννοιαν] ἐννοίω inuenio, Tempora capit ab ἐννέω, Futu. ἐννοίω, Præte. act. ἐννοίκα, Pass. ἐννοίμαι, ἐννοίσαι, unde esset Verbale ἢ ἐννοίσις per η, ut à ποιέω, ποιόισαι, ποιήσις: scribitur tamen ἐννοιήσις per ε, tanquam à Præterito passiuo uerborum in μι, cuius penultima semper est breuis. pag. 78. uersu 8.

30 fingit uerbum in μι ἐννοίμι, Præter. passiuum ἐννοίμαι, ἐννοίται: unde ἢ ἐννοιήσις. uide de hoc pag. 116. uersu 16. in uerbo ἔχω. Quamquam & alioqui in Verbalibus istis, non perpetuò

MEDITAT. GRAECANICAE

penultima uocalis est eadem, quae in Verbis. ἀσέρω Præteritum passiuum est ἔσασαμ per α, tamen Verbale scribitur per ε, τὸ σέρεμα, non autem σάρεμα.

Θεοπνύσω] πνέω, Futu. πνύσω. pag. 100. uers. 14. Præteritū acti. πέπνολα, Pass. πέπνολμαι, unde τὸ πνέμα, tertia 5
 persona πέπνολσ, hinc πνολός à quo θεόπνολσ Θ, à deo inspiratus, quia uoce Paulus utitur Epistola posteriore ad Timotheum, capite tertio. πᾶσα, inquit, γραφή θεόπνολσ Θ, omnis scriptura diuinitus inspirata. Licet autem Verbalia illa in 10
 tos, facta ex tertia persona, syllabam ultimam acuant, tamen 10
 quoties aduenit compositio ex Nomine, aut particulis α, σ, δ, ε, et consimilibus, solet Accentus retrahi in antepenultimā, ληπτός θεόληπσ Θ, δαμασός ἀδιάμασος, γνωσός ἐγνωσος, κινητός δυσκίνησος, sic diceretur πνολός non πνόςος, tamen θεόπνολσος non θεοπνολός. Quòd autem scribimus πνέμα 15
 sine σ, et θεόπνολσ Θ per σ, id pendet ex autorum usu. Nam quemadmodum in Sexta coniugatione, Præteritum passiuum partim asciscit σ ante μ, partim non asciscit, pag. 30. uers. 11. ita obseruandum est, quid apud autores obtineat, qui eiusdem 20
 quoq; uerbi unam personam effrunt per σ, et similiter illinc 20
 deducta Verbalia, cum contra cæterarum personarum Verbalia sine σ foruentur: de quibus in uniuersum non est præcipiendum, uisi ut scriptorum uestigijs insistamus, unde ut Grammaticorum Caunones profecti sunt, ita et quicquid à legitima ratione uideatur deflectere, illorum auctoritate et usu nititur. 25

Γραφῶν] ἢ γραφή scriptura, à Verbo γράφω scribo.

Ἐν ταύταις γὰρ ἢ αἱ τῶν πράξεων ἰσοδύναμι ἐν-
 εἰσόν, καὶ οἱ βιοὶ τῶν μακαρίων ἀνδρῶν ἀνάγρα-
 πτοί, παραδεδωμένοι, οἷον εἰκόνες ἕως ἐμφυχοί 30
 ἢ θεὸν πολιτείας, τῶν μύμων τῶν ἀγαθῶν ὄργων
 πρόκενται.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

In his enim & actionum præcepta reperiuntur, & uitæ beatorum uirorum perscriptæ traditæ, tanquam imagines quædam animatæ secundum Deum conuersionis, imitationi bonorum operum proponuntur.

5 Quandoquidem in his cum rerum agenda-
rum præcepta reperiuntur, tum beatorum ho-
minum uitæ memoriæ proditæ ac perscriptæ,
tanquam simulachra quædam animata propo-
10 sita sunt uitæ, ad normam diuinam institutæ, ijs
quidem qui bonorum operum exemplaria imi-
tari cupiunt.

Τάυτους] Datius pluralis fœminini demonstratiui αὐτή.

15 pag. 80. uersu 14.

Πράξεω] πράξις, πράξω, πείπραχα, πείπραγμα, πείπρα-
ξαι, Verbale ἡ πράξις. pag. 89. uers. 2. τῆ πράξεως, τῆ πράξεωρ.
Ἰπποδύκει] Ἰπποδύκεαι admoneo, do consilium, Ἰπποδύκει
consilium, præceptum. Et quemadmodum à Simplici τίθειμι

20 uel τίθειμαι dicitur δύνη, sic ἔσθ à Compositis eiusdem formæ
Nomina ἀποδύνη, ἐπιθύνη, Ἰπποδύνη, ἔσθ.

Ἄνδρῶν] Genitiuus pluralis ab ἀνὴρ, τῶ ἀνδρός.

ἀναγράφῃ] γράφω scribo, ἀναγράφω in acta refro, per-
scribo, literis prodo, publico per scripturam. Futurum γράψω,

25 Præter. acti. γέγραφα, Passi. γέγραμμαι γέγραψαι γέγραπται,
Verbale γραπτός. pag. 89. uersu 5. Compositum ἀναγράφῃ,
Accentu in antepenultimam retracto. uide quæ notauimus de
hoc Cod. c c 12. uersu 9. in uoce διορνύσων.

Παραδεδουλόει] δίδωμι, Præteritum pass. δέδομαι, πα-
30 ραδεδουλόει. Particip. δέδομλί. Compositum παρα-
δεδουλόει, à παραδίδωμι.

Οἷον] οἷος qualis, Neutrum οἷον aduerbia scit, id est, quali-

MEDITAT. GRAECANICAE

ter, uelut, tanquam, Codice c c 11. uersu 19. in πυκνά.

Εἰκόνες τινὲς ἔμψυχοι] ἢ εἰκῶν, αὐτὸ εἰκόν, αἱ εἰκόνες.
Adiectiuum ἔμψυχοι communis generis. pag. 83. uersu 2.

ἔμψυχοι] ψυχὴ animus, anima, ἔμψυχ, animatus, ex
praepositione ἔν. Cod. c c 3. uersu 3. in ἔνοικα πάθη. 3

Τῆς πόλιος θεοῦ πολιτείας] uita ad normam diuinam institu-
ta, sic Interpres habet, expressa ui Articuli per Participium.
de hoc Codice a a 16. uersu 12. τὸν μεθ' ἡμῶν βίον.

Πολιτείας] πόλις ciuitas, πολιτῆς ciuis, πολιτεύομαι in
republica uiuo, πολιτεία respublica, ἔν uita ratio, siue ui- 10
uendi institutum, genus traducendæ uita.

Μιμήματι] μιμείομαι imitor, Præte. μεμίμημαι, Verbale
nomen τὸ μίμημα imitatio, pag. 88. uersu ulti. τὸ μιμήματι,
τὸ μιμήματι, id est, imitationi, quasi dicat, ad imitationem ἔν
ad imitandum proponuntur. ita quidem habent exemplaria, 15
non tamen uidetur alienum, si legas τὸ μιμητῆ, id est, imita-
tori. ad quam lectionem ualde accedit uersio Budæi. ijs qui-
dem, inquit, qui bonorum operum exemplaria imitari cupiunt.
nisi quod uerbum mutauit. est autem μιμητῆ à Nominatiuo
ὁ μιμητῆς, Primæ declinat. Verbale factum à tertia persona 20
Præteriti passiuῖ μιμήματι. pag. 89. uersu 3.

Πρόκεινται] κείμαι. pag. 107. uersu 11. tertia persona plu-
ralis κείνται, Compositum πρόκεινται à πρόκειμαι.

Καὶ τοῖνυν πῶς ὁ πῶρ ἄν ἕκαστ, ἑνὸς ἑαυτοῦ
ἑαυτοῦ ἀιδάνηται, ἐκείνῳ περὶ διαπρὶβωμ, οἷον ἀπό 25
ἑνὸς κοινῶς ἰατρῆου, τὸ πρόσφορον ἐνερίαις τῶν ἀρρώ-
σῆματι φάρμακων.

Et igitur in quocunq; unusquisq; indigenter haben-
tem seipsum senserit, illi immorans, tanquam ab ali- 30
qua communi officina medicinæ, aptum inuenit in-
firmitati pharmacum.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Proinde in qua re quisque nostrum senserit se eo quod oportet defici, in illo assidue incumbens, tanquam ab officina quadam medicinæ appositum suæ infirmitati medicamentum inuenire poterit.

ἰνδεδῶς] ἰνδεδῶμαι indigeo, ἰνδεδῶς indigens, ἢ ἰνδεδῶ, ἢ ἰνδεδῶ, ἢ per Crasin ἰνδεδῶρ, à quo Aduerbum, migrante v in σ, pag. 83. uersu 26. ἰνδεδῶς indigenter, si ita loqui liceat.

10 ἰνδεδῶς ἔχον] plurimus usus est Verbi ἔχω cum Aduerbijs, καλῶς ἔχω bene habeo, κακῶς ἔχω malè ualeo. sic hoc loco ἰνδεδῶς ἔχω indigenter habeo, id est, indigeo. est autem ἔχον] Genitiuus participij præsentis ἔχωρ.

15 αἰσθάνηται] Subiunctiuus ut τὸ πῆσαι, ab αἰσθάνομαι sentio. ponuntur autem uerba sentiendi cum Genitiuo, pag. 129. uersu 8. αἰσθάνηται ἑαυτῷ ἰνδεδῶς ἔχον] , sentiat seipsum indigenter habentem, hoc est, sentiat se indigere ἢ defici.

Προσδιὰ τίβωρ] τίβω, διὰ τίβω, προσδιὰ τίβω inmoror, uersor cum aliquo, regit Datiuum propter Præpositionem 20 πρὸς. pag. 132. uersu 27. inde Participium προσδιὰ τίβωρ.

ἰατρῆς] ἰατροῦ medicor, Futu. ἰάσομαι, Præteritum ἴαμαι ἴασαι ἴασαι. unde ἰατροῦ, pag. 89. uersu 5. præmium medici, ἢ τὸ ἰατροῦ officina medicorum, ἢ ἰατρῆς.

25 Πρόσφορος] φέρω, προσφέρω, adfero, πρόσφορος] qui aptè ἢ commodè adfertur, adhibetur, id est, aptus, appositus.

ἀρρωτήματι] ῥώννυμι, pag. 121. uersu. 13. ualeo, ἢ sanus sum. Tempora sumuntur à ῥάω. Futu. ῥάσω. Præc. acti. ἔρρωκα,

Pass. ἔρρωμαι, ἔρρωσαι ἔρρωται, Verbale ῥωτός, ἢ adiectione literæ σ, est ῥωτός: deinde per α priuatiuam particulam ἀρ-

30 ῥωτός infirmus, per geminum ῥῥ. nam ut ratione Augmenti geminatur ῥῥ, ῥῥῆτω, ἔρρωπιτορ. pag. 95. uersu 13. ἢ ratione Præpositionis ῥῆω, ἐπιρῆω. pagina 121. uersu 1. sic etiam

MEDITAT. GRAECANICAE.

aduentu particula priuatiuæ, ῥήϊός, ἀρρήϊός, & hoc loco ῥω-
 ρός, ἀρρώσος. ab ἀρρώσος fit Verbum ἀρρώσῳ sum infirmus.
 Futu. ἀρρώσῃσω. Præte. act. ἠρρώσθηκα, Pass. ἠρρώσθημαι. unde
 ablato Incremento fit Verbale τὸ ἀρρώσθημα, pag. 88. uers. ult.
 ἢ ἀρρώσθημαίος, τῷ ἀρρώσθημαίῳ, id est, infirmitati.

5

Καὶ ὁ μὲν ὄρασις εἰ σωφροσύνης, τὴν πρὸς τὴν
 ἰωσὴφ ἰσορίαν σωτεχῶς ἀνελίσει, ἢ παρ' αὐτὸν τὰς
 σωφρονικὰς ἐκδιδάσκει) πράξεις, ἐνείσκων αὐτὸν ὁ
 μόνον ἐγχερατῶς πρὸς ἡδονὰς ἔχοντα, ἀλλὰ καὶ ἐκπι- 10
 κῶς πρὸς ἀρετὴν διακείμενον.

Et quidem amator temperantiæ, de Iosephi histo-
 riam assidue euoluit, & ab eo temperantiæ plenas per-
 docetur actiones, reperiens ipsum non solum tempe- 15
 ranter erga uoluptates affectum esse, uerum etiam ha-
 bitualiter ad uirtutem dispositum.

Ac temperantiæ quidem homo cupidus, hi-
 storiam Iosephi assidua lectione euoluit: ab ea 20
 enim edidicerit actiones temperantiæ plenas,
 cum compererit eum ad habitum uirtutis pro-
 uectum esse, nedum uoluptarijs in rebus contem-
 nentia præditum.

25

ὄρασις] ἐράω amo, ἐράσω, ἤρακα, ἤρασμαι ἤρασαῖ ἤρασαι:
 unde nomen Verbale ὁ ὄρασις. pag. 89. uersu 5.

Ἀνελίσει] ἐλίωω, ἀνελίωω. suspicor Basilium scripsisse
 Subiunctiuum ἀνελίσῃ, idq; secutum esse Budæum, quippe
 qui uertat euoluit, non euoluit.

30

Παρ' αὐτῷ] παρὰ αὐτῷ Apostrophos est.

Σωφρονικὰς] σῶφρων, Genit. σῶφρονος, inde ὁ σωφρονικός

IN ARTEM GRAMMATICAM.

ad temperantiam pertinens, ἢ σωφρονικά, τὰς σωφρονικάς.

Ἐνδιδάσκειται] διδάσκω, ἐνδιδάσκω, Passi. ἐνδιδάσκομαι, unum regit Accusatiuum tanquam Passiuum eorum uerborum, quæ Grammatici uocant uehementissime transitionis.

3 Πράξις] ἢ πράξις, ἢ πράξεως, Accusatiuus pluralis τὰς πράξεις ἢ πράξεις. Verbale est ἀ πράττω, πράξω, πύραχα, πύραγμα, πύραγμα: unde ἢ πράξις Secundæ declinationis contractorum. pag. 89. uersu 2.

Ἐγκρατῶς] κρατέω teneo, Compositum ex ἦν Prepositione
 10 ἔγκρατιω, quia ἦν ante κ uertitur in γ, pag. 46. uers. 13. inde nomen adiectiuum ἔγκρατις Primæ declinat. contractorum, id est, continens, Genitiuus ἔγκρατιός, ἢ ἔγκρατιῶν, Crasis ἔγκρατῶν, Aduerbium ἔγκρατῶς continenter, conuerso ἦν in σ. pag. 83. uersu 26. quod Aduerbium ponitur cum ἔχω, ἔγκρα-
 15 τῶς ἔχω πρὸς ἡδονάς, continenter habeo in uoluptate, hoc est, continens sum, aut, ut uertit interpret, continentia præditus sum in rebus uoluptarijs. Vide de hoc supra in hoc Cod. e e 13. uersu 10. in ἡδονῶς ἔχον].

Ἐπίκωσ] ἔχω habeo, Futu. ἔξω per aspirationem, pag. 116.
 20 uers. 5. Præteritum actiuum εἶχα, Passiuum εἶμαι, εἶμαι, unde Verbale εἶσις, pag. 89. uersu 2. habitus ἔσθ' assuefactio, tertia persona εἶται, unde uerbale foret ἐκτός, à quo deriuatiuum ἐκτικός, id est, si dicere licet, habitualis, ἢ ἐκτικῶν, ἔσθ' ἦν in σ conuerso aduerbium ἐκτικῶς habitualiter.

25 Ἐκτικῶς πρὸς ἀρετῶν διακέμενον] κέμαι, pag. 107. uersu 11. Compositum διακέμαι disponor, affectus sum. quod Verbum eleganter aduerbijs iungitur, ἐκτικῶς διακέμαι habitualiter affectus sum, pro quo Interpret, ad habitum uirtutis prouectum esse. à διακέμαι Participium διακέμενον,
 30 Accusatiuus τὸν διακέμενον.

Ἀνδρίαν δὲ παιδενεῖται παρὰ τῷ Ἰωβ, ὃς ἔ μόνον
 ff 1

MEDITAT. GRAECANICAE

νομ πῶς τὰ γινώσκια τοῦ βίω μεταπεισόντες αὐτῶ, πέ-
 νης ἐκ πλοσίου, καὶ ἄπαις ἀπὸ καλλιπαιδός, γνῶ μᾶ
 καιρῶ ῥοπήν γηρόμην, διεμνην ὁ αὐτὸς, ἀταπεινω-
 τον πανταχῶ τοῦ ψυχῆς φρόνημα διασώζων, ἀλλ' 5
 ὅτε τὴν φιλων τῆ εἰς παραμυθίαν ἰκόντων, ἐπεμβαι-
 νόντων αὐτῶ, Ἐσωεπιτεινόντων τὰ ἀλγυθὰ, πῶς ἐξύνθη.

Fortitudinem uerò eruditur ab Iob, qui nō tantum
 in cōtraria uita cedente ipsi, pauper ex diuite, & orbis
 ex pulchræ prolis parente, in uno temporis momento 10
 factus, permanfit idem, minimè humiles ubique animi
 spiritus retinens, sed neque amicis ad consolationem
 uenientibus, insultantibus ipsi, & simul augmentibus
 ærumnas, irritatus est.

At uerò in fortitudine instituetur lector ex
 historia Iobi, qui uita in contrarium ipsi cedente,
 ac prorsus immutata, egens ex beato, orbis ex
 pulchræ prolis parente, unius dieculæ momento
 factus, non idem modò suiçq̄ similimus mansit, 20
 celsos animi spiritus ad extremum usque reti-
 nens, sed ne amicis quidem eius, qui ad conso-
 landum eum uenerant, tandem ipsi insultanti-
 bus, dolores eius exacerbando, iracundè irrita- 25
 tus est.

Παιδεύει] πᾶς, Genitiuus παιδός, inde Verbum παιδεύω,
 erudio, instituo, Passiuum παιδεύομαι. hic ponitur cum Accu-
 satiuo, ut antè dictum est in ἐκδιδάσκω. in hoc Codice ff τ.
 uersu 2. 30

Μεταπεισόν] πίπω cado, secun. A ori. ἔπεισορ. pag. 120.
 uersu 4. Particip. πεισῶν, πεισόν] Compositum μετὰπίπω,
 ff 2. μετὰ

IN ARTEM GRAMMATICAM.

μεταπεσών, μεταπεσόντων. Est autem μεταπίπτειν in deterio-
rem partem mutari, et ad aliam uitæ conditionem transire, id
quod expertus est Iob, et diuite redactus ad inopiam.

Καλλίπαιδος. κάλλος pulchritudo, καλλίπαιος pulchrae
5 prolis parens, et καλλίπαιος. Nam sermè composita retie-
nent declinationem simplicium. Et licet dicamus φιλόπαιος per
ο, tamen καλλίπαιος per ιοτα, ut et reliqua quæ fiunt à κάλλ-
λος, ueluti καλλίνικος, καλλίπυργος, et cetera.

Ῥοπή] ῥέπω inclino, uerbo, ῥοπή momentum.

20 Γονόμενος. Participium secundi Aoristi medijs ἔγονόμην, à
uerbo γίνομαι. pag. 113. uersu 2.

Διέμενεν] μένω, Futurum μένω, Aoristus primus ἔμεινα
ἔμενας ἔμεινε. διαμείνω, διέμεινε, et ob sequentem uocalem
additur ν, διέμενεν ὁ αὐτός. pag. 23. uersu 26.

25 Ἀταπείνωτος] ταπεινός humilis, abiectus: inde Verbum τα-
πεινώω, Futurum ταπεινώσω, Præteritum acti. τεταπείνωκα,
Passiuum τεταπείνωμαι, τεταπείνωσαι, τεταπείνωσαι, Verbale
ταπεινώσις. pag. 89. uersu 5. abiectus, inde ἀταπείνωτος cel-
sus, minime abiectus.

20 Φρόνημα] φρονέω, φρονίσω, πεφρόνηκα, πεφρόνημαι, Ver-
bale τὸ φρόνημα, pag. 88. uersu ultimo. quod Latini uocant
sensum et spiritus pluraliter.

Διασώζω] σώζω, διασώζω, Participium διασώζωρ.

Ἄλλ' οὔτε] Apostrophos est ἀλλὰ οὔτε.

25 Παραμυθία] μύθος uerbum, μυθέω, μυθιομαι, παρα-
μυθίομαι, consolator, ἢ παραμυθία consolatio.

Ἰκόντων] ἴκω uenio. Particip. ἴκωρ ἴκοντες, et ἰκόντων.
aut est secundi Aoristi, ὁ ἴκων, et ἰκόντες, et ἰκόντων.

ἐπεμβαινόντων] βάινω, ἐμβάινω, ἐπεμβάινω, ἐπεμβάινωρ,

30 ἐπεμβάινοντες, et ἐπεμβαινόντων, regit Datium propter
prepositionem ἐπί.

Συνεπιτηδόντων] τείνω, ἐπιτάνω, σιωπεπίτηνω simul et

ff 3 pariter

pariter exacerbo & intendo.

Τὰ ἀλγῆν] ἀλγ & dolor, derivatiuum ὁ ἀλγῆνός, Neutrum plurale τὰ ἀλγῆνά casus diuersi, & erumne.

Παροξυσθῆ] ὀξὺς acutus, ὀξυῶ exacuo, irrito. Ab adiectiuis in vs, siunt Verba in υῶω, βραδύς βραδυῶω, ἡδύς ἡδυῶω, sic ὀξὺς ὀξυῶω, Futurum ὀξυῶω, Praet. actiuum ὤξυγκα, Passiuum ὤξυμαι, ὤξισσαι, ὤξισται, Aoristus pri. ὤξυθην, & Compositum παροξυσθῆ, θης, θη, ἀ παροξυῶω.

Γάλιμ σκοπῶν τις, πῶς ἂν πρῶτος γν̄ τὰντῶ κῆ
μεγαλόθυμῳ γῆνοιτο, ὡς ἐξ̄ μὲν θυμῶ ἢ/ ἢ ἄ-
μαρτίας κερῆσαι, τῆ δὲ πρῶτῆι πρὸς τὸς ἀνθρώ-
πους: εὐρήσει τὸν Δαβὶδ γῆνοῖο ἢ γν̄ τοῖς ἢ/ πό-
λεμον ἀνδραγαθήμασι, πρῶτον δὲ κῆ ἀκίνητον γν̄
ταῖς τῶν ἐχθρῶν ἀντιδύσει.

Rursum reputās aliquis, quomodo clemens in eodē
& magnanimus fiat, ut quidem animo contra peccatū
utatur, sed clementia erga homines inuenies Dauid ge-
nerosum quidem in circa bellum facinoribus, clemen-
tem autem & immotum in inimicorum ultionibus.

Rursus aliquis reputans, quomodo magna-
nimus idem & clemens esse possit, ita ut animo
quidem obfirmato aduersus peccatum, clemen-
tia uerò utatur erga homines: illic Dauidem in-
ueniet generosum in bellicis facinoribus, cle-
mentem & placidum in inimicis ulciscendis.

Σκοπῶν] σκοπέω, Crasis σκοπῶ, Participium σκοπῶν.

ἢ τ' αὐτῶ] in eodem, id est, pariter. Attici neutrum pro-
nominis αὐτὸς efferunt unā cum articulo, dicentes ταῦτ'
quasi τὸ αὐτὸν, τ' αὐτὸν per Apostrophum, Dativus ταῦτῶ.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Μεγαλόθυμ⊙] fit à μεγάλος magnus, & θυμός animus.

Γύνοιτο] γίνομαι, secundus Aoristus medius ἐγνόημι, πα-
gina 113. uersu 2. Optatiuus γοηόμι, γήνοιο, γένοϊο.

ὡςτε κεχρηῆσθ] ὡςτε gaudet Infinitiuo, ut ὡς. Cod. d d 16.

3 uersu 2.

Κατὰ ἄλ ἀμαρτίας] contra peccatum. κτλ cum Geniti-
uo in malam partem capitur, & perniciem significat.

Κεχρηῆσθ] χράομαι, χρήσομαι, κέχρημαι, κέχρησαι, κέχρη-
ται, secunda persona pluralis κέχρησθε assumpto σ, pag. 35.

10 uersu 16. unde fit Infinitiuus κεχρηῆσθ, Accentu in penulti-
mam tracto, de quo pag. 40. uersu 10. & 18.

Πραότιη] ὁ πραῖ⊙, inde ἡ πραότης, ἄλ πραότηη⊙.

Ἐυρήσθ] ἐυέρισκω tempora sumit ab ἐυρέω. Futu. ἐυρήσω.

Γοναῖου] γῆνα stirps: inde γοναῖ⊙ generosus.

15 Ἀνδραγαθίμασι] ab ἀνὴρ, ἀνδρός, uir uiri, & ἀγαθός bo-
nus, praestans, fit Verbum ἀνδραγαθίω, uirum me praesto, for-

tem & strenuum me praebeo. Futu. ἀνδραγαθήσω. Prate. acti.
ἀνδραγάθηκα, Παθ. ἀνδραγάθημαι, Verbale τὸ ἀνδραγάθημα,

pag. 88. uer. ult. uirile facinus, & factum generosi animi, τὸ ἀν-
δραγαθίμα⊙⊙, & ἀνδραγαθήματι, τοῖς ἀνδραγαθίμασι.

20 ἀκίνητος] κινέω, κινήσω, κέκίνηκα, κεκίνημαι κεκίνησαι κε-
κίνηται, Verbale κινήτος. pag. 89. uersu 5. unde ἀκίνη⊙ im-

motus, immobilis, id est, placidus & clemens.

ἀντιδόσει] δίδωμι, δώσω, δέδωκα, δέδομαι δέδοσαι,

25 Verbale ἡ δόσις. pag. 89. uersu 2. ἄλ δόσις, τῆ δόσει, τῆς

δόσει. Compositum ἀντιδόσει ab ἀντίδοσις retributio, ab
ἀντιδίδωμι retribuō.

Τοῦτ⊙ ἦν ἡ Μωσῆς, μεγάλη μὲν ἔβ θυμῷ κτλ

30 τῆ εἰς θεὸν ὀξυμαρτανόντων διανιστέμεν⊙: πράξις

τῆ ψυχῆ τὰς κατ' ἑαυτὸ διαβολὰς ὑποφίρων.

Talis erat & Moses, magna quidem ira contra in

ff 5 Deum

Deum peccantes insurgens : miti autem animo contra seipsum calumnias sustinens.

Talis erat Moses, ingenti ille quidem ira in illos insurgens, qui in Deum peccauerāt : sed miti animo proferens illos, qui sibi obrectauerant.

ἦρ] erat, Imperfectum ab ἐμὶ sum, pag. 103. uersu 26.

Ἐξαμαρτανόντων] ἀμαρτάνω, Participium ἀμαρτανόντων, ἤ ἀμαρτανόντης, ἤ ἀμαρτανόντων. Compositum ἔξαμαρτανόντων ab ἔξαμαρτάνω.

Διανισάμην] ἴσημι, Passiuum ἴσημαι, Compositum ἀνίσσημαι, deinde διανίσσημαι, Participium διανισάμην.

Πραΐα] ὁ πράτης, Femininum autem ἡ πραΐα, ἀπὸ πραΐας, τῆς πραΐας, sit à Nomine non admodum usitato πραΐος, unde ἔστι Verbum πραΐνω, ut ab ab Adiectiuo ὄξυς Femininum ὄξυα, Verbum ὄξυώω.

Κατ' ἑαυτὸν] κατὰ ἑαυτὸν Apostrophos est.

Διαβολὰς] διαβάλλω calumnior: unde διαβολί per o, de hoc Cod. dd 3. uersu 7. in συμβόλαια.

ὑποφέρω] φέρω, ὑποφέρω, Participium ὑποφέρω.

Καὶ πάντῃ ὅπου οἱ ζωγράφοι, ὅταν ἀπὸ εἰκόνων εἰκόνα γράφωσι, πυνθάνονται πρὸς τὸ παράδειγμα ἀρετῆς, τὸν ἐκείνου χαρακτήρα πρὸς τὸ ἑαυτῶν ἀποδιδόναι μιμητικὰ ἔργα : ὅτι δὲ ἐν τῷ ἑαυτοῦ ἀεικέλιον ἑαυτὸν πᾶσι τοῖς μέρεσι φησὶ ἀρετῆς ἀπὸ γάσεως τέλειον, οἷον πρὸς ἀγάλματα ἕνα λινθίονα ἐμπρακτικὰ, τὸς βίους ἢ ἀγίων ἀρετῆς, καὶ τὸ ἐκείνων ἀγαθὸν οἰκίον ποιῆσαι μιμήσεως.

Et ubique quemadmodum pictores, quando ex imaginibus imaginē pingunt, identidem ad exemplar re-

IN ARTEM GRAMMATICAM.

5 *ſpicientes, inde characterem ad ſuum ipſorum ſtudent
transferre opificium: ita oportet & ſtudentem ſeipſum
omnibus partibus uirtutis efficeret perfectum, tãquam
ad ſimulachra quædã mota et affectuoſa, uitas ſanctorũ
reſpicere, & illorũ bonum ſuum facere per imitationẽ.*

10 *Quemadmodum autem pictores, cum imagi-
nem ex imagine pingunt, exemplar identidem
reſpectantes, liniamenta eius transferre conantur
magno ſtudio ad ſuum opificium: ita qui ſeſe me-
ditatur omnibus numeris uirtutis abſolutum
reddere, ueluti ſimulachra quædam ſpirantia &
actuofa, ſanctorum uitas reſpicere oportet, pro-
baçq; opera illorum ſua imitando facere.*

15

Ζωγράφοι] ζωγράφος pictor, à ζωον & γράφω.

Γράφωσι] Subiunctiuus ut τύπῳσι.

Παράδειγμα] δεικνύω, Tempora ſumit à δείκω. pag. 113.

20 *δῆγμαι, Compoſitum παραδεικνύω, παραδείδειγμα, Verbale
τὸ παράδειγμα, exemplar. pag. 88. uerſu ultimo.*

*Τὸν ἐκείθεν χαρακτῆρα] Vim articuli poſiticum Aduer-
bio ſic poſis explicare, Inde petitam aut deſumptam formam,
pro quo Budæus dixit liniamenta eius.*

25

*Μεταθῆναι] τίθημι, ſecundi Aoriſti Inſinitiuus θῆται,
pag. 64. uerſu 23. Compoſitum μετατίθημι, μεταθῆται.*

*Φιλοτέχνημα] φιλοτέχνειω opificijs excolendis ſtudeo, à φι-
λος & τέχνη. Verbale τὸ φιλοτέχνημα, à Præterito paſſiuo.*

ἑσσοδακόντα] εσσοδάζω, ἑσσοδάκα, Particip. ἑσσοδάκως,

30

ἑσσοδακόντος, ἑσσοδακόντα.

Πᾶσι] Datiuus pluralis à πᾶς πάντος.

Μέρεσι] τὸ μέρος, ἑ μέρος, ἑδ μέρος, τοῖς μέρεσι.

MEDITAT. GRAECANICAE

ἀποδράσει] δράζομαι. Futurum ἐράσομαι. Infinitiuus
δράσει, Compositum ἀποδράσει ab ἀπεράζομαι.

Τέλος] τέλ & finis, ὁ τέλος & perfectus.

Οἶον] tanquam, idem quod οἶον, ut ὡσὺρ & ὡσπερ.

ἀγάλα] ἀγάλλω. Futurum ἀγαλῶ. Praet. αἰ. ἤγαλα. 3

Passiuum, ἤγαμαι, Verbale τὸ ἀγαμα, & ἀγάλα] &
pag. 88. uersu ultimo.

Κινῶμενα] κινέω, Pass. κινέομαι, Crasis κινῶμαι, Particip.
κινόμενα &, τὰ κινῶμενα qua mouentur, id est, uia.

ἔμπραξα] πράττω, πράξω, πέπραχα, πέπραγμα πέ- 10
πραξα πέπρακ), Verbale πρακτός, pag. 89. uer. 5. deinde ad-
ditur praepositio ἐν, ἔμπρακτος, qua uoce Gregorius Nazian-
zenus eleganter usus est in laudibus Athanasij, οὕτω γ', inquit,
ἀμφοτέρα συνηρημένος, ἢ εἰς ἐν ἤγαγε, ἢ πᾶσι ἐν ἑσὺ χιόν, ἢ
ἡσυχίαν ἔμπρακτον. sic enim utraque coarptauit, atq; in unum 15
adduxit, actionem quietam, & quietem actiuam.

Οἶκον] οἶκ & domus, οἶκ & domesticus.

Ποιῶ] ποίωμαι, Infinitiuus ποιέω, Crasis ποιῶ, 3
sumitur uox passiuua in significatione actiua.

Μιμῶσις] μιμέομαι, secunda persona Praeteriti passiuui 20
μεμίμησαι, unde Verbale ἢ μίμησις, & μιμῶσις. pag. 89. uer-
su 2. Hoc loco multas uoces transmisiimus, partim quod prius
sint excussae, partim etiam, quod inspecto Lexico facile fuerit
ipsum thema reperire, cuiusmodi sunt ἐκόνων, Genitiuus plu-
ralis ab ἐκόν. πικνὰ ἀ πικνός. ἀποβλέτω ὄψες Partic. ab ἀπο- 25
βλέπω, cuius simplex βλέπω. χαρακτῆρα ab ὁ χαρακτῆρ, de
quo supra. πωδῶσι tertia persona pluralis ἀ πωδῶσι. ἀρε-
τῆς Genit. ab ἀρετή. τινα ἀ Nominatiuo τλ. βίος ab ὁ βίος. ἀγίων
ab ὁ ἅγιος. ἀποβλέτω Infiniti. ab ἀποβλέπω. & caetera, quae
parui sunt momenti. quapropter istiusmodi posthac, aut in to- 30
tum omittemus, aut leui tantum brachio, sicut modò fecimus, si-
mul omnia perstringemus, quae ad eundem locum pertinent.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Ἐυχὰς πάλιν τὰς ἀναγνώσεις διαδεχόμεναι, νεαρωτέραν τὴν ψυχῷ καὶ ἀκμαιοτέραν τῷ πρὸς θεοῦ πόθῳ κεκινημένην παραλαμβάνουσιν.

- 5 Orationes rursum lectionibus succedentes, recentiorē animam & uegetiorem ad Deum desiderio mōtam accipiunt.

- 10 Iam uerò orationes lectionibus succedentes, recentiorē animam uegetiorem ἤque accipiunt, utpote desiderio Dei iam flagrantem.

- ἀναγνώσεως] γινώσκω tempora sumit à γνώω. Futu. γνώσω. Præte. αἰτι. ἔγνωκα, Passiuum ἔγνωμαι ἔγνωσαι, Verbale est ἢ γνώσις, τ' γνώσεως. pag. 69. uers. 2. Accusatiuus pluralis τὰς γνώσεις, ἔ per Crasin γνώσεις, Compositum ἀναγνώσεως, Nominatiuus ἢ ἀνάγνωσις lectio, ab ἀναγινώσκω lego.

- Νεαρωτέραν] νέος, inde νεαρὸς, ut λίπος λιπαρὸς, πίνω πιναρὸς, ῥύπη ῥυπαρὸς, ἔ cætera. Comparatiuus ὁ νεαρώτερος, ἢ νεαρωτέρα, τὴν νεαρωτέραν.

- 20 Ἀκμαιοτέραν] A substantiuis in α, uel η, fiunt Adiectiua in αῖος, βία διαῖος, γήνα γοναῖος, ἀκμή ἀκμαῖος, Comparatiuus ὁ ἀκμαιοτέρος, ἢ ἀκμαιοτέρα, τὴν ἀκμαιοτέραν.

- Κεκινημένην] κινέω, κινῶ, κεινῆκα, κεινῆμαι, Participium ὁ κεινημένός, ἢ κεινημένη, τὴν κεινημένην.

- 25 Reliqua facilia sunt. Ἐυχὰς Nominatiuus pluralis ab ἢ εὐχή. πάλιν Aduerbium est. Διαδεχόμεναι à διαδέχομαι, Particip. Διαδεχόμενος, ἢ διαδεχομένη, plurale αἰ διαδεχόμεναι, Simplex uerbum est δέχομαι. Ψυχῷ Accusat. ab ἢ ψυχή. πρὸς Præpositio posita hic cum Accusatiuo θεοῦ, cuius Nominatiuus

- 30 ὁ θεός. πόθῳ Datiuus ab ὁ πόθος, desiderium. παραλαμβάνουσιν tertia persona est pluralis numeri à παραλαμβάνω, Simplex λαμβάνω: additur autem ν in παραλαμβάνουσιν, de quo

pagina 23. uersu 26. in Institutionibus Grammaticis.

Ἐυχὴ δ' ἔγε καλὴ, ἢ γνάργῃ ἐμποῖσσα τῷ θεῷ ἡ-
νοιαμ τῆ ψυχῆ. Ἐ τὸ τὸ ὄσι τ' θεῷ γνῶικσις, τὸ δὲ
ἐλ μνήμης ἔχειμ γνῶικσιμῶν γν' ἑαυτῶ τὸν θεόν. 5

Oratio uerò bona, manifestam ingenerans Dei
notionem animo. & hoc est Dei inhabitatio, in memoria
habere insidentem in seipso Deum.

Atqui est oratio illa bona, quæ compertam
Dei notionem in animo ingenerat. Est uerò Dei 10
inhabitatio, insidentem intus Deum memoria
complexi.

Δέγε] δὲ uerò, autem, at, ceterum, porro, ueruntamen, ut
loco quadrat. additur γε adiectio syllabica δέγε, ut apud La- 15
tinos qui, in alioqui, atqui.

ἡ γνάργῃ] ὁ καὶ ἡ γνάργῆς, τ' ἢ καὶ τῶν γνάργῶν,
Crasis γνάργῆ, Primæ declinationis contractorum.

ἐμποῖσσα] Participium fœmininum ἐμποιώω.

Ἐνοίκσις] οἰκέω, ἡνοικέω, ἡνοικίσω, ἡνοικία, ἡνοικίμαι, ἡνώ- 20
κισαι, Verbale ablato incremento ἡνοίκσις. pag. 89. uersu 2.

Ἐνιδρυμῶν] ιδρύω, Futu. ιδρύσω, Præte. act. ίδρυκα, Παθ.
ιδρυμαι, Particip. ιδρυμῶν, Accusatiuus τ' ιδρυμῶν, Com-
positum ἡνιδρυμῶν. quòd si legatur ἡνιδρύμενον Accentu in
antepenultima, erit Participium præsentis temporis, à Παθίω 25
uerbi in μι : nam ab ιδρύω fit ιδρυμι, Παθί. ιδρυμαι, Com-
positum ἡνιδρυμαι, Particip. ἡνιδρύμενος, id est, insidens.

Οὕτω γινόμεθα ναὸς θεῷ, ὅταν μὴ φροντίσι γνῶ-
ναις τὸ συνεχὲς ἐλ μνήμης διακόπῃται, μὴ δὲ τῆς 30
ἀπεσοδουκῆται πᾶθειμ ὁ νοῦς ἐκταράτῃται : ἀλλὰ
πάντα ἀκφυγῶν ὁ φιλότης, ἡ δὲ θεῷ ἀναχωρεῖ, ἔτε-
ff 10 λάω

IN ARTEM GRAMMATICAM.

λαίωνων τὰ προκαλούμενα ἡμᾶς εἰς ἀκρασίας πάθη, καὶ τοῖς πρὸς ἀριτύῳ ἄγιστοι ὑπὸ τιθεύμασι γινῆσθαι τῶν βίβλων.

3 Ita efficitur templum Dei, quando non curis terrenis assiduitas memoriæ interrumpitur, neque improvisis perturbationibus mens turbatur: sed omnia effugiens amans Dei, ad Deum secedit, expellens prouocantes nos in intemperantias affectus, & ad uirtutem ducentibus studijs immoratur.

10 Ἡ αὐτὴ ἡμᾶς nos ratione templum Dei efficitur, quando nec terrenis curis perpetuus tenor memoriæ interpellatur, nec improvisis perturbationibus intellectus tumultuatur: sed hæc omnia 15 effugiens uir amore Dei præditus, ad Deum ipse secedit: tum affectus foras quatiens, qui ad intemperantiam prouocant: tum in ijs studijs libenter uersans, quæ ad uirtutem ducunt.

20 Ἀπροσδοκίτοις] δοκέω per ε, Compositum προσδοκάω, per α, ut contra συλάω per α, ἱεροσυλίω per ε. igitur προσδοκάω expecto, Futu. προσδοκήσω, Præte. acti. προσεδόκηκα, Pass. προσεδόκημαι προσεδόκησαι προσεδόκησαι, Verbale προσδόκητος, pag. 89. uer. 5. inde ἀπροσδοκήτῃ inexpectatus.

25 Ἀποφυγῶν] φύγω, secundus Aorist. ἐφυγον, pag. 28. uer. 5. Participium φυγῶν, Compositum ἀποφυγῶν ab ἀποφύγω. φιλόθεος] amans Dei, ἀ φίλῃ θεός, ut φιλόανθρωπος humanus, amans hominum, ἀ φίλῃ ἄνθρωπος.

Ἀναχωρῆ] χωρέω, ἀναχωρέω, Subiunctiuus tertiae personae 30 ne ἔαρ ἀναχωρῆ, Crasis ἀναχωρῆ, ut ποιῆ. Προκαλούμενα] καλέω, καλέομαι. Crasis καλέμαι, προκαλέμαι, Participium προκαλούμενος.

MEDITAT. GRAECANICAE

Ἀκρασίας] κεράννυμι Τέπορα sumit à κεράω, Fut. κεράσω,
 & elidendo ε dicitur κεράσω, Præte. act. κέκρακα, Pass. κέκρα-
 μα, κέκρασα, unde Verbale per α priuatiuū ἢ ἀκρασία. pag.
 88. uersu 2. intemperantia, Accusat. pluralis τὰς ἀκρασίας.

Ἐπιηδύμασι] Datiuus pluralis à nomine τὸ ἐπιηδύ- 3
 μα, quod est uerbale à præterito passiuo uerbi ἐπιηδέειω.

Ἐνδιαίρειν] ἴριβω διαίρειω, ἴνδιαίριβω. Subiunctiuus ter-
 tia persona est ἴνδιαίριβη.

Καὶ πρῶτόν γε πάντων ἀποδείξωμ περὶ κεί, πῶδὲ 10
 τῷ τῷ λόγῳ χῆσιμ μὴ ἀμαθῶς ἔχειν, ἀλλ' ἐρωτῶν
 μὲν ἀφιλονείκως, ἀκρίνειν δὲ ἀφιλοτίμως, μὴ
 διακόπωντα τὸν περὶ διαλεγόμενον, ὅταν χῆσιμ
 λέγῃ, μὴ δὲ ὑψημῶντα τὸν ἑαυτοῦ λόγον ἐπιδη-
 κῶς πῆρεμβάλλωμ, μέτρα δείζοντα λόγῳ καὶ ἀκροῦ. 15

Et primūm quidem omnium, studere conuenit, cir-
 ca sermonis usum nō imperitè habere, sed per cunctari
 quidem citra contentionē, respondere autē sine affecta-
 tione, non interpellantem differentem, quando utile di-
 cit, neq; desiderantem suum sermonem ostentando in- 10
 terferere, modos statuentem sermoni & auscultationi.

Atque in primis quidem magno studio id
 comparandum habemus, scitè ut sermocinari
 possimus, ut nec contentiosius percunctemur, 25
 nec affectantius respondeamus, ut differenti non
 obloquamur, nec interfari atque interpellare ge-
 stiamus absurda ostentatione, fastumq; præ se
 ferente, ut modum teneamus, & sermocinandi, 30
 & auscultandi.

Πρῶτόν γε πάντων] γε Encliticum est. πρῶτον Superla-
 ff 12 tiuus

IN ARTEM GRAMMATICAM.

τίους aduerbialis cum Genitiuo, ut nos, primò omnium.

Χρησιμ] ἢ χρησις Verbale à Præterito uerbi χρᾶσμαι utor.

ἀμαθῶς] Aduerbium ab adiectiuo ἀμαθῆς. de quo supra.

5 ἀμαθῶς ἔχω] Aduerbium cum ἔχω sumpto neutraliter, pro eo quod est affectus sum, ἀμαθῶς ἔχω imperitè habeo, id est, imperitus et indoctus sum, sic ἠδελῶς ἔχω, Cod. e c 15. uers. 10.

ὄρωτᾶν] Infinitiuus ab ὄρωτᾶω.

ἀφιλονείκως] νᾶκ⊕ contentio, φιλονείκ⊕ contentiosus, ἀφιλονείκ⊕ minime contentiosus, Aduerbium ἀφιλονείκως.

10 Ἀφιλοτίμως] τιμὴ honor, φιλότιμος ambitiosus, et etiā qui magno studio et affectu re quampiā efficere nititur, ἀφιλότιμος minime affectatus, ἀφιλοτίμως Aduerb. pag. 83. uers. 26.

Χρήσιμω] à secunda persona Præteriti passiui Verbalia fiunt in ιμ⊕, à χρᾶσμαι, κέχρησαι, inde χρήσιμ⊕.

15 ἐπιθυμῆσα] θυμός, θυμέω, ἐπιθυμέω, Participium ἐπιθυμέων ἐπιθυμέουσα⊕, ἤ ἐπιθυμέουσα, Crasis ἐπιθυμῆσα.

ἐπιδείκνυμαι] δεικνύω, Futu. δείξω à δείκω, Præte. act. δείδαχα, Passi. δέδειχμαι δέδειχαι δέδειχται. Verbale δεικνός, pag. 89. uersu 5. inde δείκνός, Compositum ἐπιδεικνός, et

20 Aduerbium ἐπιδεικνός à Verbo ἐπιδεικνύω.

Μαυθάνειν δὲ ἀνεπειχυνώς, ἢ διδᾶσκειν ἀνεπιφθόνως, ἢ εἰ τι παρ' ἑτέρου δεδιδασκεται, μὴ ἐπικρύπτειν, ὡσαύτ' αἱ φαῦλαι τῶν γυναικῶν, αἱ τὰ
25 νόθα ὑποβαλλόμεναι, ἀλλὰ λεγέσθην ὕγνωμόνως τῶν πατέρων τοῦ λόγου.

Discere autem sine pudore, & docere sine inuidia, & si quid ab alio doctum est, non occultare, quemadmodum improbæ mulierum, notha supponentes, sed
30 prædicare gratè patrem sermonis.

Neque uerò ad discendum uerecundum esse

ff 13 opor

oportet, nec ad docendum malignum, quod ab alio tute didiceris, nequaquam clam habendum, cuiusmodi facere mulieres improbae solent, quae ex alijs ipsae quaesitos liberos uiris suis tollendos subiiciunt, patrem ementientes. autorem uero ipsum prodero grata commemoratione decet, uerumque ipsius scientiae parentem.

Μαυδάνη] Quatuor sunt Infinitiu in hac oratione, qui pendent ab Impersonali prius posito προσήκει. 10

Ἀνεπαίσχυτος] ἀσχύομαι erubescō, Praeteri. ἦσχυμμαι ἦσχυσα ἦσχυς, Verbale ἀσχυῖς. pag. 89. uers. 3. Compositum ἐπαίσχυτος ab ἐπαίσχυομαι, deinde per α priuatiuam particulam ἀνεπαίσχυτος, Aduerb. ἀνεπαίσχυτως. additur autē litera ν propterea quod ἐπαίσχυς incipitur à uocali. 15

Ἀνεπίφθονος] φθόνος inuidia, ἐπίφθονος inuidus, et per α priuatiuum ἀνεπίφθονος minime inuidens.

Δεδίδακται] Tertia persona praeteriti passiu à διδάχω: nam ab hoc themate sumit sua tempora διδάσκω docco.

Φῶλαι τῆ γυναικῶν] improbae mulierum, hoc est, improbae mulieres. quod uis Adiectiuum Genitiuo iungi potest tanquam partitium ut Grammatici uocant. pag. 129. uersu 15. 20

Ἐγγνωμένως] γνώμη animus, uoluntatis, ἀγγνώμων gratus, τῆ ἀγγνώμων, τῶν ἀγγνωμένων, Aduerbium ἀγγνωμένως grato et candido animo. 25

Τόν δὲ φωνῆς ὁ μέγς πεπμητί, ὡς μήτε διαφύγη τῷ ἀκωῶ πρὸ σμικρότητι, μήτε φοβηκὸν εἶν τῷ μεγέθει ἢ διατάσει.

Intentio porro uocis mediocris praefenda, ut neque effugiat aurem praexilitate, neque odiosa sit magnitudine contentionis.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Vocis porrò intentio mediocritate temperanda est, ut nec exilior fallat aures, nec contentior odiosa radat offensione.

5 Πρὸς ἰμνῆτέ[σ] τιμάω, τιμῶσω, τετίμῃκα, τετίμῃμαι τετίμῃσιν τετίμῃ, Verbale τιμῆτέ[σ], pag. 89. uersu 7. Compositum πρὸς ἰμνῆτέ[σ] à πρὸς ἰμάω eligo, probō, præfero.

Σμικρότης[σ] [σ] μικρός uel σμικρός: nam plurima sunt apud Græcos διπλολογήμενα, id est, quæ duobus modis effertur, ut scripsimus pag. 117. uersu 8. in uerbo δίλω. à σμικρός fit ἡ σμικρότης, ἢ σμικρότης[σ].

Φοβτικός] ὁ φόβ[σ] opus, φοβικός onerosus, molestus.

Εἶναι] esse ab εἶμι sum. pag. 103. uersu 24.

Μεγέθει] Crasis ex μεγέθει, Dativus à Nominat. τὸ μέγεθος.

25 Διατάσεως] τίνω, τινῶ, τέτακα τέταμαι τέτασαι, Verbale ἢ τάσις, pag. 89. uers. 2. Cōpo. διάτασις, τ' διατάσεως, à διατένω.

Προξετέλλαντα δὲ γν' ἑαυτῶ τὸ ῥηθισόμλιον, ὅτι αἰμοσιεύει τὸν λόγον, ὑπερσήμερον γν' ταῖς γν' τῦξαι, γλυκῶν γν' ταῖς ὀμιλίαις, ὃ δ' ἴα φη ὑπεραπείας τὸ ἡδὺ θηρώμλιον, ἀλλὰ δ' ἴα φη ὑμνῆος παρακλήσεως τὸ πρῶτον ἔχοντα, πανταχῶ τὸ τραχὺ, καὶ ὑπὸ μῆλαι δ' εἰσι, ἀπὸ θῆμλιον.

25 Prius expendentem autem in seipso dicendum, ita publicare sermonem, comiter appellan-tem in congressibus, suauem in conuersationibus, non per scurrilitatem uoluptatem uenantem, sed per bencuolam adhortationem, mansuetudinem habentem, ubiq; asperitatem, etiam si obiurgare oporteat, reijcientem.

30 Expendendum prius quid diciturus sis, atque ita demum edendum & prouulgandū. At uerò

in congressibus comiter appellare oportet, atq; in consuetudine suauem se præbere, non etiam uoluptatem facetosis sermonibus aucupari: adhortationum uerò benignitate, clementiæ ac mansuetudinis opinio colligenda est. Nusquam acerbum se præbere conuenit, etiam si obiurgatione opus sit.

Προεξίτασαι] ἐτάζω, Futu. ἐτάσω, Aori. pri. ἔτασα, Partic. ἐτάσας, Cōπο. ἔξίτασας, deinde προεξίτας à προεξίταζω. 10
Ῥηθισόμενον] Inusitatum ῥάω dico, ῥήσω, ἔρηκα, ἔρημαι ἔρησαι, ἔρηται, ἔρηθλω, ῥηθίσομαι, ῥηθισόμενον Participium primi Futuri passiui.

Οὕτω Δημοσιεύειν] subaudi δὲ oportet, aut προσήκει conuenit, quod antè præcessit. Ceterum οὕτω cum Infinitiuo pulchrè ponitur post aliquod Participium, ut hoc loco. 15

Δημοσιεύειν] δῆμι populus, δημόσι publicus, δημοσιεύω publicum reddo & euulgo. Ceterum illa in εὖω, partim actiue, partim neutraliter usurpantur: quædam utroq; modo, quædam in uoce tantum passiuæ. 20

Ἐνπροσήμερον, γλυκῶ, &c.] Hi omnes Accusatiui restrēdi sunt ad Infinitiuam orationis præcedentis, oportet quenq; ubi prius expenderit quid sit dicendum, ita demum proferre sermonem, ipsum, inquam, ἐνπροσήμερον, hoc est, comiter appellantem, simulq; γλυκῶ, id est, suauem, & ita in cæteris Accusatiuis, quasi subaudiatur participium uerbi Substantiui, nempe ὄντα, id est, existentem, ut ita loquamur, id quod ut melius percipiatur, mutemus orationis faciem, & pro Infinitiuo colloceamus Modum finitum, pro Accusatiuo Nominatiuū, hoc pacto: oportet ut, ubi quid dicendum sit, expenderit, ita demum sermonem proferat, ipse, inquam, simul existens comis in congressu, suauis in consuetudine, &c. Est enim hęc oratio in longum produ-

IN ARTEM GRAMMATICAM.

ετα, multitudine Accusatiuorū, qui in diuersis membris positi, tamen ad eandem pertinent periodum, id quod interpretes mutauit, conuersis membris in clausulas, ideoq; singulis sermē Verbum, oportet, addidit, aut aliud consimulus significationis.

5 ἄπροσῆγορον] ab ἀγορά fit προσηγορίω, saluto, appello, ἔ προσῆγορῶ, unde ἀπροσῆγορος qui non grauatim salutat. ἡλύξισι] ἢ ἔνδιξις colloquium, congressus, Verbale ab ἡλυγχανῶ, pag. 89. uersu 2. Simplex τυγχανῶ, quod Tempora sumit à τεύχω.

10 Γλυκῶν] Accusatiuus ab ὁ γλυκός, ἤ γλυκέῳ. Ὀμιλίαι] Nominatiuus est ἢ ὀμιλία, à Nomine ὄμιλος. Ἡδὺν] ὁ ἡδὺς suauis, τὸ ἡδὺ suauis, ἔ suauitas substantiuē. Θηρώμενον] θήρ θηρός fera, θήρα uenatio, θηρώω ἔ θηρώομαι uenor, aucupor, Crasis θηρώμαι, Particip. θηρώμενῳ.

15 Εὐμνῆς] μῆνῳ animus, δυσμνῆς inimicus, maleuolus: ἀμνῆς beneuolus, amicus, Genitiuus εὐμνῆῳ, Crasis autem εὐμνῆς, Primæ declinationis contractorum.

Παρακλήσεως] καλέω. Fut. καλέσω aut καλήσω. pag. 59. uer. 27. Prat. αἰ. κέκληκα per Syncopen pro κεκάληκα, Ραβ.

20 κέκλημαι κέκλησα, Verbale ἢ κλήσις, pag. 89. uers. 2. Compositum ἢ παράκλησις, ἤ παρακλήσεως, à παρακαλέομαι.

Προσῆμις] αἶνῳ laus, inde Adiectiuum ἀπιώης seu uis, immitis, crudelis, quasi ἀπὸ uel ἀπὸδερ αἶνῳ, id est, procul à laude. nihil enim magis inuisum populo quàm crudelitas, ex αἶνος

25 autem eliditur iota, ἔ α migrat in η: contrarium est προσῆμις mitis, mansuetus, placidus. Nam in huiusmodi compositionibus, ἀπὸ ἔ πρὸς saepenumero contraria sunt, ut ἀπὸ θεῖῳ reiectus, πρόσθεῖῳ ascitus. Igitur à προσῆμις Neutrum est τὸ προσῆμις captum substantiuē pro mansuetudine.

30 Τὸ προσῆμις ἔχοντα] Interpres τὸ προσῆμις ἔχει interpretatur mansuetudinis opinionem colligere. Nam ἔχει non tantum significat habere, sed etiam præbere ἔ præsistere, quasi

dicat Basiliius, benigna adhortatione præbendam & præstan-
dam esse morum mansuetudinem & clementiam.

Τὸ *Ἐαχὺ*] asperū, id est, asperitatem, à Masculino ὁ *Ἐαχὺς*.
Καὺρ] per Crasin, pro καὺ ἄρ, uide pag. 103. uersu 9.

Ἐπιτιμῆσαι] τιμῆ, inde τιμάω, Futu. τιμήσω, Aorist. pri. §
Ἐτίμωσα. In fin. τιμῆσαι, inde ἐπιτιμῆσαι ab ἐπιτιμάω increpo.

Δίῃ] Δῖ οportet per Crasin à Δίῃ. Optatiuus autem Δίῃ
citra Crasin effertur, nec dices Δῖ pro Δίῃ.

Ἀπωδέμενον] ὠδέω, Compositum ἀπωδέω, & deponen-
tialiter ἀπωδέομαι, Crasis ἀπωθέμαι repello, reijcio. 10

Προκαταλαβῶν γὰρ ἑαυτὸν *ἑὲ* ταπεινοφροσύνης,
*ἔ*τως ἐνωαράδεκτος ἔσῃ τῷ θεομύῳ *ἢ* δεραπέας.

Præoccupans enim teipsum per humilitatem, ita fa-
cilè acceptus eris indigentī curatione. 11

Ita enim maximè castigando acceptus eris, si
infra fastigium tuum descendens id feceris.

Προκαταλαβῶν] λαμβάνω Tempora sumit à λιβω. secun.
Aori. ἐλάβω, Partic. λαβῶν, Composi. προκαταβῶν à καταλαμ- 20
βάνω, id est, occupo, cōplector, inuado, & etiam idem quod reū
perago. quasi dicat Basiliius, Si prius ipse te per modestiā tan-
quā reum iudicaueris, nec te immunè à culpa duxeris: sed uelut
communè miseriam apud alterum miseratus fueris, facilius ad-
mittetur a adhortatio tua, quippe qui non uidearis alterū arro- 25
ganter increpare, sed communem casum dolere. A' καταλαμ-
βάνω fit προκαταλαμβάνω, præoccupo, Aori. sec. προκαταλα-
βῶν. Cæterū haud scio, num Budeus legerit προκαταλαβῶν, an
potius προκαταβαλῶν, id est, prius deijciēs: siquidē uertit, infra
fastigiū tuum descēdens, tanquam à Verbo καταβάλλω deijcio, 30
demitto: unde & καταβιβλημὸν & abiectus, de quo postea.

Ἐαυτὸν] teipsum: nā etiā est secūda personæ. pag. 81. uer. 25.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Ταπεινοροσύνης] ταπεινός humilis, ταπεινόφρων modestus, humilia de se sentiens, τ' ταπεινόφρονος, inde η ταπεινοροσύνη modestia animi, per Syncopen pro ταπεινοροσύνῃ, Cod. e c 10. uersu 12. in σωφροσύνη.

5 Ἐυπαράδοκτος] δέχομαι, δέχομαι, δίδεγμαί, δίδεξαι, δίδομαι, Verbale δοκτός, pagina 89. uersu 5. Compositum παράδοκτος, à παραδέχομαι: inde ὑπαράδοκτος, qui facile suscipitur et admittitur.

10 Πολλάκις δὲ χύσιμ' ἡμῖν ἔ' ὁ τὸ πεφύγετο πρόπος φ' ἐπιπλήξεως, ὅς τ' δαβὶδ' ἀμαρτήνῃ, ἔ' παρ' ἑαυτοῦ ἐπύγαγε τὸν ὄρον φ' κατὰδικίης, ἀλλ' ὑποβολῇ προσώπως χησάμηνος, αὐτὸν ἐκείνου ἐκάθισε τ' ἰδίου κελτῶν ἀμαρτήματ' , ὡσεὶ αὐτὸν καθ' ἑαυτοῦ

15 πθεξνεγνήσα πλὴν κελσιμ, μηδὲν ἐπ' μέμφεσθ' τὸν ἐξελέγασα.

Plerunq; uerò utilis nobis & Prophetæ modus increpationis, qui Dauid peccanti non à semetipso impedit modū damnationis, sed suppositione personæ usus, ipsum illum constituit proprii iudicem peccati, adeò ut ipse aduersus semetipsum pronuntians iudicium, nihil iam succenseret increpanti.

25 Plerunq; uerò conducibilis nobis erit ea increpandi ratio, quam Propheta secutus est, qui peccati reo Dauidi nō à semetipso impedit dānationis modum, sed accersita persona utens, iudicem illum ipsum in proprio crimine æstimando constituit. adeò præiudicio in sese factò, nihil ille deinde habuit, quod succenseret increpanti.

Πολλάκις] πολλάκις multus, πολλάκις sapius, δέκα decem,

MEDITAT. GRAECANICAE.

δεκάκις decies, ἐπτά septem, ἐπτάκις septies, πέντε quinque, πεπτάκις, ἕξ sex, ἑξάκις, & ita in cæteris.

Προφήτης] φημί dico, πρόφημι prædico, coniugationem eius uide pagina 107. uersu ultimo. Tempora sumuntur à φάω, φήσω, πέφηκα, πέφημαι πέφησαί πέφησι : inde Compositum προπέφηται, Verbale ὁ προφήτης propheta, pagina 89. uersu 5. Ἦ πρόφητις Prima declinationis.

ἐπιπλήξω] πλήττω, πλήξω, πέπληκα, πέπληγμαι, πέπληξαί : unde ἡ πλήξις, pagina 89. uersu 2. Compositum ἐπιπλήξις, αὐτὸ ἐπιπλήξεως, à Verbo ἐπιπλήττω increpo. 10

Δαβὶδ] Historia est secundi Regum capite 12.

Ἀμαρτόνη] ἀμαρτάνω pecco, Tempora sumit ab ἀμαρτέω, pag. 110. uersu 9. Futu. ἀμαρτήσω. Aoristus pri. ἠμαρτήσα, Aoristus secundus ἠμαρτήσθην : de cuius formatione pag. 66. uersu 1. Particip. ὁ ἀμαρτήσων, ἡ ἀμαρτόνη, & ἀμαρτόνη. 15

ἐπήγαγε] ἄγω, secun. Aorist. ἤγαγον, Atticè ἤγαγον, pag. 109. uersu 11. Compositum ἐπάγαγε, secun. Aorist. ἐπήγαγον, & Atticè ἐπήγαγον ἐπήγαγεσ ἐπήγαγε.

Καταδίκης] ἡ δίκη : inde καταδίκην supplicii, condemnatio.

ὑποβολή] ὑποβάλλομαι propono & tanquam fingo, inde 20 Verbale ἡ ὑποβολή suppositio, & tanquam fictio.

Χρησάμενος] χράομαι, Futurum χρήσομαι, Aoristus pri. mius medius ἐχρησάμην, Participium χρησάμενος.

ἐκάθισε] ab ἔω sedeo fit ἕω Pleonasmoliteræ ? Solet autem propter Pleonasmum conuerti e in i, τέκω τίττω, ῥέπω ῥίπτω, μέγω μέμνω. sic ab ἔω fit ἕω : inde Compositum ex Præpositione κατὰ, quod magis receptum est καθίζω, Futu. καθίσω, Aorist. pri. ἐκάθισα ἐκάθισας ἐκάθισε. sitq; Augmentum autem præpositionem, quod Compositum nihil addat ad significationem. pag. 96. uersu 17. Est autem καθίζω interdum 30 Neutrum, id est, sedeo, interdum Actiuum, id est, colloco, constituo, & sedere facio. hoc loco capitur actiue.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Κριτών] κρίνω, iudico, Fut. κρινῶ, Præc. act. κέκρικα, Pass. κέ-
 κειμαι κέκρισαι κέκριται, Verbale ὁ κριτής iudex. pag. 89. uers. 5.
 Ἀμαρτίαι] ἄμαρταν, Futurum ἄμαρτίσω ab ἄμαρτίω,
 Præc. acti. ἠμάρτηκα, Pass. ἠμάρτημαι, Verbale nomen τὸ
 5 ἄμαρτημα, ἧ ἄμαρτίαι] pag. 88. uersu ultimo.
 ὣσε] ponitur cum Infinitiuo, nempe μέμφεσθαι. Cod. d d 16.
 uersu 2.

Προεξενηκόν] φέγω, secund. Aorist. ἤνεγκον ab ἠέγκω,
 Participium ὁ ἤνεγκών, ἧ ἤνεγκόν] , ἧ ἤνεγκό]α, Compo-
 10 situm ἔξενηκῶν ab ἐκφέρω, deinde προεξενηκῶν à προσφέ-
 ρω, id est, prius effero et pronuntio.

Κείσιν] ἢ κείσις, ἢ κείσεως, Verbale à κρίνω.
 ἔξελέγξαι] ἐλέγγω, Futu. ἐλέγξω, Aorist. pri. ἤλεγξα,
 Participium ἐλέγξας, Compositum ἔξελέγξας ab ἔξελέγγω.
 15

Ἐπεὶ δὲ τῷ ταπεινῷ καὶ καταβεβημένῳ φρονή-
 ματι, ὄμμα συγνόν καὶ εἰς γλῶσσων γυνοκός, γῆμα
 ἠμελημένον, κόμη ἀρχμηγὰ, ἐδὴς ῥυπῶσα, ὣσε αὐ-
 ποιῶσιν οἱ πρηνῶντες κατ' ἐπίδηδουσι, ταῦτα ἐκ τοῦ
 20 αὐτομάτω ἡμῖν ἐπιφαίνεσθαι.

Comitatur autē humiles atq; abiectos animos, ocu-
 lus tristis, & in terram innuens, habitus neglectus, co-
 ma squallida, uestis sordida, ita ut quæ faciunt lugētes
 25 secundum studiū, ea ex spontaneo in nobis appareant.

Et consentaneus quidem fuerit summisis atq;
 abiectis animis, tristis oculus atq; deorsum uer-
 gens, habitus neglectus, squallida coma, uestis
 30 sordida, adeò quæ lugentes consultò meditatoq;
 faciunt, ea suapte animi sponte in nobis, & uelut
 habitu temerario, extitisse uideri debent.

MEDITAT. GRAECANICAE

Ἐπι[α]] ἔπομαι sequor, comes sum, Dativus iungitur.

Καταβελημιώ[ω]] βάλω, Futu. βαλῶ, Præter. act. βέβληκα, pag. 112. uers. 17. Παß. βέβλημαι, Partic. βέβλημένος, Compositum καταβελημιώ[ω] abiectus, à καταβάλλω deicio, demitto.

Ὀμμα] ὀπτομαι, Præter. παß. ὤμμαι, Verbale τὸ ὄμμα, 3 pag. 88. uersu ultimo.

συγνός] Multa nomina fiunt ab Aoristo secundo, eiusq; seruant penultimam, & characteristicon. πείθω ἔπιθον πίδαός. sic à τρύω, Futurum τρύω, Aoristus secundus ἔσυρον, Nomen συγνάός, sed per Syncopen dicitur συγνός tristis. 10

Σιωνοδικός] νάω, νάσω, νήδικα, Partic. ὀνοδικός, Neutrum τὸ νοδικός, Compositum σιωνοδικός à σιωνάω.

Σχήμα] ἔχω quædam Tempora sumit à σχέω, σχίσω, ἔσχηκα, ἔσχημαι, Verbale τὸ σχῆμα. pag. 88. uersu ultimo.

Ἡμελιμιώ[ω]] ἀμελιέω, Futurum ἀμελιέσω, Præter. acti. 15 ἠμέλικα, Passivum ἠμέλιμαι, Participium ἠμελιμιώ[ω].

Ἀυχημῆ[α]] αὐχημί squalor, inde Adiectivum αὐχημῆς.

Ἐσθῆς] ἔω induo, Futu. ἔσω, Præter. acti. ἔκα, Παß. ἔσμαι ἔσαι ἔσαι: unde ἐσῆς Verbale, pag. 89. uersu 5. ut autem ab ἀργός fit ἀργῆς ἀργῆτ[ε], & à γυμνός γυμνῆς γυμνῆτ[ε], 20 sic ab ἐσῆς fieret ἐσῆς ἐσῆτ[ε], sed tenuis τ, migrat in aspiratam θ, quod pensatur prima syllaba, ubi uertitur ἐ aspiratum in ἔ tenue, dicimusq; ἢ ἐσθῆς, ἢ ἐσθῆτ[ε] uestis.

Ῥυπῶ[α]] Particip. fœmininum, à ῥυπάω, ut βεάω, βεῶσα.

Κατ' ἐπιήδωσι] secundum studium, id est, studio, consulto. 25

Ἐπιήδωσι] ἢ ἐπιήδωσις, Verbale ab ἐπιήδω. pagina 89. uersu 2.

Ἀυτομάτ[ε]] Obsoletum est Verbum μάω, id est, promptus sum, unde μεμάως, pag. 77. uers. 21. finge uerbum in μι, μίμημι, Futu. μῆσω, Præter. acti. μίμηκα, Παß. μίμημαι μίμησα 30 μίμη[α], Verbale ματός, pag. 89. uersu 5. quasi dicas promptus, inde αὐτόματ[ε] ultioncus, spontaneus, suapte natura

IN ARTEM GRAMMATICAM.

promptus, nec aliunde adhibita cura ascitus. ἐν τῷ ἀπομάτῳ
fiunt, quæ sua sponte eueniunt, quasi per se, nulla extrinsecus
aduocata causa.

5 Χιτῶν εἰς ζώνης πρόσσεαλμύθη ἢ σώματι, τὸ
μλίον ζῶμα μήτε αὖτῃ λαγόνω, γυναικῶδες γάρ,
μήτε χῶνον, ὡσεὶ διαρρέειν τὸν χιτῶνα, βλακικὸν γάρ.

20 Tunica per cingulum astricta corpori: ueruntamen
cinctus neque supra ilia, muliebri enim; neque laxus ut
diffluat tunica, desidiosum enim.

Tunica cinctu appressa sit corpori & astricta.
Cinctus neque muliebrem in modum ilia exuperet,
neque praelaxus fluxam tunicam efficiat.

25 Πρόσσεαλμύθη] εἰλλω, σελλῶ, ἔσαλκα, ἔσαλμαι, Partic.
ἔσαλμύθη, Compositum πρόσσεαλμύθη, ἀ προσίλω suc-
cingo, astringo, scribiturq; per unicum σ.

20 ἔζωμα, Ραβινuum ἔζωμα, Verbale τὸ ζῶμα.
Ζῶμα] ζωνῆς cingo, Futurum ζῶσω, Præteritum ἔζω.

Λαγόνω] ὁ λαγών, τῷ λαγόνθη, id est, ilia.

Γυναικῶδες] ἢ γυναιξ, ἢ γυναικός. inde ὁ καὶ ἢ γυναικῶ-
δης, hic ἔσ hac muliebris, τὸ γυναικῶδες.

25 Διαρρέειν] ῥέω, Infinitiuus ῥεῖν, Crasis ῥᾶν, Compositum
25 Διαρρέειν ἀ διαρρέω per geminum ῥῥ. pag. 121. uersu 1.

Βλακικόν] ὁ βλάξ, τῷ βλακός, mollis, unde ὁ βλακικός
mollis ἔσ piger, ἔσ qui torpore desidet, pro quo posuimus
Nomen desidiosum, ut numero Græcorum responderemus.

30 Καὶ τὸ βᾶδισμα μήτε νωθρόν, ὡς ἔκλυση εἰς ψυ-
χῆς κατῆγορεῖν, μὴ δὲ ἄν σφοδρόν καὶ σεβημιλίον,
ὡς ἐμπλήκῃς αὐτῆς τῆς ὀσμῆς ὑποφάνειν.

MEDITAT. GRAECANICAE

Et incessus neque segnis, ut dissolutionem animi declaret, neque rursus uehemens & incitatus, ut consternatos ipsius impetus significet.

Incessus esto nec segnis, ne animū dissolutum declaret, nec rursus uehemens insolenterque incitatus, ne consternatos impetus animi significet.

Βάδισμα] βαδίω. Futu. βαδίσω, Præter. acti. βεβάδικα, Pass. βεβάδισμα, Verbale τὸ βάδισμα. pag. 88. uersu ulti.

ἔκλυσι] λύω, Futu. λύσω, Præter. acti. λέλυκα, Passi. λέλυμαι λέλυσαι, Verbale ἡ λύσις, pag. 89. uersu 2. Compositum ἔκλυσις ab ἐκλύω.

Κατηγορεῖν] ab ἀγορά fit Verbum κατηγορέω mutatione α in η. Infinitiuus κατηγορεῖν, Crasis κατηγορεῖν. quod Verbum non solum significat accusare, sed etiam demonstrare, declarare, ut arguo apud Latinos, degeneres animos timor arguit. id est, demonstrat, ostendit.

Σεσοβημένος] σοβῶ, σοβήσω, σεσοβήκα, σεσοβήμα, Partic. σεσοβημένος, turbulentus & concitatus, à Verbo σοβέομαι turbulententer ingredior, & obuium quocumque submoueo, & protrudo.

Ἐμπλήξω] πλῆξω, πέλκω, πέπληκα, πέπλημα, πέπλημαι, πέπληξαι, πέπληξαι, Verbale ὁ πλκτός, pag. 89. uersu 5. & cum ἦν Præpositione ἐμπλήξω.

Cæterum in hac Epistola parte geminum est ὡς, id est, ut, & tamen Budæus utroque loco posuit ne, propterea quod in huiusmodi orationibus, idem efficere solet negatio quod & affirmatio.

Σκοπὸς ἐδῆται εἰς, κάλυμμα ἐν καρτῶς, πρὸς χειμῶνα καὶ θέραι αὐταρκείας.

Scopus uestis unus, operimentum esse carnis, contra hyemem & æstatem sufficiens.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Vnum modò sit uestitus propositum, operie-
mentum ut existat, ab æstus frigorisq; iniuria
corpus asserere aptum & idoneum.

5 Κάλυμμα] καλύπτω, καλύψω, κεκάλυφα, κεκάλυμμα,
Verbale τὸ κάλυμμα, pag. 88. uersu ultimo.

Σαρκός] ἡ σὰρξ, ἢ σαρκός, caro carnis.

Ἄνταρκος] ἀρκίω sufficio, αὐτός ipse, hinc ὁ κὶ ἢ ἀντάρκως, qui
ipse sibi sufficit, sufficiens, externis adminiculis non indigens,

10 sed sua ipsius sorte contentus: Neutrum τὸ ἀνταρκος Accentu
in antepenultima, ut dictum de Vocatiuo ὦ Δημοσθένες à No-
minatiuo ὁ Δημοσθένης. pag. 127. uersu 2.

Μήτε δὲ ἐν χρώματι τὸ ἀνθηρὸν διοκέδω, μήτε γν
15 τῆ καίσασιδνῆ τὸ λεπτόν ἔμαλακόμ. τὸ γὰρ τὰς γν
ἐδῆπι ἐυχροίας ποδισκοπέμ, ἴσῳ δὲ ζωναιεῖω καλ-
λωπισμῶ, ὄμ ἐκῆναι ἐπιτιδδύσιμ, ἀλλοτρίω αὔθει
παρεῖας καὶ τρίχας ἐαυτῆν κατὰβάπτισαι.

20 Necq; uerò in colore amœnitas exquiratur, neque in
structura tenue & molle. Nam in ueste nitidos colores
circumspicere, æquale est muliebri ornamento, quod
illæ affectant, extraneo flore malas & crines suos ipsa-
rum intingentes.

25 Colorum amœnitates ne exquirantur, nec
opificiorum deliciæ pratenuēs ac molliculæ.
Etenim in ueste pigmentorum lautitias conse-
ctari, perinde est atque si muliebrem comptum
30 nobis accommodemus, quem magno illæ studio
sibi aptare solent, accersitis lenocinijs crines ma-
lasq; inficientes.

MEDITAT. GRAECANICAE

χρώμασι] χρώω uel χρώω obsoletum Verbum. Futu. χρώσω.
 Præc. act. κέχρωκα, Pass. κέχρωμαι, Verbale τὸ χρώμα co-
 lor, pag. 88. uers. ult. Ἐ χρώματος, ἕδ χρώμασι. Ut autē thema
 reperiamus tametsi obsoletū, praestat sursum ascendere hoc pa-
 cto: χρώμασι Datiuus est, Genitiuus autem χρώματος, Nomina-
 tiuus τὸ χρώμα. Neutra uerò in μα sunt Nomina uerbalia,
 quæ deducuntur à prima persona Præc. passiui ablato Incre-
 mento, & conuerso μαι in μα: fit igitur χρώμα à κέχρωμαι,
 quod formatur ab actiuo Præteriti κέχρωκα, erit ergo Futu.
 χρώσω. Præsens, nec tertiæ potest esse cōiugationis, nec Quar- 10
 tæ: illic enim Præc. passi. assumit σ ante μαι, pag. 34. uers. 15.
 ut à πέθω πείσω, πείψομαι, à φράζω φράσω, πείφρασμαι. qua
 lege dicretur τὸ χρώμα à Præterito κέχρωσμαι. erit igitur
 Præsens Sextæ coniugationis χρώω: nam in hac coniugatio-
 ne non omnia sumunt σ ante μαι: aut erit Præsens χρώω & 15
 per Crasin χρώ in Tertia circumflexorum. In coniugationi-
 bus autem circumflexorum, quando penultima Præc. actiui est
 longa, non assumitur σ, ut scripsimus in Institutionibus pag.
 61. uers. 4. diciturq; χρώμα per ω, nou χρόμα per ο. Præteritū
 igitur passiuum, unde hoc Verbale proficiscitur, est κέχρωμαι 20
 per ω. quod si scriberetur per ο paruū, diceremus κέχρω-
 μαι, & inde Verbale τὸ χρώμα, interiecta litera σ.

ἀνθρόρ] ἀνθ & flos, ἀνθρός floridus, iucundus, amœnus,
 τὸ ἀνθρόρ amœnum, substantiuè amœnitas.

Διωκίδω] διώκω persequor, selector, studiosè affecto, Pass. 25
 siuum διώκομαι. Imperatiuus διώκε διωκίδω.

Κατὰσκηῖ] Datiuus à πατὰσκηῖ, Simplex ἢ σκηῖ.

Λεπίδω] λέπω decortico, Futurum λέψω, Præc. λέλεφα,
 Passiuum λέλεμαι λέλεται λέλεται, Verbale λεπτός, pa-
 gina 89. uersu 5. tenuis, minutus, quasi decorticalus. 30

Λεπίδω καὶ μαλακώ] utrunq; Adiectiuum, & in Genere
 neutro capitur hîc substantiuè.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

ἴσσυ] ἴσϙ aequalis. interdum iota est breue, tum scribitur ἴσϙ Accentu acuto. interdum producitur, ϙ scribimus ἴσς circumflexè, quia longa ante breuem finalem circumflectitur, ut ἐσῶτϙ. pag. 125. uersu 20.

3 Γυναικέω] ἢ γυνήεις, ἢ γυναικός. inde fit Adiectiuum in ἔως, ὁ γυναικῆϙ muliebris.

Καλλωπισμῶ] κάλλϙ pulchritudo, ὡϙ ὠπός facies. hinc Verbum καλλωπίσω excolo, accuratè orno. Futn. καλλωπίσω. Præc. acli. κεκαλώπικα, Pass. κεκαλώπισμαι. Verbale

10 ὁ καλλωπισμός Secundæ declin. pag. 88. uersu ultimo.

ἄλλῳ] ἄλλϙ alius, ἀλλότῳ alienus, ascititius.

ἄνθει] τὸ ἀνθῶν, ἢ ἀνθεός, τῶ ἀνθεί, Crasis ἀνθῶ.

Τείχεα] ἢ τεῖχος, ἢ τεῖχος per τ, pag. 12. uersu 3. Accusatiuus pluralis τὰς τεῖχεα Accentu in priore syllaba, pag.

15 na 126. uersu 21.

Ἀλλὰ μὴν ἢ παχύτις ὅτως ἔχει ὁ χιτῶν ὀφέλει, ὡς μὴ λείδῃ κωνῶ πρὸς τὸ θάλλει τὸν ἐνδύομενον.

Atqui & crassitudine sic habere tunica debet, ut ne
20 indigeat socio ad fouendum indutum.

Tunica sit eousq̄ crassa, ut alio opus nō sit integumēto ad calefaciendum corpus ea contactū.

Ἀλλὰ μὲν] at uerò, enim uero, atqui.

25 Παχύτητῳ] ὁ παχύς crassus, inde Substantiuum ἢ παχύτης, ἢ παχύτης crassitudo.

Παχύτητῳ οὕτως ἔχει] Eleganter Genitiuus additur, quoties ἔχω ponitur cum Aduerbijs. Lucianus, ὡς ἕκαστος γνώμης ἢ ἐμπειρίας εἶχε. In cuiusmodi orationibus subaudias
30 ἕνεκα uel χάρις, quæ crebrò in Genitiuis intelliguntur, γήρας οὕτως εἶχε, tali erat genere, id est, sic se habebat, quod ad genus atlinet. παχύτητῳ οὕτως ἔχει ὀφέλει, quantum ad

crasitudinem pertinet, sic se habere debet.

Διέει] Crasis ex infinitiuo διέει, à διέομαι indigeo.

Πρὸς τὸ θάλπηρ] ad fouendum, uel calefaciendū. est Infinitiuus pro gerundio. Cod. a a 16. uers. 4. in πρὸς τὸ ἔμποιῆσαι.

Ἰνδύομαι] δύνω, Ἰνδύνω, Ἰνδύομαι induor, Participium praesentis temporis ὁ Ἰνδύομαι & qui induitur.

Ἰπόδημα δὲ τὸ ὑτελὲς ἢ ἤπιον ἢ ἀξίαν, ἀνυδῆως δὲ πλὴν χρείαν ἀκρηγῶν.

Calciariū uerò uile quidem secundum dignitatem, 10
citra indigentiam autem necessitatem implens.

Calciarium esto pretio quidem illud uili, sed
quod uicem suam implere possit.

Ἰπόδημα] δέω, δίσσω, δέδηκα, δέδημαι, sic ab Ἰποδέω 15
Ἰποδέδημαι: unde Verbale τὸ Ἰπόδημα, pag. 88. uersu ultimo. Subaudiendum autem hoc loco uerbum Substantiuum sit uel esto, ut etiam antea.

ὑτελὲς] τέλ & interdum impensa & sumptuosus, πολυτελής
sumptuosus, sic ὑτελής uilis, & facile parabilis impense. 20

ἀνυδῆως] Ἰνδύομαι indigenter, ut sic loquamur, & per a
priuatiuum ἀνυδῆως citra indigentiam.

Ἀποπληρῶν] πλήρης plenus, πληρόω impleo, Participium
ὁ πληρόων τὸ πληρόον, Crasis πληροῶν, Compositum ἀπο-
πληροῶν, à Verbo ἀποπληρώω. 25

Καὶ ἀπαξιαπλῶς, ὡς γὰρ τῷ Ἰνδύομαι ἠγειροῖς πρὸς ἡμετέραν
τὴν χρείαν, ἔτω καὶ γὰρ Ἰνδύομαι ἠγειροῖς ἐκπληρώσει τὴν χρείαν,
& ὡς θρασυτέρας τὴν δέξασθαι τῷ Ἰνδύομαι, καὶ ὡς
ἐκ ἀπορρήτων παροψήματα, πρὸς τὰς ἀναγκαίας
χρείας πλὴν ἰχθῶν τῶν σώματι δυνάτω διασώσασθαι. 30

Et semel in uniuersum, ut in indumēto praeire cōue-

IN ARTEM GRAMMATICAM.

nit utile, sic & in cibo panis explebit indigentiā, & aqua sedabit sitim sano, & quæ ex leguminibus obsonia, ad necessarios usus robur corpori possunt conseruare.

5 Et ut semel omnia uno uerbo complectar, ut in ueste comparanda, rationē in primis constare oportet utilitatis, ita in cibo panis usus expleuerit id quod opus est ad alimentum: aquæ potus sedauerit sitim homini integræ ualeitudinis. quibus
10 bus accedent ea pulmenta, quæ ex leguminibus ad usus tantum necessarios facta, tuendæ sunt integre corporis firmitati.

Ἀπαξαπλῶς] ἀπαξ semel, ἀπλῶς simpliciter, denique,
15 Ἔσθηματι. quæ duo Aduerbia simul iunguntur, ut etiam dicitur ἀπαξάπας, id est, uniuersus.

ἔδωκα] ἔδωκα, ἔδωκα, ἔδωκα, ἔδωκα, ἔδωκα, Ver-
bale τὸ ἔδωκα, pag. 88. uersu ult. ἔδωκα, ἔδωκα, ἔδωκα.

ἤγειρα] ἤγειρα, Infinitiuus ἤγειρα, Crasis ἤγειρα, id est,
20 præire, Ἔσθηματι, tanquam primas partes obtinere.

Χρειώδες] χρεία usus, ὅ καὶ ἡ χρείωδης utilis, χρείωδες
utile. Substantiuè capitur pro utilitate.

Τροφή] τροφή, ἡ τροφή alimentū, cibus. Cod. bb. i. uer. 6.

ἐκπληρώσῃ] πληρώω, Fut. πληρώσω, Composi. ἐκπληρώσω.
25 forsitan scribendū hic ἐκπληρώσῃ, Ἔσθηματι, post θεράπωνα in Subiū-
ctiuo: nā Budæus uertit expleuerit Ἔσθηματι, sedauerit. quāquā et La-
tini Indicatiuū quādoq; sic usurpare solent, ualebis pro ualeas.

Ἐσθηματι] ἔσθημα, Fut. ἔσθημα, Præter. ἔσθημα, Pass.
ἔσθημαι, Verbale τὸ ἔσθημα, ἔσθημα, per ε, ut etiam
30 τὸ τέλμα ἀ τέλω, τὸ τέρμα ἀ τέρω. pag. 88. uersu ultimo.

Παροψήματι] ὀψάω, ὀψάω, ὀψάω, ὀψάω, Composi. παρο-
ψήμαι, Verbale τὸ παροψήματι ἔσθηματι. pag. 88. uer. ult.

MEDITAT. GRAECANICAE

ἀναγκάας] ἢ ἀνάγκη, necessitas, ὁ ἀναγκᾶ⊕ necessarius,
 ut ab ἀκμή ἀκμᾶ⊕, ἀ βία βιά⊕. Cod. ff 9. uersu 18.

Ἰσχυῶ] ἢ ἰσχύς, ἢ ἰσχύ⊕, τὴν ἰσχυῶ. pag. 15. uersu 4.

Σώματι] τὸ σῶμα, τ̄ σώμα⊕, τ̄δ σώματι. Plato dictum
 putat σῶμα quasi σῆμα, id est, sepulchrum, quod corpus sit tan- 5
 quam sepulchrum animæ. Quamuis autē non statim occurrant
 uocum themata, non tamē protinus à rimando superfedebimus,
 præsertim ubi aliqua deducendi spes affulserit. uerbi gratia,
 Neutra quæ in μα, desinunt, à Præterito passiuo deducuntur,
 ⊕ Verbalia sunt fingamus igitur thema, à cuius significatio- 10
 ne Nomen ipsum non multum abludat. σώω idem est quod
 ὑγιαίνω sanus sum ⊕ ualeo, unde legitime formari possit τὸ
 σῶμα, ut prius χρώμα à χρώω. non tamen usitatū est σῶω, sed
 σώσω, quemadmodum nec χρώω, sed χρώσω, quæ dicta sunt per
 Pleonasmum literæ ζ, cuiusmodi plurima sunt Sextæ coniuga- 15
 tionis: aut interuentu ζ, Quartæ, ἔω ἔσω, διώω διώσω, ⊕ c.
 sic à χρώω ⊕ σώω fiunt χρώσω ⊕ σώσω, quæ magis usitata
 sunt. nam crebrò sunt obsoleta Primitiua, ⊕ recepta ex illis
 deducta, τίτω uersatur in usu, non τίω primum.

Διώω] tertia persona Verbi διώωμαι secunda coniu- 20
 gationis in μι, est autem deponens uerbum.

Διασώσαδι] σώσω, Futu. σώσω, Aoristus primus ἔσωσα,
 Medius ἔσωσάμην, Infinitiuus σώσαδι, Compositum autem
 διασώσαδι à Verbo διασώζομαι.

Ἐδίειν δὲ μὴ λυοσώδη γαστριμαργίαν ἐμφαίνοντα, 25
 ἀλλὰ πανταχῶ τὸ εὐσταθὲς κῆ προᾶου ⊕ ποδὶ τὰς ἰσο-
 νὰς ἐγχεατὲς διασώζοντα, μηδὲ τέτε τὸν νῶν ἀργῶν
 γῆ τῆ ποδὶ θεῶ γίνοντα ἔχοντα, ἀλλ' αὐτῶ τ̄ βρωμά-
 των τὴ φύσιν, καὶ τὴν τῶ ὑποδεχόμενὸν σώμα⊕ 30
 κατὰσκευῶν, ἀφορμῶν ποιῶν δόξολογίας. πῶς πει-
 κίλα εἶδη τροφῶν τῆ ιδιότητι τῶν σωματίων ἀερόζον-

IN ARTEM GRAMMATICAM.

τῆ, παρὰ τὸ πᾶν οἰκονομῶν ἐπιγυρόντων.

5 Edere autem non rabidam gulositatem ostendentem, sed ubique constans & mansuetum & circa uoluptates continens seruantem, neque tunc mentem otiosam in de Deo cogitatione habentem, sed ipsam alimentorum naturam, & suscipientis corporis structuram, occasionem facere glorificationis. quomodo uaria genera ciborum proprietati corporum congruentia, ab omnia moderante excogitata sunt.

10 Inter epulandum hoc cauere conuenit, ne heluuantium speciem præbeamus, sed & constantiã, & mansuetudinem ubiq; retineamus, atq; in percipiendis uoluptatibus æquabilem continentia, 15 ne tum quidem porro ita animis esse feriatís nos oportet, ut commentatione rerum diuinarum uacemus. Quippe qui alimentorum naturam, corporisq; aliti opificiũ argumentum habeamus, diuinas laudes exordiendí, utique cum in 20 mentem nobis uenit, quomodo uaria cibi genera corporum qualitatí accommodata, ab eo sint inuenta, qui omnia moderatur & regit.

25 λυσώδην] λύσσα rabies, ὁ καὶ ἡ λυσώδης rabidus, τὴ καὶ αὐτὴ λυσώδης, τὴ καὶ τῶν λυσώδεια, Crasis λυσώδης.

Γαστριμαργία] γαστήρ uēter, μάργος edax, γαστριμαργία, γαστριμαργία] φαίνω, ἐμφαίνω, Partic. ἐμφαίνων. (lositas.

Ἰσημῆς] ἰσημι, tertia perso. Præc. pass. est ἰσημῆς, Verbale ἰσημῆς, pag. 89. uers. 5. à quo ὁ καὶ ἡ ἰσημῆς, τὸ ἰσημῆς, migrat

30 autem τ in θ, ut etiam fit in ἰσημῆς. Cod. gg 6. uers. 18. ἰσημῆς,

βρωμάτων] βρώσχω Τέρονα sumit à βρώω, βρώσω, βιβρώκα, βιβρώμην, Verbale τὸ βρώμα, τὴ βρώμας. pag. 88. uers. ult.

MEDITAT. GRAECANICAE

φύσιμ] ἢ φύσις, τ' φύσεως, Verbale à φύω. pag. 89. uersu 2.
 Δοξολογίας] δόξα gloria, λόγος sermo, inde δοξολογία
 laus, & Verbum δοξολογέω glorifico.

εἶδη] τὸ εἶδ' &, τ' εἶδε &, τὰ εἶδ' &, Crasis εἶδη.

Τροφῶν] τροφή, Genitiuus pluralis τῶν τροφῶν. 5

Ἰδιότης] ἢ ιδιότης, ἢ ιδιότης &, τῇ ιδιότητι, ab ἰδί &.

Οἰκονομίας] οἶκος domus, familia, νόμος & lex. hinc οἰκό-
 νομος &, qui rebus domesticis tanquam lex est, toti familiae gu-
 bernandae praefectus, & Verbum οἰκονομέω guberno, dispen-
 so. Participium ὁ οἰκονομῶν, τ' οἰκονομοῦν &, Crasis οἰκο- 10
 νομῶν &, ut ποιῶν & ποιῶν &, à ποιῶν.

Ἐπινοήται] νοέω, νοήσω, νοήσῃ, νηόμαι νοήσαι νη-
 νόηται, Compositum ἐπινοήσῃ, ab ἐπινοέω.

Εὐχαὶ πρὸς τροφῆς ἀξίως γινώσκωμεν τῷ τ' θεῷ πα- 15
 ρωχῶν, ὧν τε νῦν δίδωσι, & ὧν πρὸς τὸ μέλλον ἐτα-
 μιούμεθα. Ὀυχὰς μετὰ προφῶν, Ὀυχαισίαν τῷ δεδ-
 ομῶν ἔχουσαι, καὶ αἰτίαν τῷ ἐπηγγελμῶν.

Orationes ante cibum dignè fiant Dei donis, quæq; 20
 nunc dat, & quæ in posterum reposuit. Orationes post
 cibum, gratiarum actionem datorum habentes, & fla-
 gitationem promissorum.

Porro autem orationes antequam cibum sumi- 25
 mus, pro dignitate diuinarum benignitatum incun-
 dae sunt, cum earum quæ in presenti nobis di-
 uinitus conferuntur, tum uero earum quæ in poste-
 rum eisdem reconditæ sunt. Iam à corporum cura-
 tione rursus orationes gratiarum actionem exequan- 30
 tur, iam acceptorum ergo, atq; eo amplius eorum
 flagitationem, quæ Deus nobis pollicitus est.

IN ARTEM GRAMMATICAM.

Ἀξίως] ἄξι Ⓞ dignus Genitiuo iungitur, sic Ⓞ Aduerbiuμ
 ἀξίως Ⓞ παροχῶν: quemadmodum ad Romanos cap. ult. ἰνα
 αὐτῶν προσδέξῃσθε ἐν κυρίῳ, ἀξίως Ⓞ ἀγίῳ, ut eam suscipia-
 tis in domino, dignè sanctis, id est, ita ut sanctos decet. ad eun-
 dem modum Latini: Viuere naturæ si conuenienter oportet.

Γοιέσδωσαρ] γίνομαι, secun. Aor. medius ἐγενόμην, pag. 113.
 uersu 2. Imperatiuus γοιέ, γοιέσδω, Plurale γοιέσδωσαρ.

Παροχῶν] ἔχω, παρέχω præbro, ἢ παροχὴ quicquid largi-
 mur Ⓞ conferimus, uertitur ε in ο, ut dictum prius in ζέπω
 80 ζότω Ⓞ, Cod. b b 1. uersu 6. Genitiuus pluralis Ⓞ παροχῶν.

ἄνω] ἄνω Relatiuum est antecedentis παροχῶν. Græci ue-
 rò Relatiuum ponunt in eodem casu cum antecedente, ἀξίως
 Ⓞ παροχῶν, ἄνω δίδωσι, pro ἄς δίδωσι. pag. 132. uersu 5.

Μέλλω] Futurum, siue uenturum. est Participium neutri
 85 generis Præsentis temporis, à Verbo μέλλω, unde Græcis Fu-
 turum tempus dicitur μέλλω.

ἔταμιόσατο] ταμιόω. Futurum ταμιόσω. Aoristus pri-
 mus actiuus ἔταμιόσα. Medius ἔταμιόσαμίω, ἔταμιόσω,
 ἔταμιόσατο, id est, condidit Ⓞ seposuit.

80 ἄχαρις] χάρις gratia, beneficium, χαρίζομαι gratiam
 confero. finge uocem actiuam, χαρίζω, χαρίσω, κεχάρικα κε-
 χάρισμαι κεχάρισαι κεχάρισαι, Verbale χαριστός, pag. 89.
 uers. 5. Ⓞ addita particula ἄν sit ἄχαρις Ⓞ: unde ἄχαρις
 gratias ago, Ⓞ Nomen ἄχαρις gratiarum actio.

85 δειδομένων] δίδωμι. Præc. παß. δίδομαι, pag. 72. uersu 9.
 unde Participium ὁ δειδομένη Ⓞ, ἢ δειδομένη, τὸ δειδομένη.

Ἄησιρ] αἰτέω, αἰτήσω, ἦτηκα, ἦτημαι, ἦτησαι, Verbale
 ἢ αἰτησις, ἢ αἰτήσεως, τὴν αἰτησιρ. pag. 89. uersu 2.

Ἐπηγεμμένων] ἀγγέλλω. Futurum ἀγγελῶ. Præc. acti.
 9 ἠγγελα, Passiuum ἠγγεμαι, Particip. ἠγγεμένη Ⓞ, Com-
 positum ἐπηγεμμένη Ⓞ ab ἐπαγγέλλω.

Ἰρα μῖα προφῆς ἀπὸ ταγμένων, ἢ αὐτὴ ἡ πε-
 είσορ

MEDITAT. GRAECANICAE

ἑίδου ἀπαντῶσα, ὡς ἐκ τῆς ἐκδοτικῆς ἀνάγκης ὡρῶν τῶν
ἡμερονυκτίων, μόλις εἶναι ταύτην προσαναλισκομένην τῶ
σώματι : τὰς δὲ λοιπὰς γὰρ πῆ κατὰ τῶν ὀργασίαν
ἐπασχολεῖται τὸν ἀσκητῆν.

Hora una cibi constituta, eadem per ambitum reuer-
tens, ita ut ex uigintiquatuor horis diei & noctis, uix
sit hæc insumpta corpori : at reliquas in circa mentem
operatione occupetur exercitator.

Deniq; cibi sumendi hora sit unica & cōstitu-
ta, eademq; semper per ambitū reuertēs, uix hæc
ut curando corpori destinata, una sit quatuor &
uiginti, quam temporis intercapedinem comple-
ctitur diei noctisq; uicissitudo. Reliquas autem
horas mens commentando occupata sit, hominis
quidem certè, qui menti exercendæ in solitudine
se addixerit.

ἀποτέταγμα] τάγω, τάξω, τέταχα, τέταγμα, Parti-
cip. τέταγμα, Compositum ἀποτέταγμα, ab ἀπέταγω. 20

Περίοδος] ab ὁδός multa fiunt, περίοδος, καθόδος,
ἔφοδος, μέθοδος, & ita in cæteris Præpositionibus.

ἀπαντῶσα] ἀνάω, Participium ὁ ἀνάω, ἢ ἀτάκω, Cras-
sis ἀντῶσα, Compositum ἀπαντῶσα ab ἀπανάω.

ἐκδοτικῆς ἀνάγκης] de numeralibus, pag. 85. uersu 27. 25

ἡμερονυκτίων] ἡμέρα dies, ἢ νύξ, ἢ νυκτός nox, inde τὸ
ἡμερονυκτίον, tempus complectens diem & noctem.

Προαναλισκομένη] ἀλίσκω, ἀναλίσκω, προαναλίσκω,
προαναλίσκομαι, Participium προαναλισκόμενη.

ἐπασχολεῖται] σχολή, inde Verbum ἀσχολέω, ἀσχολέο-
μαι, Compositum ἐπασχολέομαι, Infinitiuus ἐπασχολέειν,
& per Crasim ἐπασχολεῖται, ut ποιῆται.

hh 2 ἀσκ

IN ARTEM GRAMMATICAM.

ἀσκητῶν] ἀσκῶ, ἀσκίσω, ἤσκηκα, ἤσκημαι ἤσκησαι ἤσκηται, Verbale ὁ ἀσκητής. pag. 89. versu 5.

Ὑπνοὶ ἢ κῆφοι ἢ δυαπάλλακτοι, φυσικῶς ἀναδεδόν-
τες τῷ συμμέτρῳ τῆ διαίτης, κατ' ἐπιήδυσιν δὲ
2 τῆς ποδὶ τῶν μεγάλων μερίμνας διακοπτόμενοι.

Somni uerò leues & facile discedentes, naturaliter se-
quentes proportionem diætæ, secundum studium au-
tem de magnis curis interrupti.

20 Somni leues sunt, eiusq; modi qui excuti fa-
cile possint, ex naturæ utique præscripto, ad ui-
ctusq; rationē appositi. id uerò interim accuran-
dum studioq; assequendū est, ut commentandis
rebus arduis ipsi pascantur somni.

Ἐναπάλλακτοι] ἀλλάττω, ἀλλάξω, ἤλλαχα, ἤλλαγμα
ἤλλαξαι ἤλλαξαι, Verbale ἀλλακτός, Compositum ἀπάλ-
λακτῶ, ab ἀπαλλάττομαι: deinde cum οὐ dicitur ἀ-
πάλλακτῶ, id est, qui facile discedit.

20 φυσικῶς] ἢ φύσις natura, φυσικός naturalis: unde Aduer-
bium φυσικῶς à Genitio plurali, uerso ν in σ.

Συμμέτρῳ] μέτρον, inde ὁ σύμμετρος, Neutrum σύμ-
μετρος substantiuè, id est, συμμετρία proportio.

Διαίτης] ἢ διαίτη, τῆς διαίτης.

25 Διακοπτόμενοι] κόπτω, διακόπτω, διακόπτομαι, Particip.
διακοπτόμενος, qui interruptitur. Exemplar Aldinum habet
διαδοσκόμενοι à βόσκω, quod sequutus est Budæus, ipsi, in-
quiens, pascantur somni.

30 Τὸ γὰρ βαθεῖ κέρω κατὰ κερᾶϊ ἐῖδη, λυομένων αὐτῶν
μελῶν, ὡσεὶ χολῶν ἀτόποις φατῆσιν παρέχειν, γὰρ
καθήμενῶν θανάτῳ ποιεῖ τὸν ἔτῳ καθύδουνας.

hh 3 Nam

MEDITAT. GRAECANICAE

Nam profundo sopore detineri, solutis ipsius membris, ita ut otium absurdis uisis præbeat, in quotidianam morte facit sic dormientes.

Nam altiore correptum esse sopore, sicq; esse ueterno dissoluta hominis cōtemplatoris membra, ut interim pateat aditus uisis absurdis obrepentibus, id certè instar est quotidianæ mortis.

Βαδῆ] ὁ βαδῆς, ἢ βαδί, ἢ βαδί, Crasis βαδῆ. de cuiusmodi nominum contractione, pag. 91. uersu 25.

Κάρῳ] κάρ, somnolentia, grauis sopor.

Κάτακρατῆα] κρατίω, κρατίομαι, Infinitiuus κρατέειν, Crasis κρατῆα, Compositum κάτακρατῆα.

Μελῶρ] τὸ μέλ, ἢ μέλε, ἢ μελίωρ, Crasis μελῶρ. ἀτόωσις] τόπ, hinc ἄτοω absurdus.

Φαῖσας] uide Codice d d 5. uersu 19. in φαῖσας.

Καθημερινῶ] ἡμέρα dies, καδ' ἡμέραν, quasi dicas per diem, ut καδ' ἐκάστῳ ἡμέραν, per unumquemq; diem, per singulos dies. ὅτι quia dictum est καδ' ἡμέραν per Apostrophum, etiam tanquam unica dictio composita scribitur καθημερινῶ, id est, quotidie: unde Adiectiuum καθημερινός quotidianus, ut μεθμερινός diurnus, Codice d d 5. uersu 5. in μεθμερινός.

Οὕτω καθ' ἑαυτῶν] οὕτως ὅτι οὕτω idem, sed hoc ante Consonantem, illud ante Vocalem, οὕτως ἐποίησε.

Ἀλλ' ὅπως τοῖς ἄλλοις ὁ ὄρθρος ὄσι, ὅτι τοῖς ἀσθενταῖς ἐν θυσιβείας τὸ μελονύκτιον, μάστιχα χολῶν τῆς ψυχῆς ἐν νυκτερινῆς ἡσυχίας χειρομνήσις, ὅτι ὀφθαλμῶν, ὅτι ὄπρω βλαβεράς ἀκράσις, ἢ θείας ὑπὲρ καρδίας παραπεμπόντων, ἀλλὰ μόνον καδ' ἑαυτῶν ἢ νῶ ἢ θεῶ σωόντος, καὶ διορθωμένης μετ' ἑαυτῶν τῆς μνήμης τῆς ἡμερησίων: ὄρθρος δὲ ἑαυτῶ ὑβρίτης πρὸς τῆς ἐκ-

κλιση τ̄ καλῶ, κ̄ τὴν παρὰ θεῷ συνεργίαν εἰς τὴν
 τελείωσιν τῆν ἀποδ' αζομλῶν ἐπιζητῶν[Θ].

3 Sed quod alijs diluculum est, hoc cultoribus pieta-
 tis media nox, maximè otium animæ nocturna quiete
 largiente, nec̄ oculis, nec̄ auribus noxios auditus aut
 aspectus in cor admittentibus, sed solùm apud seipsam
 mente cum Deo præsentē, & corrigentē quidem se-
 ipsam memoria peccatorum: fines uerò sibi ipsi sta-
 tuente ad declinationem mali, & à Deo auxilium ad
 10 perfectionem studiorum implorante.

Atqui quod alijs diluculum, id nox ijs dimi-
 diata est, qui se colendæ pietatis studio deuoue-
 rint. Tum enim præcipuè otium animæ largitur
 15 nocturnum conticinium, cùm neque oculi aspe-
 ctus importunos, neque aures auditus obturba-
 tores intrò ad cor admittunt. Cæterum mens so-
 la secum, cum Deoq̄ negotium habens, tum pec-
 catorum suorum recordatione sese corrigens, fi-
 20 nes ipsa sibi præscribit ad uitia auersanda, opem
 etiam diuinitus implorans ad ea adipiscenda, ad
 quæ magno studio incitata est.

Ἐυσεβείας] σέβω colo, ueneror, σέβ[Θ] reuerentia ἔσ' adon
 25 ratio, inde Adiectiuum ὁ καὶ ἡ εὐσεβεία, à quo Substantiuum
 ἡ εὐσεβεία, ἢ εὐσεβείας, contrarium ἀσεβεία, ἀσεβείας.

Μεσονύκτιον] μέσ[Θ] medius, ἢ νύξ, ἢ νυκτός nox noctis:
 unde μεσονύκτιον media nox, nox intempesta.

Νυκτερινῆς] ἢ νύξ, τ̄ νυκτός, à quo νυκτερός: unde ὁ νυκτε-
 30 ρινός, ἢ νυκτερινή, τῆς νυκτερινῆς. quomodo autem adiecti-
 uorum Fœminea se habeant ἔσ' Neutrum, scriptum pag. 84.
 uersu 26.

MEDITAT. GRAECANICAE.

Ἰτωρ] τὸ ὦς, ἢ ὠτός, ut φῶς φῶός. pag. 14. uersu 21.
 βλαβόρας] τὸ βλάβῃ, uel ἡ βλάβη nocumentum, inde
 fit ὁ βλαβόρος nociuus, ut ἂ φόβῃ φοβόρος.

Σιώντῃ] ἔμει sum, Participium ὠρ ὄνῃ. pag. 103. uersu
 24. Compositum σιών, σιώντῃ, à Verbo σιώωμι. 3

Διορθομαι] ab ὀρθός fit Verbum ὀρθώω, Compositum διορ-
 θώω, διορθόμαι, Crasis διορθῆμαι, Particip. διορθῆμην.

Μνήμη] μνάομαι reminiscor. finge uocem actiuam μνάω
 uel μνέω, Futurum μνήσω, unde ἡ μνήμη, ut ἡ γνώμη, à
 Futuro γνώσω, ἢ ῥώμη à Futuro ῥώσω, à ῥώννυμι, Da- 10
 tiuus τῆ μνήμη.

Ἡμαρτημένων] ἁμαρτάνω pecco, Tempora sumit ab ἁμαρ-
 τῶ, Futurum ἁμαρτήσω, Præter. acti. ἁμαρτηκα, Passiuum
 ἁμαρτημαι, Participium ἁμαρτημένῃ, plurale neutrum τὰ
 ἁμαρτημένα, hoc est, peccata, quæ peccando admissa sunt, ut 13
 τὰ σεσωφρονημένα, quæ temperanter acta sunt.

Τιδέη] τίθημι, Participium ὁ τιθείς, ἢ τιθήνῃ.
 pagina 63. uersu 21.

ἔκκλισιμ] κλίνω, Futurum κλινῶ, Præter. acti. κέκλικα,
 Pass. κέκλιμαι κέκλισαι: unde ἡ κλίσις. pag. 89. uersu 2. Ἄ 20
 κλίσιως, τὴν κλίσιμ, Compositum ἔκκλινω: inde ἔκκλισις.

Σωδργίαν] ἔργον opus, σωδργός adiutor, auxiliator, ἢ
 collega in opere, ἢ σωδργία auxilium.

Τελείωσιμ] à τέλῃ fit ὁ τέλεις perfectus, inde Ver-
 bum τελειώω perficio, τελειώσω, τέλειώκα, τέλειώμαι 23
 τέλειώσαι, Verbale ἡ τελείωσις. pag. 89. uersu 2. Ἄ τε-
 λειώσιως, τὴν τελείωσιμ, id est, perfectionem.

Σωδραζόμενων] τὰ σωδραζόμενα quæ nobis curæ sunt,
 ἢ in quæ magno studio incumbimus, à σωδράζω, pro eo
 quod est studiosè expeto. 20

Ἐπιζητέη] ζητέω, Partic. ὁ ζητέων, ἢ ζητέονῃ, Crasis
 ζητέη, Compositum ἐπιζητέη, à Verbo ἐπιζητέω.

HAEC habui quæ de Grammaticis Meditationibus in
medium adferrem, id potissimum spectans, ne iuuentus
Græcarum literarum auida, diutius quàm par esset, in primis
linguæ rudimentis hæret, sed uno in opusculo totum istarum
minutiarum tedium deuoret, grauioribus deinde disciplinis
& autorum mancipanda lectionibus. Cùm enim futurum spe-
rarem, ut hoc studium apud plurimos minore grauetur inui-
dia, si compendio temporis mediocrem cognitionem attulisse
uideretur, non committendum putavi, ut hac parte studiosis ado-
lescètibz deessem. Quod etiam eò feci libentius, eoq; magis co-
nandum esse duxi, quòd nullus ferme hodie terrarum sit angu-
lus, sine Græcarum literarum fautoribus: sed apud quosuis ho-
minum ordines, non pauci pro sua quisq; uice, rem pulcherri-
mam & maximè frugiferam prouehant & exornent. quidam
doctissimis ingenij sui monumentis, alij extruendis Gymnasijs,
alij alendis linguarum professoribus, nunquam intermorituram
sibi gloriam pepererunt. Quorum insignem unum, nulliq; se-
cundum, nostra hæc tulit ætas, Ioannem Tartesium, quem felix
& semper doctis fœcunda uiris, in hac luce gaudens contem-
platur Lutetia, omnium literarum Mecœnatem, Præsidem
Collegij Lexouiensis. Is igitur uir linguarum patrocinium
ita suscipit, ut unus uerè sit instar totius Galliæ. nusquam disci-
pulorum numerus maior, nusquam tanta professorum cohors,
omnium Musarum dotibus instructissima. Quem enim ille non
ultrò asciscit, pascit, & ornat, quem eruditionis nomen com-
mendauit? Est ubi Latine discas commodius, illic Græcè fortasse
melius, ibi contra Hebraicè: uerùm hoc Lexouiese Collegium
bonorum omnium est mare. Latinos, Græcos, Hebræos habet
multos. quin & Chaldæos atq; Arabicos propediem dabit, si
modò parere liceat, quod diu parturiuit. ad eò gladiatorio
quodam animo Præsides ille in hanc laudem incumbit, quasi in
fatis esset, ut unus linguarum studijs promouendis præcesset,

dignus profectò, qui Regum gazas, & opulentissimos thesau-
ros possideat, tam excelsa & benefica natus uoluntate, ut se-
ipsum literarum saluti deuouisse uideatur. Quapropter omnes
linguarum candidatos decet, ut hunc uirum colant & uene-
rentur, pro meritis in cœlum laudibus uehant, nomen ce-
lebrent, eiq; successus prosperos, & multorum
seculorum annos precentur. Nam uiuente
Tartefio, semper incolumes lite-
ræ durabunt, & nun-
quam cadere po-
terunt.

*

F I N I S .